

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

3 MİLYON
ADET SATAN
ULUSLARARASI
BESTSELLER

hayatı sadeleştirmek için
DERLE, TOPLA, RAHATLA

Japon toplama ve düzenleme sanatı

marie kondo

©psilon®

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

HAYATI SADELEŞTİRMEK İÇİN: DERLE, TOPLA, RAHATLA

Orijinal Adı: The Life-Changing Magic of Tidying Up

Yazarı: Marie Kondo

Genel Yayın Yönetmeni: Meltem Erkinen

Çeviri: Melis Zeren

Editör: Selin Ceylan

Düzenleme: Gülen Işık

Kapak Uygulama: Berna Özbek Keleş

1. Baskı: Şubat 2015

ISBN: 978 9944 82-986-1

YAYINEVİ SERTİFİKA NO: 12280

© 2014 Marie Kondo

Türkçe Yayın Hakkı: Kayı Telif ve Lisans Hakları Ajansı aracılığı ile

© Epsilon Yayıncılık Hizmetleri Tic. San. Ltd. Şti.

Baskı ve Cilt: Kitap Matbaacılık

Davutpaşa Cad. No: 123 Kat: 1 Topkapı-İst

Tel: (0212) 482 99 10 (pbx)

Fax: (0212) 482 99 78

Sertifika No:16053

Yayımlayan:

Epsilon Yayıncılık Hizmetleri Tic. San. Ltd. Şti.

Osmanlı Sk. Osmanlı İş Merkezi No: 18 / 4-5 Taksim / İstanbul

Tel: (0212) 252 38 21 Faks: 252 63 98

İnternet adresi: www.epsilonyayinevi.com

e-mail: epsilon@epsilonyayinevi.com

Hayatı Sadeleştirmek İçin: Derle, Topla, Rahatla

Marie Kondo

Çeviri
Melis Zeren

©psilon®

İÇİNDEKİLER

Önsöz.....	7
1. Evimi Neden Düzenli Tutamıyorum?	15
2. Önce Atın	43
3. Kategoriye Göre Evinizi Nasıl Temizlersiniz?	77
4. Eşyalarınızı Heyecanlı Bir Hayat Yaratacak Şekilde Sınıflandırın	149
5. Ev Toplamanın Sihri Ciddi Bir Değişikliği De Beraberinde Getirir	197
Sonsöz	231

Önsöz

Bu kitapta, yaşadığınız yeri hayatınızı sonsuza dek değiştirecek şekilde nasıl düzene sokacağınızı anlattım.

Böyle bir şey gerçekten mümkün mü? Çoğunlukla bu tepkiyle karşılaşırsınız ve sık sık olmasa da, en azından bir kere, herkesin evini topladıktan sonra “geri tepme etkisi” yaşadığını göz önüne aldığımızda böylesine bir tepki şaşırtıcı değildir.

Ortalığı topladığınız ancak çok geçmeden ummadığınız bir anda evinizi veya işyerinizi dağılmış olarak bulduğunuz oldu mu hiç? Yanıtınız evetse, o zaman sizinle başarının sırrını paylaşayım. İşe elinizdekilerden kurtulmakla başlayın. Ardından tek seferde kökten bir temizlikle yaşadığınız yeri düzenlemekle işe devam edin. Bu metodu— KonMari Metodu— benimserseniz, eski dağınıklığınızdan geri dönüşü olmayacak şekilde kurtulursunuz.

KonMari Metodu alışlagelmiş bilgelikle her ne kadar çelişse de, kursumun sonunda herkes evini başarılı bir şekilde düzenli tutmayı öğrenmiş olacak, hem de beklenmedik sonuçlarıyla birlikte. Evlerini düzene sokmaları iş ve aile dahil olmak üzere hayatlarının her alanını olumlu yönde etkileyecek. Hayatımın neredeyse tamamını bu işe adanmış için ev toplamamın hayatınızı ne denli değiştirebileceğini biliyorum.

Hâlâ gerçek olamayacağını mı düşünüyorsunuz? Ev toplamamın işinize yaramayan bir eşyayı ortadan kaldırmak veya günün herhangi bir saatinde ortalığı biraz temizlemekten ibaret olduğunu sanıyorsanız, böyle düşünmekte haklısınız. Bu, hayatınızı fazla etkilemeyecektir. Ancak bakış açınızı değiştirerseniz, ev toplamamın etkisi inanılmaz olabilir. Aslında evinizi toplamak derken sözünü ettiğim şey de tam olarak bu.

Beş yaşındayken ev düzenlemelerini konu alan dergiler okumaya başladım. On beş yaşından bu zamana dek geçen sürede KonMari Metodu'nun (adım ve soyadımın bir tür birleşimi) ortaya çıkmasını sağlayan, düzenleme ve ev toplama konusunda ciddi anlamda girişimde bulunmam için bana ilham veren de bu oldu. Şimdi danışmanlık yapıyorum, zamanımın çoğu ev ve işyerlerini ziyaret etmekle, yaşadıkları yeri düzenli tutmakta zorlanan, gerekli düzenlemeleri yapan ancak çok geçmeden geri tepme'den mustarip olan veya gerekli girişimde bulunmak isteyen ancak nereden başlayacağını bilemeyenlere tavsiyelerde bulunmakla geçiyor.

Müşterilerim kıyafetler ve iç çamaşırlarından tutun da fotoğraflara, kalemlere, dergi kupürleri ve makyaj ürünlerine kadar sayısı milyonu aşan ürünü sokağa atıyor. Abarttığımı düşünmeyin. Yardım ettiğim müşterilerim kendilerini tek seferde iki yüz adet çöp poşeti dolusu eşyadan kurtulur halde buldular. Ev toplamaya dair araştırmalarım ve düzenli olmaları konusunda yardımda bulunduğum onca dağınık insanla yaşadıklarımı dayanarak gönül rahatlığıyla şunu söyleyebilirim: Evinize baştan sona yeniden çekidüzen vermek, yaşam tarzı ve bakış açınızdaki önemli değişikliği de berabere getiriyor. Hayatınızı değiştiren şey de işte bu. Tam olarak bundan söz ediyorum. İşte eski müşterilerimden gelen bazı yorumlar:

Kursunuzun ardından yaptığım ilk şey işi bırakmak oldu. Çocukluğumdan beri hayalini kurduğum şeyi yapmak üzere kendi işimi kurdum.

Kursunuz sayesinde artık gerçekten ihtiyacım olan şeyin ne olduğunu biliyorum. Boşandım. Şimdi çok daha mutluyum.

Görüşmek istediğim kişinin kendisi çok kısa bir süre önce benimle iletişime geçti.

Bunu söylemekten büyük bir mutluluk duyuyorum, dairemi temizledikten sonra gerçekten de satışlarda ciddi anlamda artış oldu.

Artık kocam ve ben çok daha iyi anlaşıyoruz.

Altı üstü birkaç şeyi atmanın beni bu denli değiştirdiğini görmek gerçekten şaşırtıcı.

En sonunda üç kilo vermeyi başardım.

Müşterilerim oldukça mutlu görünüyorlar. Sonuçlar da evlerini düzenlemelerinin düşünme şekillerinin ve hayata bakış açılarının değişmesini sağladığını gösteriyor. Doğrusunu söylemek gerekirse, gelecekleri de değişti. Neden mi? Kitapta, bu sorunun yanıtına ayrıntılarıyla değindim ama kısaca söz etmek gerekirse, *evinizi düzenlediğiniz zaman, tüm meseleleriniz ve geçmişinize dair her şey de yoluna girecek*. Sonuç olarak hayatta yapmanız ve yapmamanız gereken şeyleri net bir şekilde görebileceksiniz.

Kursumu bireysel müşteriler için evde, şirket sahipleri-ne özel olarak ise ofislerinde düzenliyorum. Bunların hepsi özel, bire bir dersler şeklinde gerçekleşiyor. Müşterilerin ardı arkası kesilmiyor. Elimde üç aylık bir bekleme listesi var. Eski müşterilerimin tanıştırdıkları ve başkaları sayesinde kurstan haberdar olanlar her gün arıyor. Japonya'nın bir ucundan diğer ucuna seyahat ediyorum. Bazen de deniz aşırı yolculuklarım oluyor. Ev kadınları ile annelere yönelik yaptığım halka açık konuşmalardan birinin biletleri bir gecede

tükenmiş. Bekleme listesine girmek için bile bekleyenler var. Ancak kursu tekrarlayan kişi sayısı sıfır. İş açısından bakıldığında, bu ölümcül bir kusur gibi görünüyor. Peki, ama ya metodumun popüler olmasının sırrı müşterilerimin kursa bir daha gelmemesinde yatıyorsa?

Başta da söylediğim gibi KonMari Metodu'nu kullanan kişilerin aşına oldukları o eski dağınıklığa geri dönmeleri imkânsız. Bu yüzden de evlerini düzenli tutabilmeleri için daha fazla ders almaları gerekmiyor. İşlerin yolunda gidip gitmediğinden emin olmak için eski öğrencilerime zaman zaman ziyaretlerde bulunurum. Hemen her vakada müşterilerim sadece evlerini ve ofislerini düzenli tutmakla kalmaz, aynı zamanda düzeni korumak konusundaki tutumlarını daha da ileri götürürler. Bunu kurs bitiminden sonra eskisine göre daha az sayıda eşyalarının olduğu fotoğraflardan anlamak mümkün. Dahası evleri için yeni perde ve mobilyalar almaları da bunu gösteriyor. *Artık etraflarını sadece sevdikleri eşyalar sarıyor.*

Peki nasıl oluyor da kursum sayesinde insanlar bu kadar değişiyor? Yanıt belli: Kullandığım yöntem basit bir teknikten ibaret değil. Ev toplama, eşyaların bir yerden başka bir yere taşındığı basit eylemler dizisidir. Eşyaları ait oldukları yere yerleştirmeyi içerir. Bu, altı yaşındaki bir çocuğun bile

kolaylıkla yapabileceği bir işmiş gibi görünüyor. Ancak sanılanın aksine bunu çoğu kişi yapamaz. Gerekli düzenlemenin hemen ardından evleri yine eski dağınıklığına kavuşur. Sebep yeteneksizlikten ziyade ihtiyaç duyulan farkındalığa ve etkin bir şekilde temizleme yeterliliğine sahip olmamalarıdır. Başka bir deyişle sorunun temeli zihinde yatmaktadır. Başarının kazanılması işte bu yüzden %90 sahip olduğumuz zihniyete bağlıdır. Doğuştan düzenli olma yeteneğine sahip şanslı azınlığı saymazsak, ne kadar fazla eşyadan kurtulursak kurtulalım ya da bunlar ne kadar akıllıca düzenlenirse düzenlensin, *geri tepme* kaçınılmaz olacaktır.

Peki öyleyse ihtiyaç duyulan zihniyeti nasıl elde edeceksiniz? Tuhaf gelebilir belki ama bunun sadece tek bir yolu var, işin sırrı doğru tekniğe sahip olmaktan geçiyor. Şunu unutmayın: Bu kitapta sözünü ettiğim KonMari Metodu eşyaları sınıflama, düzenleme ve yerine yerleştirme konusunda dikkat edilecek hususlardan oluşan kurallar dizisinden ibaret değildir. Düzen yaratmak ve düzenli bir insan olmak için doğru zihniyeti nasıl yaratacağınız konusunda bir rehberdir.

Elbette öğrencilerimin hepsinin bu sanatı mükemmel bir şekilde gerçekleştirdiğini iddia edemem. Ne yazık ki bazıları şu ya da bu nedenle kursu yarıda bırakmak zorunda kaldı. Bazıları ise çalışmayı benim yapmamı beklediklerinden ayrıldılar. Düzenleme konusunda sıkı bir fanatik ve uzman biri olarak size şunu söyleyebilirim ki, ne kadar çaba göste-

rirsem göstereyim, düzenlediğim saklama sistemi ne kadar mükemmel olursa olsun, başka birinin evini tam anlamıyla toplayamam. Neden mi? Çünkü kişinin kendi yaşamına dair farkındalığı ve bakış açısı, gerekli sınıflandırma, saklama işleminden veya herhangi başka bir konudaki becerisinden çok daha önemlidir. Düzen, kişinin yaşamını nasıl sürdüreceğine dair kendisinin belirlediği kişisel değerlerden oluşan bir sistemdir.

İnsanların çoğu temiz ve düzenli bir evde yaşamak ister. Bir kereyle dahi sınırlı kalsa, toplama işini başarmış herkes evini düzenli tutmayı ister. Ama çoğu bunun imkânsız olduğunu düşünür. Bu konuda birçok farklı yöntemi deneseler de çok geçmeden her şeyin “normale” döndüğünü fark ederler. Ancak ben herkesin kendi yaşadığı alanı düzenli tutabileceğine yürekten inanıyorum.

Bunun için ilk olarak alışkanlıklarınızı ve varsayımlarınızı bütünüyle gözden geçirmeniz gerekiyor. Başa çıkmanız gereken iş fazlaymış gibi görünebilir, ancak paniğe gerek yok. Bu kitabı okumayı bitirdiğinizde, kendinizi bu iş için hazır ve istekli hissedeceksiniz. İnsanlardan çoğu zaman, “Dağınıklık benim doğamda var,” “Ben yapamam,” veya “Yeteri kadar zamanım yok,” yanıtını alıyorum. Ancak şunu söylemeden geçemeyeceğim; dağınık olmak ne doğuştan gelir ne de kısıtlı zamanın olmasına bağlıdır. Bu, “Bir odayı tek seferde temizlemek en iyisi,” “temizlik işini her gün azar

azar yapmak çok daha iyi,” ya da “saklama işi belli kurallar dahilinde yapılmalıdır,” gibi kalıplaşmış, yanlış inançların bir araya gelmesiyle ilgilidir.

Japonlar odanızı ve banyonuzu temiz tutmanın iyi şans getirdiğine inanırlar ancak eviniz dağınıkken, klozeti parlatmanızın pek işe yarayacağı söylenemez. Aynı şey feng shui uygulaması için de geçerlidir. Özenle yerlerine yerleştirdiğiniz mobilyalarınız ancak evinizi düzenli tuttuğunuzda hayat bulur.

Evinizi düzene koyma işini bitirdiğinizde hayatınız önemli ölçüde değişecektir. Düzenli bir eve sahip olmanın nasıl bir duygu olduğunu fark ettiğinizde, dünyanın aydınlandığını hissedeceksiniz. O eski dağınıklığa bir daha geri dönmeyeceksiniz. İşte ev toplamanın muhteşem sihri derken sözünü ettiğim tam olarak budur. Etkileri ise oldukça şaşırtıcıdır. Sadece bir daha dağınık olmamakla kalmayacak, hayata yeni bir başlangıç yapacaksınız. Ve ben bu sihri mümkün olduğunca çok kişiye ulaştırmak istiyorum.

1

Evimi Neden Düzenli Tutamıyorum?

Eğer nasıl yapılacağını öğrenmediyseniz evinizi toplayamazsınız

İşimin insanlara evlerini nasıl toplayacaklarını öğretmek olduğunu söylediğimde, çoğu zaman şaşkın bakışlarla karşılaşıyorum. İlk soruları ise şu oluyor: “Bu işten gerçekten para kazanabiliyor musun?” Bu soruyu genellikle, “İnsanların evlerini toplamaları için derse mi ihtiyaçları var?” sorusu takip ediyor.

Şu bir gerçek ki, okullarda aşçılıktan bahçıvanlığa, yoga-dan meditasyona kadar her konuda kurs açılırken, ev toplamaya dair ders seçmek istediğinizde akla kararı seçiyorsunuz. Yaygın düşünce, en azından Japonya’da, ev toplamaya dair herhangi bir şey öğretilmesine gerek olmadığı, bunun daha çok doğal yollardan öğrenildiği yönündedir. Aşçılık becerileri ve yemek tarifleri aile geleneğinin bir parçası olarak anneanneden anneye, anneden ise kızına geçer. Ancak ev toplamamanın kuralları konusundaki aile sırlarının, aynı aile içerisinde olsa bile, bir sonraki nesle aktarıldığı pek duyulmamıştır.

Çocukluğunuzu gözünüzün önüne getirin. Eminim hepimiz odamızı toplamadığımız zaman azar işitmişizdir ama hangi anne baba, yetiştirilme şekli gereğince, bizlere evi bilinçli bir şekilde nasıl temizleyeceğimizi öğretmiştir? Anne

babamız bizden odamızı toplamamızı istemişler, ancak bu işin nasıl yapıldığı konusunda onlar da herhangi bir eğitim almamışlardır. İş toplamaya geldiğinde çareyi kendi kendimizi eğitmekte buluruz.

Ev toplama konusuna yalnızca evde değil, okulda da gereken önem verilmemiştir. Japonya başta olmak üzere tüm dünyadaki ev ekonomisi kursları, çocuklara nasıl hamburger yapılacağını veya önlük yapımında hangi dikiş makinesinin kullanılacağını öğretiyor olabilir ancak yemek yapma ve dikiş dikmekle karşılaştırıldığında ev toplama konusuna inanılmayacak derecede az zaman ayrılmaktadır. Ders kitaplarında geçse bile, bu bölüm sınıfta sadece herhangi bir öğrenci tarafından şöyle bir okunur, daha kötüsü ise yeme içme ve sağlık gibi daha önemli konulara odaklanmak için öğrencilere bu konuyu evde okumaları söylenir. Bunun sonucunda bu tip konular müfredatlarının bir parçası olmasına rağmen, sayıları oldukça sınırlı olan ev ekonomisi öğrencileri de “ev toplama” işinin üstesinden gelemeyizler.

Yemek, giysi ve barınak en temel insani ihtiyaçlardır, bu nedenle yaşadığımız yerin tıpkı yediklerimiz ve giydiklerimiz kadar önemli olduğunu düşünebilirsiniz. Ancak çoğu toplumda temizlik, yani evi yaşanabilir kılan iş, bu yeteneğin deneyimle kazanıldığı ve bu yüzden eğitimi gerektirmediği yönündeki yanlış düşünce yüzünden tamamen ihmal edilmiştir.

Yıllarını ev toplamakla geçirenler bu işe yeni başlayanlardan daha mı başarılıdır? Yanıt hayır. Öğrencilerimin %25'i ellili yaşlardaki kadınlardan oluşuyor ve bunların büyük bir çoğunluğu otuz yıla yakın bir süredir ev hanımı olarak hayatını sürdürüyor ki, bu da onları işlerinde oldukça profesyonel kılar. Peki, bu kadınlar yirmili yaşlardaki hemcinslerinden daha mı iyi ev toplarlar? Sorunun yanıtı sanılanın tam tersidir. Bu kadınlar yıllarını çoğu alışagelmış olan ve işe yaramayan yöntemleri uygulamakla geçirmişlerdir; evleri artık gereksiz eşyalarla dolup taşmaktadır ve bu dağınıklığı etkin olmayan biriktirme yöntemleriyle kontrol altında tutmak için adeta savaş verirler. Bu konuyla ilgili doğru dürüst bir eğitim almamışken, bu kadınlardan ev toplamayı bilimleri nasıl beklenebilir ki?

Siz de etkin bir şekilde ev toplamayı bilmiyorsanız, sakın cesaretinizi kaybetmeyin. Şimdi öğrenmenin tam sırası. Bu kitapta sözü edilen KonMari Metodu'nun inceliklerini öğrenip uygulayarak dağınıklığın kısır döngüsünden kurtulabilirsiniz.

Tek seferde hakkını vererek toplayın

“Etrafın dağınık olduğunu fark ettiğim an temizlerim, ancak çok geçmeden evi yine karmakarışık bir halde bulurum.” Bu, sıklıkla duyduğumuz şikâyetlerden biridir, dergi

ve gazeteleri süsleyen tavsiye köşelerinde ise verilen klasik yanıt şöyledir: “Evinizin tamamını tek seferde temizlemeye çalışmayın. Geri teper. İşinizi daha fazla aralıklarla azar azar yapma alışkanlığını edinin.” Dillere pelesenk olmuş bu nakarata ilk kez beş yaşımıdayken rastlamıştım. Üç çocuklu bir ailenin ortanca çocuğu olarak fazlasıyla özgür bir şekilde yetiştim. Annem yeni doğan kız kardeşimle ilgilenmekle meşgulken, benden iki yaş büyük olan ağabeyim zamanını sırf bilgisayar oyunu oynamak için adeta ekrana yapışmış bir halde geçiriyordu. Ben de bu yüzden vaktimin çoğunu evde tek başıma geçiriyordum.

Ev ve yaşama dair dergileri karıştırıp okumak en sevdiğim uğraş haline geldi. Annem ESSE isimli dergiye abone olmuştu—iç mimariyi, ev işini daha kolay hale getirmenin yollarıyla, ürün eleştiri yazılarını konu alan bir dergiydi bu. Dergi adrese ulaşır ulaşmaz, annem daha haberini almamışken, ben dergiyi posta kutusundan kapar, zarfı yırtar ve resmen içindekilere gömülürdüm. Okul yolumda bulunan kitapçıda durur, popüler bir Japon yemek pişirme dergisi olan *Turuncu Sayfa*’yı şöyle bir karıştırırdım. Yazılanların hepsini okuyamazdım ama birbirinden leziz yemek fotoğraflarının, lekeleri ve makine yağını çıkarmanın püf noktalarının ve tutumlu olmaya dair her şeyin olduğu bu tip dergilerin kardeşimin oyun dergileri kadar büyüleyici olduğunu düşünüyordum. İlgimi çeken sayfanın kenarını kıvrırır, burada yazılanı denemenin hayalini kurardım.

Aynı zamanda kendime özgü tek başına ‘oyunlarımı’ uydurmuştum. Örneğin, bir gün para biriktirmeye dair okuduğum bir yazının hemen ardından bir “güç tasarrufu oyunu” başlattım ve elektrik sayaçlarına dair hiçbir şey bilmememe rağmen, evi dolaşıp kullanılmayan cihazların hepsini prizden çektim. Yine başka bir yazıyı okuduktan sonra, plastik şişeleri suyla doldurdum ve bunları “tek kişilik su biriktirme yarışması” için tuvalet rezervuarının içine yerleştirdim. Saklamayla ilgili makaleler, boş süt kutularını saklama kabı olarak kullanmak ve iki koltuğun arasında biriktirdiğim boş video kaset kutularını mektup rafı yapmak konusunda bana ilham verdi. Okulda diğer çocuklar kovalamaca oynayıp ip atlarken, ben sınıfımızdaki kitap raflarını yeniden düzenlemek veya süpürge dolabının içindekileri kontrol etmek üzere gizlice içeri sıvışır, bu süre zarfında birbirinden kötü saklama yöntemleri hakkında söylenip dururdum. ‘Keşke elimde bir S-kancası olsaydı, o zaman kullanmak çok daha kolay olurdu,” vb.

Ancak kolaylıkla çözülmesi pek mümkün görünmeyen başka bir sorun vardı: Ne kadar uğraşırsam uğraşayım, topladığım yer çok geçmeden yeniden dağılıyordu. Çekmece olarak kullandığım süt kutularından oluşan bu bölmeler, kısa sürede çok sayıda dolmakalemlerle dolup taşı. Video kaset kutularından yapmış olduğum mektup rafı ise mektuplar ve kâğıtlarla o kadar doldu ki hepsi birden yerlere döküldü. Bir-

çok denemenin ardından yemek yapmak veya dikiş dikmekte gittikçe daha başarılı hale gelmiştim, ancak ev işinin bir parçası olmasına rağmen, ne kadar uğraşırsam uğraşayım ev toplama konusunda en ufak bir ilerleme kaydedemiyordum. Çok geçmeden her yer darmadağın oluyordu.

“Hiç çaresi yok,” diye avuttum kendimi. “Geri tepme olacaktır. Bu işi tek seferde bitirmeye çalışırsam, kaçınılmaz bir şekilde cesaretim kırılacak.” Bunu ev toplama üzerine yazılmış birçok makalede okumuştum, doğru olduğunu düşünüyordum. Bir zaman makinem olsaydı, geçmişe döner ve “Çok yanlış düşünüyorsun. Doğru yöntemi kullanırsan, geri tepme asla olmaz,” diye hatırlatırdım kendime.

Çoğu kişi geri tepme sözünün diyet yapmaya dair bir kavram olduğunu düşünür; ancak bu evi toplama bağlamında kullanıldığında da kulağa oldukça anlamlı gelir. Dağınıklık-taki ani, müthiş azalmanın kalorideki ani azalmanın yarattığı etkiye benzer nitelikte olmasında yadırganacak bir şey yok gibi görünüyor. Ama buna aldanmayın. Mobilyalarınızın yerini değiştirip fazlalıklardan kurtulmaya başladığınız anda evinizin görünümü değişir. Bu oldukça kolaydır. Evinizi bir çırpıda düzene sokarsanız, tek seferde ortalığı toplamış olursunuz. (Japoncada buna tek seferde anlamına gelen ikki ni adı verilmektedir.) Ancak yine geri tepme olacaktır, çünkü insanlar kullanmadıkları eşyaları bir kenara ayırdıklarında evlerini tam anlamıyla topladıkları gibi yanlış bir düşünceye

kapılırlar. Evinizi hakkıyla düzene soktuysanız, doğanız gereği tembel ve dağınık biri dahi olsanız, etrafınızı her zaman derli toplu tutmanız mümkün olacaktır.

Her gün biraz toplarsanız sonsuza kadar düzenli tutarsınız

Evi her gün azar azar toplamamız gerektiği yönündeki öneriye ne dersiniz? Her ne kadar başlangıçta bu kabul edilebilir gibi görünse de, sakın aldanmayın. Bu işi asla bitiremeyeceğinizi düşünmenizin nedeni, her seferinde azar azar toplamamızdan kaynaklanıyor.

Yıllardır süregelen alışkanlıklarınızı değiştirmek son derece zordur. Bugüne dek toplama konusunda bir kez olsun başarı elde edemediyseniz, her seferinde azar azar toplama alışkanlığını edinmek size pek mümkün değilmiş gibi görünebilir. *İnsanların düşünme şeklini değiştirmeden alışkanlıklarını değiştirmeleri imkânsızdır.* Ve bu hiç de kolay değildir. Sonuçta düşündüklerimizi kontrol etmek oldukça zordur. Bununla birlikte, ev toplama hakkındaki düşüncelerimizi önemli ölçüde değiştirmenin bir yolu vardır.

Ev toplama meselesi ilk kez ortaokuldayken dikkatimi çekmişti. Nagisa Tasumi'nin yazdığı, fazlalıklardan kurtulmanın önemini anlatan Atma Sanatı (Takarajimasha, Inc.) isimli bir kitaba rastlamıştım. Daha önce görmemiş oldu-

ğum bir başlık bir anda ilgimi çekmişti, bunun üzerine eve dönüş yolunda okumak üzere kitabı yanıma almıştım. Tren- de kitabı okurken duyduğum o heyecanı hâlâ hatırlıyorum. Kitaba kendimi öylesine kaptırmıştım ki az kalsın durağı ka- çırıyordum. Eve gelir gelmez, elime aldığım birkaç çöp po- şetiyle doğruca odama gittim. Birkaç saat boyunca odamdan çıkmadım. Küçük bir odam olmasına rağmen, bitirdiğimde sekiz poşet dolusu atılacak eşya vardı. Poşetler giymediğim kıyafetlerle, ilkokul ders kitapları, yıllardır oynamadığım oyuncaklar, silgi ve pul koleksiyonuyla dolmuştu. Çoğunun varlığından bile haberdar değildim. Yaklaşık bir saat boyun- ca yerde öylece oturup torba yığınınına baktım. “Bunca eşyayı hangi akla hizmet tutup kendime sıkıntı vermişim ki?”

Ama beni şoke eden asıl şey odamın eskisinden çok farklı görünmesiydi. Geçen birkaç saatin ardından zeminin daha önce hiç olmadığı kadar boş ve temiz olduğunu görebiliyor- dum. Odam resmen başka bir yere dönüşmüştü. Daha ferah ve temiz bir havası vardı, zihnimin de temizlendiğini hisse- diyordum. Her şeyi artık daha net bir şekilde görüyordum. O an ev toplamamanın sandığımdan çok daha etkili olduğunu fark ettim. O günden sonra müthiş değişikliğin yarattığı şaş- kınlıkla tüm dikkatimi yemek yapmak ve dikiş dikmekten- ki bunların ev işlerini temeli olduğunu düşünüyorum- ev toplamaya verdim.

Evinizi topladığınızda gözle görülür sonuçlar elde edersi-

niz. Mesela karşılaştığınız manzara size asla yalan söylemez. Başarının sırrı şudur: her seferinde azar azar yerine, evinize tek seferde çekidüzen verirsiniz, zihniyetinizde de ciddi bir değişiklik meydana gelir. Bu, öylesine etkili bir değişimi beraberinde getirir ki bu değişim adeta duygularınıza dokunur, düşünme şeklinizi ve alışkanlıklarınızı etkiler. Müşterilerimin ev toplama alışkanlıklarındaki değişiklik yavaş adımlarla gerçekleşmiyor. Her biri toplama maratonuna başladığı günden itibaren dağınıklıktan zaten kurtulmuş oluyor. İşte geri tepmeyi engellemenin sırrı da bu yaklaşımda yatıyor.

Ne kadar uğraşırsanız uğraşın, eviniz çok geçmeden yine eski dağınıklığına mı bürünüyor? Aslında sorun ne evinizden ne de eşyalarınızdan kaynaklanıyor. Yapmanız gereken tek şey bir an önce düşünce şeklinizi değiştirmek. Çoğu insan işe büyük bir heyecanla başlasa da, çok geçmeden ihtiyaç duyduğu motivasyonu yitiriyor ve buna bağlı olarak çabaları da gitgide azalıyor. Bunun temelinde yatan sebep, sonuçları göremiyor ve etkileri hissedemiyor olması. Başarının, somut sonuçlarını anında tecrübe ediyor olmanıza bağlı ortaya çıkmasının nedeni de budur. ***Doğru metodu kullanıp tüm dikkatinizi dağınıklıktan bir an evvel tamamen kurtulmak üzerinde yoğunlaştırırsanız, yaşadığınız yeri düzenli tutma yönündeki çabalarınız anında sonuç verecektir.*** Bu süreçten geçen herkes, kim olursa olsun, eski dağınıklığına bir daha dönmeyeceğine yemin edecektir.

Mükemmelliği hedefleyin

“Mükemmelliği hedeflemeyin. Yavaş yavaş başlayın ve her gün sadece tek bir eşyadan kurtulun.” Eminim bu sözler toplama konusunda kendisine güvenemeyen veya bu işi tamamlamak için yeteri kadar zamanı olmadığına inananların içini rahatlıyordur. Bu konu üzerine Japonya’da günümüze kadar yayımlanan tüm kitapları bir solukta okurken, bu öğüde rastladım: kanca, ip ve olta kurşunu. Ev toplama konusunda zihnimde çakan ani şimşek yavaş yavaş ivmesini kaybediyordu. Dahası, somut bir sonuçla karşılaşmadığımdan bıkmaya başlamıştım. Bu sözler o an mantıklı gelmişti. En başından mükemmelliği hedeflemek korkutucu geliyordu. Ayrıca, benim gözümde mükemmellik elde edilemez bir şeydi. Her gün tek bir eşyayı atarsam, yıl sonuna kadar 365 eşyadan kurtulabilecektim.

Çok faydalı bir yöntem bulduğuma ikna olarak hemen kitabın talimatlarını takip etmeye başladım. Sabah, o gün ne atabileceğimi merak ederek gardırobumu açtım. Giymediğim bir tişörtün gözüme ilişmesiyle onu dolaptan alıp çöp poşetine koydum. Ertesi gece yatağa girmeden önce çekmecemi açtım ve burada gözüme oldukça çocukça görünen bir not defteri keşfettim. Bunu da poşete koydum. Aynı çekmecedeki bir bloknot fark edince, “Ah, artık buna ihtiyacım yok,” dedim kendi kendime ama onu atmak üzere olduğu yerden

almak için uzanırken başka bir düşünceyle durdum. “Bunu yarına saklayabilirim.” Bloknotu atmak için sabah olmasını bekledim. Onu takip eden günde atacağım şeyi unuttum, bu yüzden geçen iki günün ardından bir günde iki eşyadan birden kurtuldum...

Dürüst olmak gerekirse, iki hafta boyunca hiçbir şey atmadım. Bir mesele üzerine sabır gösterip kendini o işe tamamen adanmış insanlardan değilim, ağır adımlarla ilerlemeyi tercih ederim. Teslim gününe bir gün kala elindeki işi bitiren insanlarda olduğu gibi bu yaklaşım bende de kesinlikle işe yaramıyor. Ayrıca, alışverişe çıktığınızda tek seferde birçok şeyi satın aldığınız sürece her gün bir eşyadan kurtulmanın da hiçbir faydası olmuyor. Hal böyle olunca eşyalardan birer birer kurtulma yöntemim yeni şeyler satın alma hızıma yetişemedi, ben de odamın hâlâ dağınık olduğu gerçeğiyle yüzleştim. Kısa sürede günde bir eşyadan kurtulma kuralını izlemekten vazgeçtim.

Edindiğim deneyimlere göre şunu söyleyebilirim ki toplamak konusunda isteksiz davranırsanız, evinize hiçbir zaman tam anlamıyla çekidüzen veremezsiniz. Eğer siz de benim gibi titiz ve azimli biri değilseniz, o zaman bir kereliğine de olsa mükemmelliği hedefleyin derim. Çoğu kişi bunun ulaşılamayacak bir hedef olduğu konusunda ısrar ederek, “mükemmellik” vurguma itiraz edebilir. Endişelenmenize gerek yok. Sonuçta ev toplamak fiziksel bir iştir. İş

genel anlamda iki başlık altında incelenebilir: bir şeyi atıp atmamaya ve onu nereye koyacağınıza karar vermek. Bu ikisini yapabilirseniz, mükemmelliğe de ulaşabilirsiniz. Sonuçta etraftaki eşyalar sayılabilir nesnelerden oluşuyor. Tek yapmanız gereken her defasında tek bir öğeye odaklanmak ve bunu atıp atmayacağınıza ve nereye koyacağınıza karar vermek. Bu işi tamamlamak için yapmanız gereken tek şey de işte bu. Bir çırpıda evi mükemmel bir şekilde tamamen toplamak zor değildir. Aslına bakılırsa, herkes bunu rahatlıkla yapabilir. Ve geri tepmeyi de ancak bu şekilde engelleyebilirsiniz.

Başladığınız an hayatınızı yeniden düzenlersiniz

Hiç sınavdan bir gece önce çalışmaya gücünüzün yetmediğini hissettiğiniz ve çılgınca etrafı toplamaya başladığınız oldu mu? İtiraf ediyorum, benim oldu. Aslında bu benim için sıradan bir olaydı. Masamı kaplayan el ilanlarını alır ve onları çöp poşetine atardım. Sonra kendimi tutamayıp ders kitaplarını ve yere saçılmış kâğıtları gözüme kestirir ve bunları kitaplığımaya yerleştirirdim. Son olarak masa çekmecemi açar, kurşun kalemlemlerimi ve tükenmez kalemlemlerimi düzenlerdim. Bir de bakardım ki saat sabahın iki buçuğu olmuş. Uykuya yenik düşer, sabahın ilk saatlerinde, saat beş buçuk

civarında sıçrayarak uyanırdım. Hemen ardından paniğe kapılmış bir halde ders kitabımı açar ve çalışmaya koyulurdum.

Her sınav öncesi içimde beliren bu evi toplama dürtüsünün, bana özgü tuhaf bir alışkanlık olduğunu düşünürdüm ancak başkalarının başına da geldiğini öğrenince bunun yaygın bir davranış olduğunu fark ettim. Çoğu kişi baskı altındayken temizleme dürtüsünü edinir, mesela sınava girmeden bir gün önce. Ama bu dürtü odalarını toplamak istedikleri için ortaya çıkmaz. ‘Başka bir şeyi’ düzene koymak istediklerinde ortaya çıkar. Beyin aslında çalışmak için feriyat eder, ama dağınık ortamı fark edince, ‘odamı toplamam lazım’ diyen bireyin odak noktası bir anda değişir. Toplama güdüsünün kriz bittikten sonra devam etmemesi de bu teoriyi kanıtlıyor. Sınav biter bitmez bir gece önce toplamaya karşı aniden baş gösteren o tutku yok olur ve hayat yeniden sıradan haline döner. Toplamaya ilişkin tüm düşünceler akıldan uçup gider. Neden mi? Çünkü kişi baş etmek zorunda olduğu sorunla artık yüzleşmiş- sınava çalışma ihtiyacı- ve gereken çekidüzen verilmiştir.

Bu, odanızı toplamamanın zihninizdeki tedirginliği dindireceği anlamına gelmiyor. Kendinizi bir süreliğine ferahlatmış gibi hissedebilirsiniz, ancak rahatlamanın etkisi uzun sürmeyecektir, çünkü huzursuzluğun asıl sebebine değinmemişsinizdir. Çevrenizdekileri toplamamanın beraberinde getirdiği geçici rahatlama hissinin sizi kandırmasına izin ve-

rirseniz, psikolojik anlamda kendinize çekidüzen verme ihtiyacınızın asla farkına varamazsınız. Aynı şey benim için de geçerli. Odamı toplama ‘ihtiyacı’ aklımı başımdan aldığı için ders çalışmayı sürekli erteliyordum ve bu yüzden derslerim berbattı.

Dağınık bir oda düşünün. Oda kendi kendine dağılmaz. Siz, içinde yaşayan kişi, dağıtırsınız. ‘Dağınık bir oda dağınık bir zihne eşittir,’ diye bir atasözü vardır. Ben olaya bu şekilde bakıyorum. Oda dağınıklığının nedeni fiziksellikten çok daha fazlasıdır. Dağınıklığın görünen yüzü, dikkatimizi dağıtarak düzensizliğin asıl kaynağını görmemizi engeller. Dağıtma eylemi dikkatimizi meselenin özünden uzaklaştıran, tam anlamıyla içgüdüsel bir reflekstir.

Kendinizi temiz ve düzenli bir odada rahat hissetmiyorsanız, huzursuzluk hissinizle yüzleşmeye çalışın. Bu size, sizi gerçekte neyin rahatsız ettiği konusunda ışık tutabilir. Odanız temiz ve dağınıklıktan uzak olduğunda ruh halinizi gözden geçirmekten başka çareniz kalmaz. Böylece görmezden geldiklerinizle yüzleşir ve bunlarla baş etmek zorunda kalırsınız. Toplamaya başladığınız andan itibaren hayatınızı da çekidüzen vermek zorunda olduğunuzu fark edersiniz. Tüm bunların sonucunda hayatınız değişmeye başlar. İşte bu yüzden evinize çekidüzen verme meselesine bir an evvel başlamanız gerekir. Bu, gerçekte size oldukça önemli olan meselelerle yüzleşme fırsatı verir. **Toplamak, nihai bir hedef**

değil, bir araçtır sadece. Asıl amaç evinizin düzenini sağladıktan sonra istediğiniz yaşam tarzını oluşturmak olmalıdır.

Saklama uzmanları istifçidir

Ev toplamayı düşündüğünüzde ilk olarak hangi sorunla karşılaştınız? Çoğu kişi bu soruya ‘saklama’ yanıtını verir. Müşterilerim genelde benden onlara neyi nereye koyacaklarını öğretmemi isterler. İnanın, bunu da açıklayabilirim ancak ne yazık ki asıl konu bu değil. ‘Saklama’ teriminde bir bubi tuzağı vardır. Eşyalarınızı ve saklamaya uygun ürünlerinizi nasıl düzenleyeceğiniz ve saklayacağınız konusundaki maddelere, her zaman işin kolayına kaçmayı sağlayan ‘odanızı hızlıca toplayın,’ ya da ‘toplama işini hızlı ve kolay şekilde yapın,’ gibi basmakalıp sözler eşlik eder. Kolay yolu seçmek insanın doğasında vardır ve çoğu kişi dağınıklığın görünen yüzünü hızlı ve uygun yollarla yok etmeyi vaat eden saklama yöntemlerini seçer. İtiraf etmeliyim ki, ben de bir keresinde ‘saklama efsanesi’ cazibesine kapıldım.

Anaokulundan bu yana ev dekorasyon dergilerinin bir numaralı hayranı olarak bir şeyleri atmakla ilgili ne zaman bir yazı okusam, kendimi okuduğum her öneriyi denemek zorundaymışım gibi hissediyordum. Kâğıt mendil kutularından saklama kabı yaptım ve sırf birbirinden şık saklama ürünleri alabilmek için fil kumbaramı kırdım. Ortaokul yıl-

larında okuldan eve dönerken, KBY (kendi başına yap) dükânına uğrar, bazen de en son çıkan ürünlere göz atmak üzere dergi standı bulmak umuduyla etrafa bakınırdım. Hatta bir keresinde lisedeyken ilgi çekici eşyaların nasıl üretildiğine dair sorduğum sorularla mağaza yetkilisinin başını şişirdiğimi hatırlıyorum. Bu saklama öğelerini müthiş bir görev aşkıyla elimdeki eşyaları düzenlemekte kullanırdım. Sonrasında kullanışlı bir eser yaratmanın verdiği gururla öylece durup hayranlıkla şaheserimi izlerdim. Şunu söylemeliyim ki, saklama yöntemleri dağınıklıktan kurtulma sorununu çözmiyor. Hiçbiri geçici bir çözüm arayışından öteye geçmiyor.

En sonunda aklım başıma geldiğinde, odamın hâlâ dar-madağın olduğunu fark ettim. Hem de onca dergi ve kitap rafı, kutu çekmeceler gibi birbirinden farklı saklama yöntemlerine rağmen. ***Bunca şeyi düzenleyip bir kenara ayırmak için verdiğim uğraşa rağmen, odam bana neden hâlâ dağınıkmış gibi geliyor*** diye merak ediyordum. Umutsuzluğa kapılarak saklama ünitelerinin her birine baktım ve işte o an fark ettim; içlerindeki çoğu şeye ihtiyacım yoktu. Topladığımı düşünürken zamanımı aslında ihtiyacım olmayan onca şeyi gözlerden uzak tutmak için bir kapağın altına tıkıştırarak boşa harcıyordum. ***Eşyaları ortadan kaldırmak, dağınıklık sorununun çözüldüğü gibi yanlış bir algı oluşmasına neden oluyor.*** Ama çok geçmeden tüm bu saklama üniteleri ağzına

kadar doluyor, böylece oda da kullandığım eşyalarla bir kez daha dolup taşıyor. En sonunda da ‘uygulaması kolay’ birkaç yeni yöntem bulmak kaçınılmaz oluyor. İşte bu yüzden işe fazlalıklardan kurtulmakla başlanmalı. Gerçekten neye ihtiyacımız olduğundan ve neyi saklamamız gerektiğinden emin olana dek elimizdekileri istiflemekten kaçınmalı ve kendimizi kontrol etmeliyiz.

Kategoriye göre sınıflandırın, bulunduğu yere göre değil

Ev toplama konusunda ciddi anlamda uğraşmaya lise yıllarımda başladım. Uğraşlarım temelde tekrarlanan uygulamalardan oluşuyordu. Her gün sadece bir odayı temizliyordum- kendi odam, erkek kardeşimin odası, kız kardeşimin odası, banyo. Gün içerisinde o gün nereyi toplayacağıma karar veriyor ve bu doğrultuda mağaza indirimlerine benzer tek kişilik kampanyalar başlatıyordum. Her ayın beşinci günü “oturma odası günü” idi. ‘Bugün kileri temizleme günü,’ ‘Yarın, banyo dolaplarını fethederim!’ gibi özel günler belirliyordum.

Liseye başladığımda da bu geleneği sürdürdüm. Eve gelir gelmez okul üniformamı değiştirmeden doğruca o gün temizleyeceğim odaya yönelirdim. Banyo dolabındaki plastik çekmeceleri gözüme kestirdiğimde, peşi sıra her birini açar

ve makyaj ürünleri, sabunlar, diş fırçaları ve tıraş makinelerinin de dahil olduğu her şeyin bulunduğu çekmeceleri boşaltırdım. Bir sonraki adımda bunları kendi içlerinde gruplandırarak sınıflandırır, kutulara yerleştirir ve bu kutuları yeniden çekmeceye koyardım. Sonra saatlerce yerde oturur, gizli bir hayranlıkla yerleştirdiklerime hayranlıkla bakar, ardından bir sonraki çekmeceye geçerdim. Annem akşam yemeği için çağırana kadar zamanımı oturduğum yerden dolaptaki eşyaları düzeltmekle geçirirdim.

Bir gün, salondaki vitrin çekmecelerinden birini düzenlerken, gördüğüm şey karşısında şaşkınlıkla kalakaldım. “Bu dün temizlediğim çekmecenin ta kendisi,” dedim kendime. Değildi ama çekmecenin içindekiler diğerinin aynısıydı -makyaj malzemeleri, sabunlar, diş fırçaları ve tıraş makineleri. Bunları bir gün öncesinde olduğu gibi kendi içinde sınıflandırıyor, kutulara koyuyor, ardından çekmecesine yerleştiriyordum. İşte o an o müthiş gerçeği fark ettim: Bulunduğu yere göre düzenlemek ölümcül bir hatadır. Üzülerek söylüyorum ki bunu anlamam üç senemi aldı.

Çoğu kişi rahatlıkla uygulanabilen bu yöntemin aslında ne büyük ve yaygın bir tuzak olduğunu duyunca şaşırır. Sorunun temeli, insanların aynı türden nesneleri birden fazla yerde saklamasında yatar. Her yeri ayrı ayrı topladığımızda, aynı işlemi defalarca yaptığımızı fark edemez ve ev toplamanın bu kısır döngüsüne hapsoluruz. Bunun önüne geçme-

nin ise tek bir yolu var: gruplandırarak düzenleme. Mesela bugün için belirlediğiniz odayı baştan sona toplamak yerine, kendinize ‘bugün kıyafetler, yarın kitaplar,’ gibi hedefler koyun. Birçoğumuzun toplamak konusunda başarısızlığa uğramasının nedenlerden biri, fazla sayıda eşyamızın olmasıdır. Bu fazlalığın temelinde ise gerçekte ne kadar nesneye sahip olduğumuzdan haberdar olmayışımız yatmaktadır. Belli bir eşyayı bir kenara bırakıp her seferinde bir yeri temizlemeye kalkışırsak, olayın bütünü asla kavrayamayız ve bu yüzden işi bitiremeyiz. Bu olumsuzluktan kurtulmak için toplama işini eşyaların bulunduğu yere göre değil, eşyaları kendi içlerinde sınıflandırarak.

Metodu kendinize göre değiştirmeye kalkmayın

Ev toplama ve düzene koymaya ilişkin kitaplar genellikle dağınıklığın sebebinin kişiden kişiye değiştiğini ve bu yüzden kişilik tipimize en uygun olan metodu seçmemiz gerektiğini ileri sürer. İlk bakışta, bu savunma inandırıcı görünmektedir. “Demek ki bu yüzden yaşadığım yeri bir türlü toplayamıyorum,” diye düşünebiliriz. Ya da ‘Kullanmakta olduğum metot karakterime uymuyor,’ diyebiliriz. Var olan tabloyu inceleyip çok sayıda metodun içinden tembellere, yoğun insanlara ve oldukça titiz olan ya da olmayan kişilere en uygun metodu seçeriz.

İşte bu noktada karakter tipine göre sunulan farklı ev toplama yöntemlerini inceledim.

Psikoloji üzerine yazılmış kitaplar okudum, müşterilerimle kan grupları, anne babalarının karakterleri ve benzeri özellikler hakkında görüştüm. Hatta oldukça yaygın Dobutsu uranai adı verilen yöntemi ve Çin astrolojisini bile dedim. Her bir kişilik tipini belirleyen genel kurallar hakkında yapmış olduğum araştırmalarım sonucunda elde ettiğim bulguları analiz etmem beş yıldan fazlasını aldı. En sonunda sırf kişiliğinize uygun diye kullandığınız metotta değişiklik yapmanın hiçbir anlamının olmadığını keşfettim. İş ev toplamaya geldiğinde insanların çoğu tembeldir. Aynı zamanda da meşguldürler. Seçicilik söz konusu olduğunda ise herkes sadece canının istediği konuya dikkat kesilir, geriye kalanları umursamaz bile. Önerilen kişilik türlerini incelediğimde, hepsinde kendimden bir şeyler buldum. Peki, o zaman insanların düzensiz olma nedenlerini hangi kriterlere göre belirleyecektim?

Etrafımdakileri neye göre düzenleyeceğim konusuna epeyce kafa yorduğum için her şeyi kendi içinde sınıflandırma gibi bir alışkanlığım var. Danışman olarak işe başladığım ilk zamanlarda müşterilerimi kendi içlerinde sınıflandırmak ve hizmet içeriğimin her tipe uyması için çok çalıştım. Bununla birlikte, geçmişe dönüp baktığımda, her şeyin temelinde aslında açığa vurulmamış bir güdüm olduğunun farkı-

na varıyorum. Nedendir bilinmez, her bir karakter türüne uyan birbirinden farklı metotların bir araya gelmesiyle oluşan karmaşık bir yöntemin beni daha profesyonel göstereceği düşüncesine kapılmıştım. Ancak değerlendirmelerim sonucunda insanları genel özelliklerinin yerine eylemlerine göre sınıflamamın daha doğru olduğuna karar verdim.

Bu yöntemle göre düzenli kalmayı başaramayan insanlar da kendi içlerinde üçe ayrılıyor: *atamayan* tip, *yerine geri koyamayan* ve son olarak bu *ikisinin bileşimi* olan tipler. Müşterilerimi incelediğimde, yüzde 90'ınm üçüncü gruba girdiğini, - *atamayan, yerine geri koyamayan tip bileşimi* görüyorum, geriye kalan yüzde 10'luk kesim ise yerine geri koyamayanların oluşturduğu gruba giriyor. Etraflarındaki nesneleri yerine koyamayanların çok geçmeden kendilerini çok daha fazla sayıda eşyayla bulduklarını düşünüyorum. Ancak bu kişilerin eşyalarını sakladıkları yer çok geçmeden dolup taşacağı için bana eşyalarını sadece *atamayan* birileri gerekiyor. Eşyalarını atan ancak *yerine geri koyamayan* yüzde 10'luk kısma gelince şunu söyleyebilirim; ciddi anlamda etrafa çekidüzen vermeye başladığımızda, en az otuz çöp poşetini dolduracaklarından bu kişiler çok geçmeden sanılandan çok daha fazlasından kurtulmak durumunda kalıyorlar.

Ben toplama işinin kişilik tipine bakılmaksızın, fazlalıklardan bir an önce kurtulmaya bağlı olarak gerçekleşeceğini

düşünüyorum. Müşterilerim bu temel ilkeyi kavradıkları sürece, ben de öğreteceklerimi yöntemi uygulayacak kişiye göre değiştirmek zorunda kalmıyorum. Böylece bu yöntemi herkese aynı şekilde ulaştırabiliyorum. Bunu karşı tarafa aktarma şeklim ve müşterinin uygulamaya geçirme şekli farklılık gösteriyor, çünkü her birey, tıpkı evlerini döşeme şekilleri gibi, kendine özgüdür. Ancak bunun beraberinde getireceği farklılıklar konusunda endişelenerek çok daha karmaşık sınıflandırmalar yapmak yoluna gitme gereği duymuyorum. Bana göre etkin ev toplama sanatı iki temel eylemden oluşuyor: eldekilerden kurtulmak ve eşyaları nerede tutacağına karar verebilmek. Burada asıl olan eldekilerden kurtulmak olmalıdır. Bu ilke her zaman sürekliliğini korur. Geri kalanını ise sizin kişisel olarak ulaşmak istediğiniz düzenlilik seviyeyi belirler.

Ev toplamayı özel bir etkinlik haline getirin

Kursumu şu sözlerle başlıyorum: ***ev toplamak özel bir etkinliktir. Her gün yapmayın.*** Bu sözlerim çoğu zaman şaşkın bir sessizlik yaratıyor. Şüphesiz, toplama konusunda sayısız bakış açısı var. Ve ben bu konuyu tüm yönleriyle ele aldığım halde uygulanan her yöntemi bildiğimi iddia edemem. Bu yüzden burada sözünü ettiğim her şey sadece benim yont-

mimi benimsediğinizde anlam kazanır. Bir kez daha söylemek gerekirse, toplama işi tek seferde ve tek bir zaman diliminde yapılmalıdır.

Ev toplamanın her gün yapılması gereken bitmek bilmeyen bir angarya olduğunu düşünüyorsanız, çok yanılıyorsunuz. Toplamanın iki türü vardır- günlük toplama ve özel bir etkinlik olan toplama. Kullandığınız şeyi yerine geri koymak olarak bilinen günlük toplama; kıyafetler, kitaplar ve yazı malzemelerine ihtiyaç duyduğumuz sürece hayatımızın bir parçası olarak varlığını sürdürecektir. Ancak bu kitabın amacı, özel etkinlik kapsamında evinizi düzene koyma işini en kısa zamanda halletmeniz konusunda sizlere ilham kaynağı olacaktır.

Hayatınızda sadece bir kereliğine bu işi başarıyla bitirerek o çok istediğiniz yaşama kavuşacak ve seçmiş olduğunuz dağınıklıktan artık çok uzak, temiz evin keyfini çıkaracaksınız. Elinizi kalbinize götürüp, neyi nereye koyduğunuzu bile bilmediğiniz, bu kadar çok eşyayla kuşatılmış evinizde mutlu olduğunuza yemin edebilir misiniz? Ne yazık ki, çoğu kişi bu işi “özel bir etkinlik” kapsamında değerlendiremiyor, bu yüzden daha çok ambara benzeyen odalarıyla yetinmek zorunda kalıyorlar. Her gün evi düzenli tutma savaşı verirken yıllar geçip gidiyor.

İnanın bana. Hayatta sadece bir kereliğine gerçekleşecek etkinlik olarak evinize çekidüzen verme işi bitinceye dek gün-

lük anlamda bulunacağınız her girişim başarısızlıkla sonlanmaya mahkûmdur. Öte yandan evinize tam anlamıyla çekidüzen verdikten sonra ev toplamak, eşyaları ait oldukları yere yerleştirmek gibi basit bir iş haline gelecektir. Dahası bu, siz farkında olmadan alışkanlık halini alacaktır. ‘Özel etkinlik’ terimini kullanıyorum, çünkü burada önemli olan, hevesli ve istekli olduğunuz anda bu işi ele almaktır. Sonuçta heyecanınızın sonsuza dek sürmesi tercih edilen bir durum değildir.

Etkinliğin ardından yaşadığınız yerin eski dağınıklığına kavuşacağınızdan endişe edebilirsiniz. Belki de çok alışveriş yapıyorsunuz, bu yüzden elinizdeki eşyaların yeniden birikeceğini düşünüyorsunuz. Düzenleme işini sözünü ettiğim şekilde yapmadığınızdan, bunun imkânsız olduğunu düşünüyorsunuz, biliyorum. Ancak bu köklü temizliğin ardından eşyaları koyacağınız yeri belirlerken ve satın aldığınız yeni eşyaları nerde tutmanız gerektiğine karar verirken herhangi bir zorluk yaşamayacaksınız. Bunun inanılmaz olduğunu düşünebilirsiniz ancak mükemmelliği bir kez yakaladıktan sonra devamı gelir. Tek yapmanız gereken vakit ayırıp sahip olduklarınızın her birini incelemek, bunu tutmak mı yoksa bundan kurtulmak mı istediğinize karar vermek. İkinci aşamada ise evinizde tutmak istediğiniz eşyayı nereye koymak istediğinizi belirleyeceksiniz.

Hiç kendinize şöyle söylediğiniz oldu mu: “Ben toplama konusunda hiç iyi değilim,” ya da “Denemeye bile değmez;

dağınıklık benim doğamda var.” Çoğu kişi bu tip olumsuz söylemleri yıllardır tekrarlayıp durur, ancak temizliğin mükemmelliğine ulaştıkları anda bu düşünce de silinip gider. İşte düşüncelerindeki bu köklü değişim, aklınıza koyduğunuz zaman her şeyi yapabileceğiniz yönündeki bu inanç, davranış ve yaşam şeklinizdeki değişimi de beraberinde getiriyor. Öğrencilerimin geri tepme etkisiyle karşılaşmamasının nedeni de tam olarak budur. Mükemmel derecede çekidüzen verilmiş yaşam alanının güçlü etkisini bir kere hissettiğinizde, eski dağınıklığınıza bir daha dönmeyeceksiniz. Evet, sizi kastediyorum!

Bu oldukça zor görünebilir, ancak itiraf etmeliyim ki fazlasıyla basittir. Evi topladıktan sonra nesnelerle uğraşmaya başlarsınız. Bunlardan kurtulmak ve yerlerini değiştirmek hiç zor değildir. Etrafınızdaki herkes bunu rahatlıkla yapabilir. *Hedefiniz artık göz önündedir.* Her şeyi yerli yerine koyduğunuz anda bitiş çizgisini geçtiniz demektir. Hem ders çalışma ve spor konusunda olduğu gibi bu işte kendinizi diğerleriyle karşılaştırmanıza da gerek yoktur. Burada tek kriter sizsiniz. Dahası, herkesin en zor bulduğu o şey, devam etme işlemi, tamamen gereksizdir. Eşyaları sadece bir kereliğine nereye yerleştireceğinize karar vermeniz yeterlidir.

“Ben odamı hiçbir zaman toplayamıyorum. Neden?” diye sorabilirsiniz. Yanıt bellidir; çünkü odanız zaten topludur. Yılda sadece bir ya da iki kez etrafı topluyorum ve

bu işlem sadece yaklaşık bir saat sürüyor. Dönüp baktığımda kalıcı sonuç görmeksizin çılgınlar gibi temizlik yaptığım o günleri hatırlıyorum da... bu gerçekten inanılmaz. O günlerin aksine şimdi beni karşılayan manzara karşısında oldukça mutluyum, müthiş bir doyum hissediyorum. Artık havasının bile taze ve temiz olduğu huzur dolu evimde yaşadığım mutlulukla gün içerisinde yapacaklarımı düşünürken bitkisel çayımı yudumlayabiliyorum. Bunun için zamanım var. Etrafıma göz gezdirdiğimde deniz aşırı ülkelerden aldığım tabloyla bir köşede duran taze çiçeklerle dolu vazo gözüme ilişiyor. Çok büyük olmasa da, kalbime hitap eden şeyler yaşadığım bu yeri süslüyor. Yaşam şeklim adeta bana neşe katıyor.

Siz de böyle bir yaşam sürmek istemez miydiniz?

Evinize nasıl çekidüzen vereceğinizi öğrendiğinizde, bunun sandığınız kadar zor olmadığını göreceksiniz.

2

Önce Atın

Tek seferde atarak başlayın

Her şeyi mükemmel bir şekilde topladığınızı düşünürsünüz, ancak birkaç gün içinde odanızın yeniden dağıldığını fark edersiniz. Geçen zamanla beraber daha fazla eşya toplamaya başlarsınız. Siz olan biteni anlamadan, yaşadığınız yer eski dağınık haline döner. İşte geri tepme etkisine, çözümü evi yarım yamalak toplamakta bulan bu etkisiz yöntemler neden olur. Önceden de sözünü ettiğim gibi bu olumsuzluk çemberinden kurtulmanın tek bir yolu vardır— dağınıklık-tan uzak, mükemmel bir çevre yaratacak şekilde tek seferde olabildiğince hızla her şeyi toplamak. Peki, bunun doğru zihniyete kavuşmakla ne ilgisi var?

Yaşadığınız yeri tamamen temizlediğinizde, etrafınızdaki manzarayı da değiştirmiş olursunuz. Bu değişim öylesine güçlü bir etki yaratır ki, kendinizi artık bambaşka bir dünyada yaşıyormuş gibi hissedersiniz. Bu değişim zihninizi de derinden etkiler ve eski dağınık durumunuza dönmek için güçlü bir ilham kaynağı olur. İşin sırrı, değişimi hızlı bir şekilde gerçekleştirmekte yatıyor, bu ciddi anlamda fikir değişikliğini de beraberinde getiriyor. Süreç aşamalı bir şekilde ilerlerse, ortaya çıkacak güçlü etkiye ulaşmanız asla mümkün olmaz.

Böylesine ani bir değişimi elde etmek için ev toplama konusunda en etkin metodu kullanmanız gerekir. Aksi tak-

dirde, bir de bakmışsınız ki, siz herhangi bir ilerleme kaydedemediğiniz gün sona ermiş. Toplama işlemi ne kadar uzun sürerse, hissettiğiniz yorgunluk da o kadar yoğun olur. Buna bağlı olarak daha işin ortasındayken, vazgeçme ihtimaliniz de bir o kadar artar. Eşyalar eskisi gibi biriktiğinde, ardı arkası kesilmeyen düşüşe geçmeniz de kaçınılmaz olur. Bire bir derslerimde yaşadığım onca şeyi göz önüne aldığım da, bahsi geçen “hızla” kavramı hayatınızın sadece altı ayına karşılık gelmektedir. Başta bu size oldukça uzun bir zamanmış gibi gelebilir, ancak altı üstü hayatınızın altı ayıdır. Süreç bitimiyle beraber mükemmel bir şekilde etrafı toplanmanın nasıl bir şeyi olduğuna tanık olduğunuzda, bu konuda hiç de iyi olmadığınız yönündeki yanılgılardan da kurtulmuş olursunuz.

En iyi sonuçları görebilmeniz için sizden sözünü edeceğim şu kurala sonuna kadar sadık kalmanızı istiyorum: **Doğru sırayı takip ederek toplayın.** Bu kurala ilişkin yapacağınız iki şey vardır —eldekilerden kurtulmak ve eşyalarınızı nerede tutacağınıza karar vermek. Alt tarafı iki kural vardır, ancak işe birinci kuraldan başlanmalıdır. İkincisine geçmeden önce, ilk aşamayı bitirdiğinizden emin olun. **Atma süreci tamamlanmadan eşyalarınızı bir kenara yerleştirmeyi aklınızdan bile geçirmeyin.** Bu sırayı takip edememek, kişinin hiçbir zaman kalıcı bir değişim göstermemesinin nedenlerinden biridir. İnsanlar atma işleminin ortasındayken eşyalarını nereye koyacaklarını düşünmeye

başlıyorlar. “Merak ediyorum da, acaba bu buraya sığar mı?” diye düşünmeye başladıkları an atma işi durma noktasına gelir. Eşyalarınızı nereye yerleştireceğinize ancak ihtiyacınız olmayan her şeyden kurtulduktan sonra karar verebilirsiniz.

Yani başarının sırrı, tek seferde, herhangi bir şeyi atlama-dan, olabildiğince hızlı bir şekilde elinizdekilerden kurtul-maya başlamaktan geçmektedir.

Başlamadan önce varış yerinizi gözünüzde canlandırın

Şimdiye kadar eşyaları nerede tutacağınıza karar vermeden önce bunlardan kurtulmanın ne denli önemli olduğunu anlamışsınızdır. Ancak ileriye düşünmeden elinizdekilerden kurtulmak, daha en başından kendinizi başarısızlıkla sonlanan bir tuzağa çekmek demektir. Bunun yerine, işe hedefinizi belirlemekle başlayın. Bu kitabı satın almanızın bir nedeni olmalı. Sizi ev toplama konusunda motive eden ilk şey neydi? Ev toplamakla ne elde etmeyi umuyorsunuz? Eşyaları atmaya başlamadan önce bunu enine boyuna düşünmek için kendinize zaman ayırın. Böylece hayalinizdeki yaşamı gözünüzde canlandırma fırsatını yakalamış olursunuz. Bu adımı atladığınızda, sadece sürecin geç bitmesine neden olmakla kalmayacak, aynı zamanda kendinizi daha fazla riske atmış olacaksınız. “Dağınıklıktan uzak bir yaşam sürmek is-

tiyorum,” ya da “eşyaları atabilmeyi istiyorum,” gibi hedefler fazlasıyla sığ kalmaktadır. Çok daha derin düşünmeniz gerekir. **Somutlaştırarak düşünün ki, dağınıklıktan uzak bir alanda yaşamamanın nasıl bir şey olduğunu kolaylıkla gözünüzde canlandırabilirsiniz.**

Yirmili yaşlarında bir müşteri hayalini “daha kadınsı bir yaşam şekli” olarak tanımlamıştı. Kadın, bir gömme dolabı ve farklı boyutlarda üç sıra rafıyla dağınık bir odada yaşıyordu.

Büyüklüğüne bakılırsa oda, içinde yeterli oranda saklama alanı barındırmalıydı, ancak ne yöne dönersem döneyim, gördüğüm tek şey kocaman bir dağınıklıktan ibaretti. Dolap öylesine doluydu ki kapakları artık kapanmıyordu. Dahası kıyafetler hamburgerin içindeki malzemeler gibi, çekmece-lerden dışarı sarkıyordu. Pencerenin cumbasına o kadar fazla sayıda kıyafet asılmıştı ki, resmen perdeye ihtiyaç kalmamış gibiydi. Dergi ve kullanılmayan kâğıtlarla dolu sepetler ile çantalar yerleri kaplıyordu. Müşterim işten döndüğünde, ilk iş olarak yatağın üzerindeki eşyaları yere indiriyor, sabahları ise işe gitmek üzere odadan çıkmadan önce kendine yol açmak için indirdiklerini yeniden yatağına koyuyordu. Hayal gücünüzü istediğiniz kadar zorlayın, yine de bu kadının bu haliyle “kadınsı” bir yaşam sürdüğünü söyleyemezsiniz.

“*Kadınsı bir yaşam şekli* derken ne demek istiyorsun?” diye sordum. Kadın sorumu yanıtlamadan önce bir süre düşündü.

“Şey... Mesela işten döndüğümde, etraf dağınıklıktan arınmış olsa iyi olurdu... göz zevkimi bozacak hiçbir şey odamda olmazdı, tıpkı otellerdeki süitler-gibi. Pembe bir yatak örtüm, beyaz abajurlu bir lambam olurdu. Uyumadan önce duş alır, ardından hoş kokulu mumları yakar, klasik piyano ve keman dinletisi eşliğinde yoga yapar ve bitki çayımı yudumlardım. Müthiş bir ferahlık hissiyle uykuya dalardım.”

Hayalini kurduğu şeyi sanki yaşıyormuşçasına anlatıyordu. İşte hayalini kurduğunuz yaşam şeklini anlatırken kelimeleri ustalıkla seçmek bu yüzden önemlidir. Bunu yapamayacağınızı düşünüyorsanız, yani sürdürmek istediğiniz hayatı resmedemiyorsanız, gözünüzde canlandırmanızda size yardımcı olabilecek iç dekorasyon dergilerine bir göz atın derim. Mesela bu iş için seçilen evleri ziyaret etmenin yararı olabilir. Bu sayede var olan seçenekleri değerlendirerek ne istediğinize karar verebilirsiniz. Yeri gelmişken, sözünü ettiğim müşteri gerçekten de banyo sonrası klasik müzik eşliğinde yoga yapmaya bayılıyordu. Hayatını ele geçiren düzensizliğin köklerinden kurtulunca, özendiği “kadınsı yaşam şekli” de gün yüzüne çıktı.

Hayalini kurduğunuz yaşam şeklini artık resmedebildiğinize göre, elinizdekilerden kurtulmanın sizce tam sırası değil mi? Hayır, bunun daha zamanı var. Daha fazla sabre demeyeceğinizi biliyorum. Ancak madem bir kereye mahsus

bu etkinliğe büyük bir istekle başlıyorsunuz, o zaman geri tepmenin önüne geçmek için süreç boyunca adım adım ilerlemeniz gerekiyor. Sonraki adımda neden bu yaşam şeklini seçtiğinizi belirleyeceksiniz. Sürdürmek istediğiniz yaşam şekli için ilk iş ardınıza bakın ve bir kez daha düşünün. Mesela uyumadan önce neden hoş kokuları tercih ediyorsunuz? Ya da yoga sırasında neden klasik müzik dinliyorsunuz? Bu sorulara yanıtınız, “çünkü uyumadan önce rahatlamak istiyorum” ya da “kilo vermek için yoga yapmayı istiyorum” ise, o halde kendinize şu soruyu sorun: “Neden rahatlamayı bu kadar çok istiyorum?” ve “Neden kilo vermek istiyorum?” “Çünkü ertesi gün yorgun argın işe gitmek istemiyorum” ve “Daha güzel olabilmek uğruna diyet yapıyorum” gibi yanıtlar veriyorsanız, kendinize verdiğiniz bu yanıtlar karşısında bir kez daha *neden* diye sorun. Bu işlemi karşılaştığınız her öğede üç- beş kez tekrarlayın.

Hayalini kurduğunuz yaşam şeklini seçmenize neden olan etkenleri keşfederken, basit ama etkili bir şeyi fark edeceksiniz. Eşyaları tutmanızın ve elden çıkarmanızın temeli mutlu olmanıza dayanmaktadır. Sebebin bu olduğu oldukça açıktır belki, ancak bu farkındalık duygusunu iyice hissedip, bunun kalbinize nüfuz etmesine izin vermeniz önemlidir. Ev toplamaya başlamadan önce, sürdürmeyi istediğiniz yaşam şekline bir bakın ve kendinize şu soruyu sorun: “Evi neden toplamak istiyorum?” Yanıtı bulduğunuzda, bir sonraki

aşamayla devam edebilecek yeterliliğe sahipsiniz demektir. Gelelim bir sonraki aşamaya; sahip olduklarınızı gözden geçirmeye.

Kriter şu: Haz veriyor mu?

Atacağınız şeye karar verirken başvurduğunuz kriter nedir? Söz konusu eşyalardan kurtulmak olunca, bir sürü neden olabilir. Nedenlerden biri, eşyayı işlevini yitirdiği zaman, mesela onarılamayacak şekilde bozulduğunda atmak veya takımın kırılan parçasını atmaktır. Ya da modası geçmiş eşyalardan, kıyafetlerden veya geçmişte yaşadığınız bir olayı hatırlatan eşyalardan kurtulmak da nedeniniz olabilir. Yani gerçekten istediğinizde, elinizdekilerden kurtulmak oldukça kolaydır. Asıl sorun, sizi bu işe teşvik eden bir neden olmadığında baş gösterir. Birçok uzman insanların eşyalarını elden çıkarmakta zorlandıklarını bilerek bu konuda çeşitli kriterler ileri sürmüştür. Bunlar kendi içinde “bir yıldır kullanmadığınız eşyaları atın” ve “karar vermekte zorlanıyorsanız, bunları toplayıp bir kutuya kaldırın, aradan geçen altı ayın ardından kutudakilere bir daha bakın” gibi kurallardan oluşur. **Atacağınız şeyi neye göre seçeceğinize odaklanmaya başladığınız andan itibaren kendinize yeni bir yol çizmeye de önemli ölçüde karar vermiş olursunuz.** Bu durumda toplamaya devam etmek büyük bir risk taşımaktadır.

Bir dönem tam bir “çöp öğütücü” gibi yaşıyordum. On beş yaşımdayken *Atma Sanatı*’nı keşfetmemle beraber eşyalardan nasıl kurtulacağım benim için resmen odak noktası haline geldi. Buna bağlı olarak, bu konuya yönelik araştırma çabalarım da artış gösterdi. Uygulama adına, kardeşlerimin odası olsun, okulda herkesçe kullanılan dolaplar olsun, gözlerim her daim kendine yeni keşif yerleri arıyordu. Toplamaya dair çeşitli ipuçları aklımı meşgul ediyordu ve büyük bir yanılğı olmasına rağmen, içimde her yeri toplayabileceğime dair bir his vardı.

O dönem, asıl hedefim olabildiğince çok şeyden kurtulmaktı. Buna dair okuduğum çeşitli kitaplarda önerilen her şeyi uyguluyordum. Çareyi iki yıl boyunca bir kez olsun giymediğim kıyafetlerden ve satın aldığım her yeni eşyayla beraber eskisinden kurtulmakta, dahası atıp atmamak konusunda bir türlü emin olamadığım her şeyi elden çıkarmakta buldum. Bir ay içinde otuz çöp poşetini doldurduğumu hatırlıyorum. Ancak attığım onca şeye rağmen, odam eskisinden çok da farklı değildi, yine dağınıktı.

Hatta sırf rahatlamak uğruna birçok kez alışverişe gittiğimi hatırlıyorum. Bu yüzden elimdekilerden kurtulma çalışmalarım koca bir hayal kırıklığıyla sonlandı. Evdeyken çoğu zaman kendimi gergin hissediyor, elden çıkarabilecek bir şeyler bulmak umuduyla sürekli etrafımdaki eşyaları gözlüyordum. Kullanılmayan bir şey bulduğumda nefretle

üzerine atılıyor ve elime geçirdiğim şeyi doğruca çöpe atıyordum. Tahmin ettiğiniz gibi daha sinirli ve gergin birine dönüşmüştüm. Kendi evimde bile rahatlamak artık neredeyse imkânsızdı.

Okuldan eve geldiğim bir gün, her zamanki temizliğime başlamak üzere odamın kapısını açtım. Böylesine dağınık bir manzarayla karşılaşınca resmen çılgına döndüm. “Artık toplamak istemiyorum!” diye bağırdım. Kendimi yere atıp ne yapacağımı düşünmeye başladım. Eşyaları toplamak ve atmak uğruna üç yılımdan olmuşum, ancak sonuç değişmemişti. Odam yine darmadağındı. *Lütfen biri bana böylesine uğraşırken neden hâlâ odamın toplu olmadığını söylesin!* Bunu o an yüksek sesle dile getirmemiş olabilirim belki ama içimden geçen şey tam olarak buydu. O an içimden bir ses şöyle söyledi.

“Odana daha yakından bak.”

Ne demek istiyorsun? Zaten odama her gün o kadar yakından bakıyorum, kocaman bir delik açmam an meselesi. Bu düşünce zihinim kurcalarken, olduğum yerde uyuyakaldım. Akıllı davransaydım, bu manzara karşısında kendimi kaybetmeden önce, tüm dikkatimi yalnızca eşyaları atmaya vermemin mutsuzluktan başka bir şey getirmeyeceğini anlardım. Neden böyle söylediğimi merak ediyorsunuz, değil mi? Çünkü burada önemli olan, elde tutmayı istediğimiz eşyayı belirlemek, kurtulmak istediğimizi değil.

Gözlerimi açar açmaz içimdeki sesin söylemek istediğini anladım. *Odana daha yakından bak.* Atacağım şeylere, beni saran çok sayıda engelle o kadar odaklanmıştım ki, etrafımda görmekten mutluluk duyduğum onca şeyi göz ardı etmiştim. En sonunda elden çıkarıp çıkarmamak konusunda karar verirken kendime şu soruyu sormam gerektiğini fark ettim: **“Bu sana haz veriyor mu? Yanıt evetse, elindekine sıkıca sarıl. Hayırsa, at gitsin.”** Bu, değerlendirmenin sadece en kolay değil, aynı zamanda en doğru yoludur.

Tam anlamıyla kesinlik içermeyen bu kriterin ne derece etkili olabileceğini merak ediyor olabilirsiniz, ancak işin püf noktası her şeyi ele almakta saklıdır. Dolabı açıp içindekilere şöyle bir göz attıktan sonra her şeyin size heyecan verdiği düşüncesine kapılmayın. Az önce söylediğim gibi, kıyafetlerinizi sırasıyla elinize almalısınız. Herhangi bir kumaş parçasına dokunduğunuzda, vücudunuz tepki verir. Verdiği tepki dokunduğunuz şeye bağlı olarak değişir. Bana güvenin ve söylediğimi bir deneyin.

Bunu seçmemin bir sebebi var. Hem ev toplamadaki amaç da bu değil midir zaten? Eğer yaşadığımız yer ve içinde barındırdıkları bize mutluluk vermiyorsa, yaptığımız onca şeyin hiçbir anlamı yok. Bu yüzden, neyi tutup neyi atacağımız konusunda başvuracağımız kriter, bahsi geçen eşyanın varlığıyla bizi mutlu edip etmeyeceği, bize haz verip vermediği olmalıdır.

Size keyif vermeyen kıyafetler giymek hoşunuza gider mi?

Etrafınız içinize işlemeyen bir yığın kitapla çevrilmişken, mutlu olur musunuz?

Hiçbir zaman kullanmayacağınızı düşündüğünüz aksesuarlara sahip olmak istediğiniz mutluluğu sağlayabilir mi sizce?

Bu soruların cevabı ‘hayır’ olmalı.

Arkanıza yaslanın ve varlığıyla sizi mutlu edecek eşyalarla dolu bir evde yaşadığınızı düşünün.

Hayalini kurduğunuz yaşam da bu değil mi?

İçinize işleyen her şeye sıkıca tutunun. Hemen ardından tereddüdü bir kenara bırakıp harekete geçin ve kalanlardan kurtulun. Bu sayede, hayatınızı yeniden düzenleyebilir, yeni bir yaşam şekli benimseyebilirsiniz.

Tek seferde yalnızca bir kategori

Ev toplama konusunda atacağımız en önemli adım, etrafınızda tutacağınız eşyayı size mutluluk vermesi şartına bağlı olarak seçmektir. Peki aşırıya kaçma ihtimaline karşın, tam olarak ne yapılmalıdır?

Size ne yapmamanız gerektiğini söyleyerek işe başlayayım. Sakın eşyayı bulunduğu yere göre seçip atmayın. “Yatak odasını toplarım, sonra oturma odasına geçerim,” veya

“Önce baştan sona çekmecelerimi gözden geçireceğim,” diye düşünmeyin. Bu tutum fazlasıyla sakıncalıdır. Neden mi? Çünkü çoğu kişi, önceden de belirttiğimiz gibi, benzer eşyaları aynı yerde tutma zahmetine girmez.

Ev halkı genelde benzer öğeleri evin içinde iki veya daha fazla yerde tutar. Toplamaya yatak odasındaki gardıropla başladığınızı düşünelim. Dolaptaki her şeyi bir kenara ayırıp atma işlemini tamamladığınızda dolapların birinde yine başka bir kıyafet veya oturma odası sandalyesine asılmış bir ceketle karşılaşmaya mahkûmsunuz. İşte o zaman seçme ve atma sürecini bir kez daha tekrarlamak zorunda kalırsınız, onca uğraş ve zaman kaybı da kaçınılmaz olur. Bu koşullar altında ise neyi gözden çıkarıp tutacağınıza dair sağlıklı kararlar alamazsınız. Sık yapılan tekrarlar ile verilen onca uğraş ve boşa geçen zaman hevesinizi yitirmenize neden olabilir, bu yüzden bundan kaçınılmalıdır.

Size önereceğim şey şu: **hayatınızın her alanında her şeyi ait olduğu gruba göre değerlendirin, bulunduğu yere göre değil.** Atacaklarınıza karar vermeden önce elinize geçen, aynı gruba ait eşyaları tek seferde bir kenara koyun. Bu süreçte yapacaklarınızı daha anlamlı kılmak için az önceki kıyafet örneğine geri dönelim. Kıyafetlerinizi düzenleyip, ardından bir yere kaldıracağınıza karar vererek işe başlayın. Sonraki adımda, evin her odasını gözden geçirin. Bulduğunuz her kıyafet parçasını belirlemiş olduğunuz noktaya bı-

rakın. Hemen ardından yere bıraktığınız bu kıyafetleri sırasıyla elinize alıp, size kendinizi nasıl hissettirdiğine bakın. Gerçekten haz veriyor mu? İşte bu hisse kapılmanızı sağlayanlar yola sizinle devam etme hakkını kazananlardır. Her kategori için bu süreci takip edin. Çok fazla kıyafete sahipseniz, bunları pantolonlar, kazaklar, çoraplar diye alt gruplara ayırabilirsiniz. Böylece her defasında bir grubu rahatlıkla inceleyebilirsiniz.

Bu süreçte, elinizdekilerin her birini tek bir noktada toplamak oldukça önemlidir. Çünkü bu sayede, eşyalarınızın miktarı konusunda doğru bir fikir edebilirsiniz. Çoğu kişi düşündüğü miktarın iki katı fazlası karşısında şoke olur. Eşyaları bir noktada topladığınızda, benzer tasarımları birbiriyle karşılaştırabilirsiniz, böylece elinizde tutacaklarınıza zorlanmadan karar verebilirsiniz. Elinizdeki her şeyi ait olduğu çekmece, dolap ve gardıroplardan alıp bir noktaya yığmanızın önemli bir sebebi daha var. Gözden uzak eşyalar aktif halde değildir, yani sözü edilen eşyaların bize kendimizi mutlu hissettirip hissettirmedğine karar vermek çok daha zor bir hal alır. Bunların gün ışığıyla tanıştırap yeniden hayat bulmalarını sağladığınızda, gerçekten içinizi titrettiklerinde sonuç sizi de şaşırtacaktır.

Tek seferde yalnızca bir gruptaki öğelerle baş etmek toplama sürecini hızlandırır. Bu yüzden üzerinde çalıştığınız gruba ait her öğeyi eksiksiz bir şekilde topladığınızdan emin olun. Gözünüzden hiçbir şey kaçmamalı.

Doğru zamanda başlayın

Coşkuyla ev toplayarak güne başlayabilirsiniz ama siz daha olan biteni anlayamadan, bir bakmışsınız akşam olmuş. Herhangi bir ilerleme kaydedemediğinizi fark edersiniz. Geçen zamanı anlayınca, kendinizi suçlamaya başlar ve ümitsizliğe kapılırsınız. Bir de elinizde tuttuğunuz şu şeye bakın; en sevdiğiniz çizgi romanlar veya albümlerden biri ya da hatırası olan bir eşya...

Ev toplamaya eşyaların bulunduğu yeri göz önüne alarak değil de ait oldukları kategoriye göre başlamak ve bu işlemi tek seferde tamamlamak konusunda söylediklerim, bu işe gözünüze kestirdiğiniz grupla başlayacağınız anlamına gelmez. Neyi elden çıkarıp çıkarmayacağınıza karar vermek, eşyanın ait olduğu gruba göre önemli derecede değişiklik gösterir, bazen karar vermekte zorlanırsınız. Yarı yolda tökezleyenler zorlandıklarını hissederler, çünkü çoğu zaman seçmekte zorlandıkları eşyalarla işe başlarlar. Geçmiş anıları hatırlamaya neden olan eşyalar bu işe yeni başlayanlar için uygun değildir. Bu gruptaki öğelerin sayısı diğer gruplardakilerden fazla olmakla kalmaz, aynı zamanda bunları atıp atmamak konusunda karar vermek çok daha zor bir hal alır.

Maddi değere ek olarak, sahip olduklarımızı daha değerli kılan üç faktör vardır: işlev, bilgi ve duygusal bağımlılık. Bir de bunlara *nadir* bulunma özelliği eklendiğinde, hangi-

sinden vazgeçeceğimize karar verirken daha da zorlanırız. **Çoğu kişi kullanmakta olduğu şeyleri (işlevsel değer), işe yarar bilgi içerenleri (bilgisel değeri) ve duygusal bir bağ kurduğu eşyaları (duygusal bağımlılık) atmakta zorlanır. Bunlar kolayca elde edilmesi mümkün olmayan veya yerine yenisini koyamayacakları (nadir bulunma) şeylerse, bunlardan ayrılmak çok daha zor bir hal alır.**

Karar vermesi kolay olan eşyalarla başladığınızda, süreç sorunsuz bir şekilde yürür. Zamanı geldiğinde daha zor kategorilerin üzerinde çalışırsınız, bu sayede karar verme yetiniz pekişmiş olur. Nadir bulunma özelliği taşımadığından gönül rahatlığıyla kıyafetlerden başlayabilirsiniz. Diğer yandan oldukça önemli bir manevi değere sahip fotoğraflar aynı zamanda türlerinde tektirler, bu yüzden sona bırakılmalıdır. Bu durum özellikle fotoğraflar için geçerlidir, çünkü diğer gruptaki öğeleri- kitap, dergi ve kâğıtların arasında- karıştırırken tesadüfen ortaya çıkarlar. **Takip edilecek sıra şöyledir: kıyafetler, kitaplar, kâğıtlar, muhtelif eşyalar (komono) ve son olarak, duygusal bağ kurduğunuz eşyalar.** Zorluk derecesi göz önüne alındığında, en etkili sıralamanın bu olduğu kanıtlanmıştır. Ve son olarak, bu sıraya bağlı kalkmak, bize iyi gelen eşyaları seçerken sezgisel algımızın keskinleşmesini sağlar. Eğer bu karar verme sürecini önerilen sıradaki eşyaların yerinde ufak tefek değişiklik

yaparak çarpıcı bir biçimde değiştirebileceğinizi söylesem ne dersiniz? Sizce de buna değmez mi?

Aileniz görmesin

Ev toplama maratonu, çöp yığınının da beraberinde getirir. Bu noktada depremden daha büyük felaket, geri dönüşüm uzmanı olarak bilinen “anne”nin odaya girmesidir.

‘M’ adını verdiğim müşterim, anne babası ve kardeşiyle yaşıyordu. Bu eve on beş yıl önce M henüz ilkokuldayken taşınmışlardır. M sadece birbirinden farklı kıyafetleri satın almayı sevmiyor, aynı zamanda duygusal değeri olanlardan, mesela okul formalarından ve özel günlerde giydiği tişörtlerden bir türlü vazgeçemiyordu. Bir gün tüm bunları kutulara doldurdu. Gün sonunda yere birbiri üstüne yığıldığı kutular o kadar birikmişti ki dolapları görmek neredeyse imkânsızdı. Gerekli düzenlemeleri ve temizliği yapması beş saat sürdü. Her şey bittiğinde sekiz poşet dolusu kıyafet, iki yüz kitap ile çeşitli oyuncaklar ve okulda yaptığı maketler dahil on beş poşet dolusu atılmayı bekleyen eşya vardı. Poşetlerin hepsini belli bir düzen çerçevesinde herkesin görebileceği şekilde kapının önüne koymuştuk. Tam da çok önemli bir konuya değinmek üzereydim.

“Sana tüm bu çöp yığınının kurtulmanın sırrını vereyim mi,” diye söze başlamıştım ki, kapı aniden açıldı ve elin-

de buzlu çayların olduğu tepsiyle annesi içeri girdi. *Ah, aman Tanrım*, diye düşündüm.

Annesi tepsiyi masaya bıraktı. “Kızıma yardım ettiğiniz için çok teşekkür ederim,” dedi ve gitmek üzere arkasını dönd. Tam o anda, kapının yanında duran eşya yığını gözüne iliti. “Ah, bunu da atacak mısınız?” diye sordu, yığının üzerindeki pembe yoga minderini işaret ederek.

“Onu iki yıldır bir kez olsun kullanmadım.”

“Gerçekten mi? ey, belki ben kullanırım o zaman.” Annesi poetleri karıştırmaya başladı. “Ah, belki bunu da.” Yoga minderini,  etek, iki bluz ve iki ceket, bunun yanı sıra birkaç kırtasiye malzemesini de alarak odadan ıktı.

Oda yeniden sessizliğe gömüldüğünde, buzlu ayımdan bir yudum aldım ve M’ye “Peki annen ne sıklıkta yoga yapıyor?” diye sordum.

“Yaptığını hiç görmedim.”

Annesi yanımıza gelmeden önce ona söylemek istediğim şey de tam olarak buydu: “Ailenizin odanızda neler olup bittiğini görmesine izin vermeyin. Mümkünse, poetlerden tek başınıza kurtulun. Attığınız şeyler hakkında ailenizin her şeyi bilmesine gerek yok.”

Müşterilerime, atacaklarını anne baba ve aile üyelerinin görmemesini sağlamalarını özellikle tavsiye ediyorum. Bunda utanılacak bir şey olduğundan değil. Ev toplamakta yanlış bir şey yoktur. Ancak, **ocuklarının nelerden kurtul-**

duğuna tanık olmak özellikle aileler için son derece sıkıntılıdır. Çocuklarının atılmayı bekleyen onca yığının ardında bıraktıklarıyla hayatlarını sürdürüp sürdüremeyecekleri, onların endişelenmesine neden olur. Ayrıca çocuklarının kendi ayaklarının üstünde durarak yaşamlarına dair karar alabildiklerini görmek onları mutlu etse de, geçmişe dair giysileri, oyuncak ve anıları çöp yığnında görmek fazlasıyla acı verebilir. Çöpünüzü gözlerden uzak bir yerde tutmanız düşünceli bir davranıştır. Böylece ailenizin ihtiyacı olandan çok daha fazlasını elinde tutmasını önleyerek sahip olduklarının keyfini çıkarmasını sağlarsınız. An itibariyle aileniz elindekilerden oldukça memnundur. Atmak üzere seçtiğiniz eşyaları gördüklerinde, böylesine israf yüzünden kendilerini suçlu hissedebilirler ancak hazırladığınız yığını oluşturan birkaç parçayı geri almanız evdeki gereksiz eşyaların sayısının artmasına neden olmaktan başka bir işe yaramaz. Onları böylesi bir yükü taşımak zorunda bıraktığımız için kendimizden utanmalıyız.

Vakaların büyük bir çoğunluğunu çöpe gitmeyi bekleyen kıyafetleri atılmaktan son anda kurtaran anneler oluşturur. Ne yazık ki sözünü ettiğimiz anneler kızlarına ait olan bu kıyafetleri nadiren giyerler. Müşterilerimden de bildiğim üzere ellili ve altmışlı yaşlardaki bu kadınlar kızlarının kullanmadığı kıyafetleri bir kez olsun giymeden atarlar. İşte annenin kızına duyduğu sevginin adeta taşınması güç bir

yük haline gelmeye başladığı böyle durumlardan kaçınmalıyız. Tabii ki hiç ama hiç ihtiyacınız olmayan şeyleri diğer aile üyelerinin kullanmasında herhangi bir sakınca yoktur. Ailenizle yaşıyorsanız, onlara, “Satın almayı düşündüğünüz bir şey var mı?” diye sorabilirsiniz, hemen ardından toplama işine başlarsınız, bu esnada ihtiyaç duyduklarını düşündüğünüz şeylerle karşılaşırsanız, bunları hiç çekinmeden onlara hediye edebilirsiniz.

Eğer ailenize kırgınsanız, sebebi odanız olabilir

“Ben toptasam bile, ailem her şeyi tekrar dağıtıyor.”

“Kocam tam bir istifçi. Elindekilerden kurtulmasının bir yolunu nasıl bulabilirim?” Aileniz ‘ideal’ eve ulaşma girişimlerinizde sizinle işbirliği yapmıyorsa, bu durum çok sinir bozucu olabilir. Bu benim geçmişte pek çok kez deneyimlediğim bir durumdur. Bir keresinde kendimi temizliğe o kadar kaptırmıştım ki kendi odamı temizlemek yetmedi. Kardeşlerimin odalarını ve evdeki diğer odaları da elden geçirmeliyim diye düşündüm. Her zaman düzensiz olan ailemden zaten bıkmıştım. Bunun nedeni ise evin ortasında duran saklama dolabıydı. Dolabın neredeyse tamamının kullanılmayan, gereksiz eşyalarla dolu olduğunu düşünüyordum. Elbise askıları bir kez olsun annemin üstünde görmediğim

kıyafetler ve babamın bariz bir şekilde modası geçmiş takımlarıyla doluydu. Erkek kardeşime ait çizgi roman kutuları ise her yeri kaplıyordu.

Doğru zamanı bekliyor ve şu soruyla kıyafet sahibinin karşısına çıkıyordum: “Bunu artık kullanmıyorsun, değil mi?” Ancak çoğunlukla, “Evet, kullanıyorum,” ya da “Onu ben kendim atarım,” gibi yanıtlar alıyordum ve söylediklerini hiçbir zaman yapmıyorlardı. Dolaba her bakışında içimi çekiyor ve “Herkes neden bir şeyler biriktiriyor? Evi toplu tutmak için ne kadar çabaladığımı görmüyorlar mı?” diye şikâyet ediyordum.

Söz konusu ev toplamak olunca, her ne kadar başarısız olduğumun farkında olsam da, onların beni yenmesine izin vermeyecektim. Sabrım son noktasına ulaştığında, gizli taktikler benimsemeye karar verdim. Tasarımlarını, bünyelerinde barındırdıkları toz miktarını ve nasıl koktuklarını göz önüne alarak yıllardır kullanılmayan eşyaları bir kenara ayırdım. Bunları dolabın dip köşesine yerleştirip neler olacağını beklemeye başladım. Ortadan kaybolduklarını fark etmediklerinden emin olunca, her seferinde bir eşyayı ortadan kaldırıyordum. Sanki bitkileri ölü otlardan ayıklıyor gibiydim. Bu stratejiyi uyguladığım üç ayın ardından on çöp poşetini dolduran eşyayı yok etmeyi başarmıştım.

Birçok vakada, olan biteni kimse fark etmiyor, hayat her zamanki gibi devam ediyordu. Ancak belli bir noktadan

sonra bir iki şeyi özlemeye başlıyorlardı. Parmaklarıyla beni işaret ettiklerinde, pervasız bir şekilde karşılık veriyordum. Taktik belliydi: Bilmezden gel.

“Hey, ceketim nerede biliyor musun?”

“Hayır.”

Üstüme gelmeye devam ederlerse, inkâr etme yoluna gidiyordum.

“Marie, atmadığından emin misin?”

“Evet, eminim.”

“Ah. Nerede acaba? Çok merak ediyorum.”

Eğer pes ederlerse, sormaktan vazgeçtikleri eşya her ne ise, saklamaya değmezmiş diye düşünüyordum. Ancak işler yolunda gitmeyip atılacaklardan kurtulamazsam da moralim bozulmuyordu.

”Buradaydı, Marie. Daha iki ay önce gözlerimle görmüş-tüm.”

Eşyalarını izinsiz aldığım için özür dilemediğim yetmezmiş gibi bir de, “Ben attım, sana kalsa senelerce yanından ayırmazdın,” diye lafı yapıştırıyordum.

Geriye dönüp baktığımda, itiraf etmeliyim ki fazlasıyla kibirliydim. Her şey ortaya çıkınca, sitem ve protesto seliyle karşı karşıya geldim. Odam dışında evin herhangi bir yerini temizlemem yasaklandı. Elimden gelse geçmişe dönüp kendime sağlam bir tokat atardım, böylece bu denli saçma bir davranışın aklımın ucundan bile geçmeyeceğini garantiler-

dim. İzin almaksızın diğerlerinin eşyalarını ortadan kaldırmak, ne yazık ki sağduyu yoksunluğunun bir göstergesidir. Sözüünü ettiğim taktikler her ne kadar istenen sonucu verse de, yani kimse atılan eşyaların farkına dahi varmasa da, yakalanma durumunda ailenizin güvenini kaybetme riskiniz vardır. Ayrıca, bu pek de doğru değildir. Ailenizin gerçekten ev toplamasını istiyorsanız, bunun daha kolay bir yolu var.

Başkalarının yaşadığı yeri temizlememen yasaklandığında ve buna bağlı olarak yapacaklarım odamla sınırlandırıldığından etrafıma göz attım ve şaşırtıcı bir gerçekle karşılaştım. Daha önce fark ettiğimden çok daha fazla atılması gereken eşya vardı -gardırobumda hiç giymediğim bir gömleğin yanı sıra modası geçmiş bir etek ve artık ihtiyacım olmayan bir raf dolusu kitap. Ailemi yapmakla suçladığım şeyi ben yapıyordum. Bu yüzden ben de onlar kadar suçluydum. Diğerlerini eleştirmeye hakkım olmadığını fark ederek çöp poşetlerimle orada öylece oturdum ve odamı toplamaya odaklandım.

Bu olayın üzerinden neredeyse iki hafta geçmişti ki, ailemde ciddi anlamda bir değişiklik baş gösterdi. Kullanmadıklarını atma yönündeki onca ısrarıma rağmen, kılını kırıpratmayan erkek kardeşim şimdi köklü bir temizlik yapıyordu. Sadece bir günde elindeki iki yüz kitaptan kurtulmuştu. Onu takiben annem, babam ve kız kardeşim de yavaş yavaş kullanmadıkları kıyafetleri ve aksesuarları bir kenara ayırıp

atmaya başladılar. Artık ailem evi hiç olmadığı kadar düzenli tutuyordu.

Dağınık bir aileyle baş edebilmenin en iyi yolu sessizce kendi fazlalıklarımızdan kurtulmaya çalışmaktan geçiyor aslında. Bu halinizi gördüklerinde, onlar da kendi aralarında anlaşmış gibi, kullanmadıkları eşyaları atmaya başlayacaklardır. Hem de siz daha ne kadar dağınık olduğunuzu onlara söylemeden. Bu inanılmaz görünebilir ama birinin etrafı toplamaya başlaması çevresindeki kişilerde adeta bir zincir etkisi yaratır.

Kişinin sessizce yaşadığı yeri temizlemesi bir başka ilginç değişikliği de beraberinde getirir; aile üyelerinin belli düzeydeki dağınıklığını hoş görme kabiliyetini.

Temizliğin ardından odamın son halinden hoşnut bir halde sıranın kardeşlerimle anne babamın eşyalarına geldiğini düşünmeye başladım. Oturma odası, banyo gibi ortak kullanım alanlarının dağınıklığını fark edince, gözümü kırpmadan ortalığı topladım ve bizimkilere bundan bahsetme gereği bile duymadım. Pek çok müşterimin de benzer değişikliği gösterdiklerini gözlemledim.

Düzensiz oldukları için ailenize kırgınsanız, size kendi yaşam alanınızı kontrol etmenizi şiddetle öneririm. Eminim ki atılması gereken bir ton eşya bulacaksınız. **İçinde bulunduğunuz dağınıklığı bir başkasının başarısızlığı olarak görüyorsanız, kendi yaşam alanınızı ihmal edi-**

yorsunuz demektir. İşte bu yüzden işe kendi eşyalarınızı atmakla başlamalısınız. Ortak kullanım alanlarını en sona bırakın. İlk adımda kendi eşyalarınızla yüzleşin.

Sizin ihtiyacınız olmayan şeye ailenizin de ihtiyacı yoktur

Kız kardeşim benden üç yaş küçüktür. Sessiz ve biraz utangaç biri olduğu için evde kalıp bir şeyler okumayı ve çizmeyi, dışarı çıkıp sosyalleşmeye tercih eder. Hiç kuşkusuz, ev toplamaya dair araştırmalarımın acısını en fazla çeken o olur, böylece masum kurbanım olmaya hak kazanır. Üniversiteye başlayana dek tek odak noktam “atmak”tı, ama atmak konusunda bir türlü karar veremediğim eşyalar da vardı. Mesela çok sevdiğim, ancak bir sebepten kötü görünen bir tişört. Kendimi ondan vazgeçmeye bir türlü ikna edemiyor, aynanın karşısına geçip üzerimde nasıl durduğuna bakıyor ancak bana yakışmadığını düşünmek için kendimi zorluyordum. Bir de yeniyse, dahası ailemin bana hediyesi olduğunda, atma düşüncesi suçluluk hissetmeme neden oluyordu.

Böyle zamanlarda, kız kardeşim çok işe yarıyordu. “Kız kardeşim için hediye” metodu, bu tip eşyaları başımdan atmak için mükemmel bir yol gibiydi. ‘Hediye’ derken kastettiğim, onu hediye paketine sarmak değil, bu çok başka bir şeydi. İstenmeyen giysiyi elime alır, mutlu bir şekilde yatağı-

na uzanmış kitap okuyan kardeşimin odasına daldırdım. Kitabını elinden alıp, “Bu tişörtü ister misin? Sana verebilirim istersen,” derdim. Yüzünde beliren şaşkın ifadeyi görünce, son darbeyi indirirdim. “Yepyeni ve gerçekten çok şirin. Ama ihtiyacım yok dersen, çöpe atacağım. İster misin?”

İyi huylu, zavallı kardeşimin de “Tamam giyerim o halde,” demekten başka çaresi kalmazdı.

Bu durumla o kadar sık karşılaşıyordum ki neredeyse hiç alışveriş yapmayan kardeşimin gardırobu benim giymediklerimle dolup taşmaya başlamıştı. Verdiklerimin bir kısmını giymesine rağmen, hayatında sadece bir kere giydiği pek çok kıyafet vardı. Ancak ona ‘hediyeler’ vermeye devam ettim. Sonuçta güzel kıyafetlerdi ve daha fazlasına sahip olmanın onu mutlu ettiğini düşünüyordum. Ne denli yanıldığımı, danışmanlık yapmaya başlayıp kendisine ‘K’ adını verdiğim müşterimle tanıştığım zaman anladım.

K, yirmili yaşlardaydı, bir kozmetik şirketinde çalışıyordu. Giymediklerini ayırırken, yaptığı seçimlerde bir tuhafılık olduğunu fark ettim. Ortalama büyüklükteki bir gardırobu dolduracak kadar giysisi olmasına rağmen, atmak istemediği giysilerin sayısı anormal şekilde azdı. “Haz veriyor mu?” sorusuna yanıtı, neredeyse her zaman “Hayır” oluyordu. Her defasında iyi iş çıkardığı için teşekkür ettikten sonra, giysileri atması için ona veriyordum. Her bir parçayı poşete koyduğunda yüzündeki rahatladığı izlenimini veren o ifadeyi gör-

memek elde değildi. Koleksiyonu daha yakından incelediğimde, tutmayı tercih ettiği giysilerin genellikle tişört gibi gündelik şeylerden oluştuğunu, elden çıkarmak istediklerininse birbirinden tamamen farklı şeyler –dar etekler ve dekolte bluzlar– olduğunu fark ettim. Nedenini sorduğumda bana, “Bunları ablam verdi,” dedi. Atılacak giysileri seçip bir kenara ayırdıktan sonra son kararını verirken, “Şunlara bir bak. Hoşuma gitmeyen bir sürü şeyle çevriliymişim meğer,” diye mırıldandı. Gardırobunun neredeyse yarısı ablasının *kullanılmışlarından* oluşuyordu, ancak hiçbirisi sözünü ettiğimiz şu mutluluk hissini vermiyordu. Ablasının hediyesi olmasına rağmen, K onları hiçbir zaman sevmemişti.

Bu bana trajik geliyor. Ayrıca istisnai bir durum da değil. Edindiğim deneyimlerden yola çıkarak şunu söyleyebilirim ki, küçük kardeşlerin attığı giysi sayısı ablalarının attıklarından her zaman daha fazladır. Herkesçe bilinen bu olay, küçük çocukların genelde kullanılmışları giymeye alışkın olmalarıyla ilgilidir. Küçük kardeşlerin aslında hiç sevmedikleri giysileri toplama eğilimi göstermelerinin iki nedeni vardır: Biri aile yadigârı eşyayı atmanın zor olması, diğeri ise neyi gerçekten sevdiklerini bilemediklerinden atılması gereken şeye bir türlü karar verememeleridir. Başkalarından aldıkları giysiler o kadar fazladır ki, hayatlarının geri kalanında alışveriş yapmaları pek gerekmez. Bunun sonucunda ise kendilerine neyin haz verdiğini anlama konusundaki sezgilerini geliştirme fırsatları olmaz.

Şakın beni yanlış anlamayın. Kullanmadığınız eşyaları kullanabilecek birilerine vermek harika bir fikirdir. Yalnızca ekonomik olmakla kalmaz, aynı zamanda bu eşyaları kullanmanın yakınlarınıza ne denli büyük bir mutluluk yaşattığınızı görmekten büyük bir sevinç duyarsınız. Ama bu, sırf siz gözden çıkaramıyorsunuz diye kullanmadıklarınızı yakınlarınıza zorla vermeniz anlamına gelmez. Kurban kardeş, anne-baba ya da bir çocuk olsa bile bu alışkanlıktan derhal vazgeçilmelidir. Kardeşim bu durum karşısında her ne kadar sesini çıkarmasa da, elden çıkardığım giysilerimi almayı kabul ettiğinde, karmaşık duygular yaşamıştır. Bunları atmanın üzerimde yarattığı suçluluk duygusunu resmen ona aktarıyordum. Geriye dönüp baktığımda, bunu fazlasıyla utanç verici buluyorum. Bir şey vermek istediğinizde kendini suçlu hissetmesine neden olacak şekilde baskı uygulayarak karşınızdaki kişiyi bunu kayıtsız şartsız almaya zorlamayın. İlk adımda sevdiği şeyi öğrenin, eğer buna uygun bir şey bulursanız, işte o an hiç düşünmeden bunu ona gösterin. Uğruna para ödenmeye değer bir şey olduğundan emin olduğunuzda ise elinizdekini ona verebileceğinizi söyleyin. Yakınlarınıza ihtiyaçlarından fazlasının beraberinde getirdiği yükü taşımamaları konusunda gereken anlayışı göstermeli ve yardım etmeliyiz.

Ev toplama kişinin kendisiyle iletişimidir

‘KonMari, şelalenin altına gelmek ister misin?’

Aktif bir şekilde yöneticilik yapan, çekici bir kadın olan ve aynı zamanda hırslı kayakçı unvanını taşıyıp büyük bir hevesle yürüyüş yapan 74 yaşındaki müşterim böyle bir davette bulundu. On yılı aşkın süredir akan su altında meditasyon yapıyordu ve bundan gerçekten hoşlanıyor gibiydi. Gelişigüzel bir dille sanki kaplıcaya gidecekmiş gibi, “Ben şelaleye gidiyorum,” derdi. Sonuçta, beni götürdüğü yer bu işe yeni başlayanlar için düzenlenen tanıtım turlarından biri değildi. Bulunduğumuz yeri sabahın altısında ardımızda bırakarak bir dağ yolunda uzun bir yürüyüşe çıktık, engelleri aşip telaşla akan ve dizlerimize kadar gelen nehrin sığ yerinden yaya olarak geçtik, sonrasında ıssız bir şelaleye ulaştık.

Ancak ona herhangi bir şey söylemedim, çünkü hoşça vakit geçirmenin bu alışılmadık şeklini tanımak istiyordum. Dahası bu deneyim sayesinde şelale altında meditasyon yapmak ile ev toplamak arasında önemli bir benzerlik olduğunu fark ettim. Şelalenin altındayken duyabileceğiniz tek şey çağlayan susun sesidir. Şelale vücudunuzu dövdükçe, ağrı duyusu kısa zamanda siliniyor ve uyuşukluk hissi bedeninize yayılıyor. Tam o anda beliren sıcaklık duygusu içinizi ısıtıyor, böylece meditatif transa giriyorsunuz. Daha önce böyle bir şeyi denememiş olmama rağmen, duyumsadığım bu

his son derece tanıdıktı. Ev toplarken deneyimlediğim şeye çok benziyordu. Tam olarak meditatif bir durum olmasa da, temizlik yaptığımda usulca kendimle sohbet edebiliyorum. Sahip olduğum her nesnenin içimde haz uyandırıp uyandırmadığına karar vermek, tıpkı sahip olduğum eşya aracılığıyla kendimle sohbet etmek gibidir.

Bu sebepten hayatınızdaki her şeyi değerlendirmenize fırsat veren sessiz bir alan yaratmak oldukça önemlidir. Tercihen müzik bile dinlemeyin. Hoşa giden bir şarkı eşliğinde ev toplamayı öneren metotlara dair bazı duyumlar alıyorum, ancak kendi adıma böyle bir şeyi kimseye önermiyorum. Gürültünün, kişiyle sahip oldukları arasındaki iletişimi zorlaştırdığını düşünüyorum. Televizyondaki sese kulak vermek, tabii ki, buna dahil değil. Rahatlamak için arka fonda bir ses duymaya ihtiyacınız varsa, tercihinizi belli başlı parçalardan yana kullanın, mümkünse sözsüz melodiler olsun. Toplama işine ivme kazandırmak istiyorsanız müzikten ziyade içinde bulunduğunuz atmosferin gücünü kavrayın.

İşe başlamak için en uygun zaman sabahın erken saatleridir. Taze sabah havası zihninizi açar ve ayırt etme kabiliyetinizi keskin kılar. Bu yüzden derslerimin çoğu sabahın erken saatlerinde başlar. Derse altı buçuk civarında günün ilk ışıklarıyla başladığım anlar da oldu. Böyle günlerde her zamankinden iki kat hızlı bir şekilde etrafı temizleyebiliyorduk.

Şelalenin altındayken duyulan o taze his bağımlılık yara-

tabilir. Benzer şekilde odanızı topladıktan sonra aynı işlemi tekrarlama güdüsüne karşı koyamadığınızı fark edersiniz. Hem şelale terapisinin aksine, etrafınızı toplamak uğruna zorlu arazilerden geçerek epeyce mesafe kat etmenize gerek yoktur. Aynı etkinin keyfini evinizde de sürebilirsiniz. Bu, oldukça özel bir his, öyle değil mi?

Bir şeyi atamadığınız zaman ne yapmalı?

Bir eşyayı elimde tutmaya karar verirken başvurduğum kriter, dokunduğumda bana haz verip vermemesinden geçmektedir. Ne var ki, atmamız gerektiği gerçeğine direnmek insanın doğasında vardır. Haz vermediği halde atmak konusunda kendimizi bir türlü ikna edemediğimiz eşyalar ciddi bir sorundur.

İnsan muhakemesi *içgüdüsel* ve *rasyonel* olmak üzere iki geniş başlık altında toplanabilir. İş neyi atacağınıza geldiğinde, sorun yaratan asıl şey rasyonel muhakememizdir. İçgüdüsel olarak nesnenin çekici olmadığını bilsek de zihnimiz onu atmamıza engel olmak için bir dizi sebep üretir. Mesela, “Daha sonra buna ihtiyacım olabilir” veya “Bunu atmak israftan başka bir şey değil” gibi. Bu düşünceler zihninizi meşgul ederken kurtulmanız imkânsız hale gelir.

Tereddüt etmenin doğru bir şey olmadığını iddia etmiyorum. Karar verememek, bahsi geçen nesneye belli bir oranda

bağımlılığınız olduğunu gösterir. Zaten karar verirken sadece içgüdüünüze güvenerek hareket edemezsiniz. Müsrif davranışınız düşüncesinin dikkatinizi dağıtmasına izin vermemek şeklinde elinizdekiyle ne yapacağınıza karar vermeniz işte bu yüzden önemlidir.

Eğer atması zor bir şeye rastlarsanız, ilk olarak bunu neden edindiğinizi düşünün. Bu eşyayı ne zaman satın aldınız, o dönemde sizin için ne ifade ediyordu? Hayatınızdaki rolünü bir kez daha gözden geçirin. Mesela satın alıp da bir kez olsun giymediğiniz kıyafetler varsa, hepsini birer birer mercek altına alın. Kıyafeti nereden ve neden almıştınız? Sırf vitrinde havalı görünüyor diye aldıysanız, heyecan yaratması konusundaki işlevini yerine getirmiş demektir. O halde neden bir kez olsun giymediniz? Eve gelip üzerinizde deneyip bedeninize uymadığını mı fark ettiniz? Eğer öyleyse ve eğer artık aynı tarzda ve renkte kıyafet almıyorsanız, o zaman önemli bir işlevini daha yerine getirmiş demektir- size neyin yakışmadığını öğretmiştir. Aslında, bu belirli giyim eşyası hayatınızdaki rolünü tamamlamış demektir ve vazgeçerek şöyle söylemekte özgürsünüzdür, 'Seni aldığımda bana verdiğin sevinç için teşekkür ederim,' veya 'Bana neyin yakışmadığını gösterdiğin için teşekkür ederim,'.

Her objenin oynayacak farklı bir rolü vardır. Her kıyafet size havı dökülüp aşınıncaya kadar giymeniz için gelmez. Aynı şey insanlar için de geçerlidir. Hayatınızda karşılaştı-

ğınız her insan yakın bir arkadaşınız veya sevgiliniz olacak değildir. Bazılarını anlaşması zor veya geçinilmesi imkânsız bulabilirsiniz. Ama bu kişiler de size hangi tip insanlardan hoşlandığınıza dair kıymetli bir ders verir, bu nedenle siz de bu özel insanları daha da fazla takdir edersiniz.

Atamayacağınız bir şeyle karşılaştığınızda, onun hayatınızdaki gerçek amacı üzerinde dikkatle düşünün. Sahip olduğunuz şeylerin ne kadarının rolünü yerine getirdiğini görünce şaşıracaksınız. Katkılarını kabul ederek ve bunlardan minnettarlıkla vazgeçerek, hayatınızı ve sahip olduğunuz şeyleri tam olarak düzene koyabilirsiniz. Sonunda kalacak olanlar gerçekten büyük değer verdiğiniz eşyalar olacaktır.

Sizin için önemli olan şeyleri gerçekten bağrınıza basmak için, ilk olarak amaçlarından uzun yaşamış olanları atmanız gerekir. Artık ihtiyacınız olmayan bir şeyi atmak ne israftır ne de ayıp. Dolapta çok derinlerde gömülü olan veya çekmecedeki varlığını unuttuğunuz bir eşyaya gerçekten büyük değer verdiğinizi söyleyebilir misiniz? Eşyaların hisleri olsaydı kuşkusuz mutlu olmazlardı. Onları mahkûm ettiğiniz hapishaneden çıkarın, özgür bırakın. Onları sürdürdüğünüz o ıssız adayı terk etmelerine yardım edin. Onları şükranla serbest bırakın, Toplamayı bitirdiğinizde sadece siz değil, eşyalarınız da kendilerini temiz ve yenilenmiş hissedeceklerdir.

3

**Kategoriye Göre Evinizi Nasıl
Temizlersiniz?**

Toplama sırası

Kategorileri sırasına göre takip edin

Kapı tık sesiyle açılıyor. Yüzünde endişeli bir ifadeyle bir kadın beni karşıyor. “M-merhaba.” Müşterilerim beni karşılarında görünce, bir an için tedirginlik yaşarlar. Benimle daha önce defalarca karşılaştıklarından, duydukları tedirginliğin utangaçlıktan değil, baş etmek zorunda oldukları zorluğa kendilerini hazırlama gereksiniminden kaynaklandığını bilirim.

“Evimi temizleyebileceğime inanıyor musunuz gerçekten? Burada adım atmak bile imkânsız.”

“Böylesine kısa sürede tam anlamıyla toplamam nasıl mümkün olabilir, bilmiyorum.”

“Müşterilerinizin hiçbirinin geri tepme etkisinden mustarip olmadığını söylemişsiniz. Ama ya ilk kişi ben olursam?”

Gerginliğin yarattığı heyecanı açıkça görebilmek çoğu zaman mümkündür. Ancak ben herkesin bu işin altından kolaylıkla kalkabileceğine inanıyorum. Doğuştan tembel ve dağınık olanlar, nesiller boyunca pasaklı bir yaşam sürenler ile başını kaşıyacak zaman bulamayanlar bile KonMari Metodu’nu kullandıklarında gözle görülür bir şekilde temizlemeyi öğreneceklerdir.

Size bir sır vereyim. Evinize çekidüzen vermek eğlence-

lidir! Sahip olduklarınızın size kendinizi nasıl hissettirdiğini, işlevini tamamlamış olanlarla vedalaşıp duyduğunuz minneti dile getirdiğiniz değerlendirme süreci iç benliğinizi belli ölçüde analiz ederek yeni bir yaşama adım atmanızı sağlamaktadır. Değerlendirme yaptığınız ölçüt, içgüdüsel çekim duygunuzdur. Karmaşık teorilere veya sayısal verilere gerek yoktur. Tek yapmanız gereken sırayı harfiyen takip etmektir. Gardınızı alıp çok sayıdaki çöp torbasıyla eğlenmeye başlayın.

İşe kıyafetlerle başlayın. Ardından kitapların, kâğıtların, muhtelif eşyaların olduğu sırayı izleyerek duygusal açıdan büyük bir önem taşıyan nesnelere geçin. Bu sırayı tam anlamıyla takip ettiğinizde işinizin şaşırtıcı derecede yolunda gittiğini göreceksiniz. İşe kolay parçalardan başlayıp ayrılmakta zorlanacağınız eşyaları sona bırakmak, karar verme yetinizin pekişmesini sağlar. Öyle ki sona yaklaştığınızda bu oldukça kolay bir işmiş gibi görünür.

İlk kategoriye oluşturan giysileri kendi içinde alt kategorilere ayırmanızı tavsiye ederim. Böylece daha fazla verim alırsınız.

- Üstler (gömlekler, kazaklar, vs.)
- Altlar (pantolonlar, etekler, vs.)
- Asılması gereken giysiler (ceketler, paltolar, takımlar,

vs.)

- Çoraplar
- İç çamaşırları
- El çantaları
- Aksesuarlar (eşarplar, kemerler, şapkalar vb.)
- Belli bir amaç doğrultusunda giydikleriniz (mayolar, üniformalar vs.)
- Ayakkabılar

Evet, yanlış duymadınız. El çantalarıyla ayakkabıları da bu kategoriye dahil ediyorum.

Olması gereken düzen neden bu, diye sorabilirsiniz?. Sebebini ben de pek bilmiyorum ama hayatını bu işe adanmış biri olarak ve deneyimlerime dayanarak şunu söyleyebilirim ki kesinlikle işe yarıyor. Bana güvenin. Bu sırayı takip ederseniz toplama sürecinde hız kazanır ve şaşırtıcı derecede çabuk sonuçlar alırsınız. Ayrıca sadece gerçekten sevdiğiniz şeyleri tutmanıza bağlı olarak duyduğunuz mutluluk artacak, enerjinizde ciddi anlamda yükseliş gözlemleyeceksiniz. Fiziksel anlamda yorgun olabilirsiniz, ama gereksiz eşyalardan kurtulmak kendinizi o kadar iyi hissetmenizi sağlayacak ki durmak istemeyeceksiniz.

Önemli olan neyi tutacağınıza karar vermektir. **Hayatınızda yer edinmeyi sürdürdüğünde size mutluluk verecek şey nedir?** Çok sevdiğiniz bir mağazanın vitrininden kendinize bir şeyler seçerken gösterdiğiniz özeni böylesine

önemli bir karar alırken de göstermeye çalışın. İşin özünü kavradıktan sonra kıyafetlerinizin tamamını yığın halinde yere koyun. Bunları sırasıyla elinize alıp kendinize sessizce şu soruyu sorun: “Haz veriyor mu?” An itibariyle toplama şenliğinizi başlamıştır.

Giysiler

Her parçayı yere koyun

İlk adımda evde bulunan gardırop, dolap ve çekmecerin hepsini kontrol edin ve tüm kıyafetlerinizi tek bir noktada toplayın. Açılmayan gardırop veya çekmece bırakmayın. Giysiye dair ne varsa topladığınızdan iyice emin olun.

Müşterilerim bitirdiklerini düşündüklerinde, onlara her zaman şu soruyu sorarım: “Evde bir parça bile giyecek kalmadığından emin misin?” Sonra eklerim, “An itibariyle karşına çıkan giysileri unut gitsin. Bunlar otomatik olarak atılacaklar yığınının yolunu tutacaktır.” Bu konuda ne denli ciddi olduğumu bilmelerini sağlarım. Toplama işi bittikten sonra karşınıza çıkan herhangi bir şeyi elde tutmalarına izin vermek gibi bir niyetim yoktur. Genelde şu yanıtı alırım: “Ah! Bekle bir dakika. Kocamın gardırobunda bir şey daha olacak,” ya da “Ah! Tabii ya koridorda da bir şey vardı.” Bunu evin içindeki koşturmaca ve yığına eklenen birkaç fazladan eşya takip eder.

Bu ulti­matom fa­tu­ra­la­rın öden­di­ği bankada­ki otomatik fa­tu­ra öde­me sis­te­mine ben­ziyor, ama müş­te­ri­le­rim son tes­lim ta­ri­hin­den ha­ber­dar ol­du­kların­da ha­fızalar­ını bir kez daha yok­lu­yor­lar, çünkü karar ver­me fırsatı ol­maksızın kı­ya­fet­le­rin­den vaz­geç­mek istemiyor­lar. Bu tehdit un­su­ru­na na­di­ren baş­vur­mak zorun­da kal­ma­ma rağ­men, bu noktada ki­şi ata­ca­ğı eş­ya­yı hatırlamıyorsa, kuş­kusuz eş­ya haz uyan­dırmıyordur, o zaman ben de ol­duk­ça acı­masız birine düşü­nürüm. Tek istisna kirli çamaşır­lar­dır.

Bütün kıya­fet­ler bir araya to­plan­dığında, üst­le­r­den bir diz boyu yığın oluşur. “Üst­le­r” terimi tiş­ört­le­r­den ka­dın ce­ket­le­rine ve örgü ka­zak­la­ra ka­dar her mevsim giyile­bi­lecek şey­le­ri içe­rir. Baş­langıç­ta­ki yığın, ortalama 160 ka­dar par­ça­dan oluşur. Top­lama sü­re­cin­de karşı­laştıkları ilk en­gel­de sa­hip ol­du­klarını onca şey ço­ğu ki­şinin bu­nal­ma­sına ne­den olur. İşte o zaman şöyle derim: “Ha­di ilk olar­ak se­zon dışı kıya­fet­le­re baş­layalım.” Ev to­plama ga­la­sı­nın ilk adımı için se­zon dışı kıya­fet­le­ri seç­memin bir ne­deni var. Ki­şinin ken­disin­de olumlu duy­gu­lar uyandı­ra­ca­ğı yönün­deki iç­gü­düsünü etkin hale ge­ti­ren ye­gâne ka­te­go­ri bu­dur.

Son gün­le­r­de giydik­le­rin­den işe baş­ladıklarında müş­te­ri­le­r­le, “Haz ver­mi­yor ama daha dün giydim,” veya “En so­nun­da giyecek hiçbir şeyim kal­maz­sa, o zaman ne ya­pa­rım ben?” gi­bi düşüncelere sa­hip ol­ma eğilimi gös­te­ri­le­r­le. Bu da tarafsız bir şe­kil­de karar ver­me­le­ri­ni zor­laştırır. Se­zon dışı

kıyafetlere o an acilen ihtiyaç duymadıklarından, haz verip vermemesine ilişkin basit kriteri uygulamak daha kolaydır. Sezon dışı kıyafetleri ayıklarken kendinize şu soruyu sorun: “Bir sonraki sezonunda bu kıyafeti yine görmek istiyor muyum?” Ya da başka bir şekilde ifade etmek gerekirse: “Ani bir hava değişikliği durumunda bu kıyafeti giyer miyim?”

“Yeniden görmek istiyor muyum? Eh, olmasa da olur aslında...” Böyle düşünüyorsanız, elinizdekini atın gitsin. Bir önceki sezonda onunla fazla zaman geçirdiyseniz, atacağınız kıyafete duyduğunuz minnettarlığı ifade etmeyi unutmayın. Bu kuralı izlediğinizde hiç kıyafetim kalmayacak diye korkabilirsiniz. Sakın paniğe kapılmayın. Çok sayıda parçadan kurtulduğunuzu düşünebilirsiniz, ancak size haz verenleri seçtiğiniz sürece, ihtiyacınız olan eşyalarla olan birlikteliğiniz devam edecektir.

Hoşunuza gideni seçebilme becerisini kazandığınız anda sezon kıyafetlerinin diğer alt kategorilerine gönül rahatlığıyla geçebilirsiniz. **Dikkate alınması gereken en önemli şey şudur: Evdeki her parçayı toplayarak elden geçirdiğinizden emin olun.**

Ev kıyafetleri

“Ev kıyafetleri” düzeyine indirmek tabudur

Hâlâ rahatlıkla kullanabileceğiniz bir giysiyi atmak israf ettiğiniz hissine kapılmanıza neden olabilir, özellikle de bunu kendiniz aldıysanız. Bu tip durumlarda müşterilerim bana dışarıda giymeyeceklerini ev kıyafeti olarak kullanıp kullanamayacaklarını sorarlar. “Evet” diyecek olursam atılacak kıyafetlerin sayısında azalma gözlemleyebilmek bir yana ev kıyafetleri yığını daha da genişleyecektir.

İtiraf etmek gerekirse şahsen ben de bir keresinde aynı şeyi yapmıştım. Yığın halini alan hırkalar, bana artık hitap etmeyen modası geçmiş bluzlar ile hiç giymediğim elbisele-ri atmak şöyle dursun, bunları“ev kıyafetleri”ne indirgeme alışkanlığını edinmiştim. Ancak onları bir kez olsun giymedim.

Çok geçmeden müşterilerimde de benzer durumu fark ettim. Birçoğu da “ev kıyafeti” koleksiyonu yapıyordu. Bunları neden giymediklerini onlara sorduğumda oldukça açıklayıcı yanıtlar aldım. “İçinde kendimi rahat hissetmiyorum,” , “Dışarı giyilebilecek bir şeyi içeride giymek israfmış gibi geliyor,” , “Hoşuma gitmiyor” vb. İşin aslı bu kıyafetlerin gerçekten hiçbir şekilde ev kıyafetiyle ilgisi yok. Bu şekilde adlandırmak size haz vermeyen o kıyafetleri atmanızı

ertelemekten başka bir işe yaramaz. Sadece ev kıyafetleri satan dükkânlar var. Bu tip dükkânlardaki ürünleri incelediğinizde sözünü ettiğim kıyafetlerin kişinin rahat etmesini sağlayan bol dökümlü kıyafetler olduğunu fark edersiniz. Yani bunlar dışarı çıkarken giydiklerimizden tamamen farklı bir tarzdadır. Bu kategoride defalarca giyilebilen gündelik kıyafet olma özelliğini taşıyan tek şey koton tişörtlerdir.

Sırf kendimizi rahat hissediyoruz diye hoşumuza gitmeyen kıyafetleri evde tutmamızın yanlış olduğunu düşünüyorum. Evde geçirdiğiniz bu süreç yaşamınızın kıymetli bir parçası olma özelliğini taşımaktadır. Kimse bizi görmüyor diye daha değersiz olduğunu düşünmeyin sakın. Bugünden itibaren size haz vermeyen kıyafetleri “ev kıyafeti” kategorisine indirgeme alışkanlığınıza kurtulun. Asıl israf, hoşlanmadığınız kıyafetlerden kurtulmak değil, sürdürmek istediğiniz yaşam tarzınıza uygun bir alan yaratmak istediğiniz halde bunları giymektir. Aslında şunu söylemek istiyorum; etrafınızda kimse olmadığından, sevdiğiniz kıyafetleri giyerek olumlu bir benlik saygısı geliştirmek çok daha mantıklıdır.

Aynı şey pijamalarınız için de geçerlidir. Kadınsanız gecelik seçerken kadınsı ve zarif olmasına özen gösterin. Yapabileceğiniz en kötü şey, basit bir eşofman takımı giymektir. Günün her saatinde bu şekilde giyinen kişilerle karşılaştım. Eşofman altını gündelik hayatta kullanıyorsanız bir süre

sonra gerçekten ona aitmiş gibi görünmeye başlarsınız ki bu hiç de çekici değildir. Evde giydiklerinizin kendinizi değerlendirme aşamasında önemli bir etkisi vardır.

Kıyafetleri saklama

Düzgün bir şekilde katlayarak bu sorunu çözün

Seçme sürecinin ardından müşterilerim sahip oldukları kıyafetlerin dörtte üçüyle yola devam ederler. Tutmak istedikleri kıyafet yığını hâlâ yerdeyse bunları kaldırmanın zamanı artık gelmiştir. Ancak bu adıma geçmeden önce size bir hikâye anlatayım.

Bir zamanlar anlam veremediğim sorunları olan bir müşterim vardı. Ellili yaşlarında bir kadındı. İlk görüşmemizde dolabında kıyafetleri için yeteri kadar yer olmadığını söyledi. Ne var ki kat planını incelediğimde kadının kendisi için kullandığı iki gardırobu olduğunu fark ettim, dahası bu gardıropların her biri ortalama bir dolaptan 1,5 kat daha büyüktü. Bu yetmezmiş gibi bir de kıyafetlerle dolup taşan, üç askılıklı portmantosu vardı.

Gardırobunda iki yüzden fazla kıyafeti olduğu gerçeğiyle yüzleşince şoke oldum. Durumu ancak evine gittiğimde anlayabildim. Gardırobunun kapağını açtığımda ağzım bir karış açık kaldı. Kuru temizleyicide bulunan birbirinden

kalabalık raflara bakıyor gibiydim. Özenle askıya asılmış kıyafetlere yakından bakınca bunların paltolar ve eteklerden ibaret olmadığını, aynı zamanda tişörtler, kazaklar, çantalar ve hatta iç çamaşırlarını buraya yerleştirdiğini gördüm.

Müşterim o an büyük bir coşkuyla askı koleksiyonuna dair detaylı bir açıklama yapmaya başladı. “Şu gördüklerin örgü kazakların kaymasını önlemek amacıyla yapılmıştır. Şunlar da el yapımı. Almanya’dan almıştım.” Beş dakikalık söylevin ardından ısıltı ısıltı bir gülümsemeyle, “Elbiseleri asarsanız buruşmazlar. Hem uzun ömürlü olurlar, öyle değil mi?” diye ekledi. Birkaç soru daha yöneldikten sonra onun kıyafetlerini hiçbir şekilde katlamadığını keşfettim.

Kıyafetleri düzenlemede kullanabileceğiniz iki yöntem vardır: Onları askıya asmak ve katlayarak çekmeceye kaldırmak. Askıya asmanın kişiye çekici gelmesinin nedenini anlayabiliyorum. Bunun daha zahmetsiz olduğunu düşünüyorlar. Yine de düzenleme metodu olarak tercihinizi katlamadan yana kullanmanızı şiddetle tavsiye ederim. *Ama kıyafetleri katlayıp çekmeceye yerleştirmek tam anlamıyla eziyettir. Oysa bunları askıya geçiriverip gardırobun arka tarafına asmak çok daha kolaydır.* Siz de böyle düşünüyorsanız, *katlamanın* müthiş etkisiyle henüz tanışmadınız demektir.

Asmaya kıyasla katlamak kesinlikle alandan tasarruf etmenizi sağlar. Kumaşa bağlı olarak her ne kadar farklılık gösterse de on parçayı asmak için kullandığınız alana yirmi ile kırk arası katlanmış kıyafeti rahatlıkla sığdırabilirsiniz. Sözü-

nü ettiğim müşterinin ortalamadan biraz daha fazla kıyafeti vardı. Bunları katlasaydı alan konusunda herhangi bir sıkıntı yaşamayacaktı. **Kıyafetlerinizi düzgün bir şekilde katlayarak alan yetersizliği sorununu çözmeniz mümkün.**

Ayrıca katlamanın yarattığı etki bununla sınırlı değildir. Asıl yararı, katlamak üzere her bir parçayı elinize almak zorunda olmanızdır. Parmaklarınızı kumaşta gezdirirken enerjinizi de kıyafetinize bulaştırırsınız. İyileşme kelimesinin Japonca karşılığı ‘te-ate’dir, sözlük anlamı ise “elleri kullanmak” tır. Bu kavram, modern tıbbın gelişiminden önce, insanların eli yaranın üzerine yerleştirmenin iyileşmeye katkıda bulunacağına inandıkları dönemde ortaya çıkmıştı. Anne babanın bulunduğu nazik bir fiziksel temasın –çocuğunun elini tutmak, başını okşamak, onu kucaklamak vb gibi– yatıştırıcı bir etkisi vardır. Benzer nedenlerle insan eliyle yapılan sert ama bir o kadar da nazik masajın kasların gevşemesinde, masaj makinesinden çok daha etkili olduğuna inanılır. Kişinin yaydığı bu enerji hem bedeninizi hem de ruhunuzu iyileştirir.

Aynı şeyi kıyafetler için de söylemek mümkündür. Enerjimizi, elimize alıp düzgün bir şekilde katladığımız kıyafete de bulaştırırız. Bu da olumlu bir etkiyi beraberinde getirir. Düzgünce katlamak, buruşuklukları yok ederken kumaşın daha güçlü ve canlı görünmesini sağlar. Daha ilk bakışta bu kıyafetleri özensizce çekmeceye yerleştirilenlerden ayırmak mümkündür. Düzgünce katlanmış olmalarından kaynak-

lanan ısıltı hemen göze çarpar. Katlama eylemi, kıyafetleri düzensiz bir şekilde üst üste yığmaktan çok daha farklıdır. Bu bir önemseme eylemi, sevgi gösterme ifadesi ve kıyafetlerin kendi hayat tarzınızı destekleme şekline takdirdir. Bu yüzden, vücudumuzu korudukları için teşekkür edersesine kıyafetlerimizi özenle katlamalıyız.

Yıkadığınız kıyafetlerin kuruduğundan iyice emin olun. Böylece katlama eylemi sırasında elinizdekini en ufak ayrıntısına kadar keşfetme imkânı bulursunuz. Mesela kumaşın yıpranmaya yüz tutan yerini saptayabilir ve eskiyen kıyafetleri fark edersiniz. Katlama eylemi bir anlamda gardırobunuzla iletişim kurmanızı sağlar. Geleneksel Japon kıyafetleri, Kimono ve Yukata, üniforma ölçülerine uygun olarak tasarlanmış çekmecelere dikdörtgen şeklini alacak biçimde katlanarak konur. Düzenleme yöntemleri ile kıyafetlerin birbirine bu kadar uyduğu başka bir kültürün daha dünyada var olduğunu sanmıyorum. Japonlar, kıyafetleri katlamanın sağladığı hazzı çabucak kavrarlar. Sanki bu işi yapmak için yaratılmışlar.

Nasıl katlamalısınız?

Mükemmel görünüm için katlamanın en iyi yolu

Çamaşır yıkanmış, yerine kaldırılmayı bekliyordur. İşte

çoğu kişi bu noktada kendini çıkmazda bulur. Katlamak an-garya gibi görünür, özellikle de söz konusu kıyafetler kısa bir süre sonra yeniden giyilecekse. Birçok kişi bu zahmete girmez. Hal böyle olunca yerde oluşan elbise yığınıyla karşılaşmamak imkânsızdır. Gittikçe büyüyen yığından bir şey seçip giymek rutin bir iş haline gelir. En sonunda bu yığın bir uçtan diğerine yayılarak odanın tamamını kaplar.

Tam da beni anlatıyorsunuz dediğinizi duyar gibiyim. Paniğe gerek yok. Müşterilerimin hiçbiri derslerimi alma-ya başladığında kıyafetlerini nasıl katlayacağını bilmiyordu. İşin aslı, kıyafet katlamamanın hayat felsefesi olduğunu sy-leyenler bile vardı. Karşılaştığım bazı gardıroplar kıyafetler-le öylesine doluydu ki bir kısmı dertop edilerek çekmeceye kaldırılmıştı. Benimle tanışana kadar müşterilerimin katla-manın K'sını dahi bilmediğini düşünebilirsiniz. Ne var ki kurs bitimiyle istisnasız hepsi "katlamanın ne denli eğlenceli bir eylem olduğunu" dile getirmektedir.

Yirmili yaşlardaki bir kadın müşterim katlamaktan o ka-dar nefret ediyordu ki bu işi onun yerine annesi yapıyordu. Buna rağmen, dersler sayesinde bu işi sevmekle kalmadı, an-nesine nasıl katlaması gerektiğini de öğretti. Bu tekniği tam anlamıyla öğrendiğinizde katlama eyleminden ciddi ciddi keyif aldığınızı ve bunun hayatınızın geri kalanında ne denli işe yaradığını fark edeceksiniz. Doğrusunu söylemek gere-kirse nasıl katlanacağını bilmeden geçen bir hayat koca bir kayıptır.

İlk adımda katlamayı bitirdiğinizde çekmecenizin nasıl görüneceğini gözünüzde canlandırın. Burada amaç raflara özenle dizdiğiniz kitapların sırtını görebildiğiniz gibi, çekmecedeki her şeyi bir bakışta seçebilmektir. **Dikkat edilecek husus kıyafetleri yatay değil, dik sıralamaktır.** Kimisi mağazalardaki kullanımı uygular, her bir parçayı geniş bir kare biçiminde katlar, sonra bunları üst üste dizer. Bu yöntem indirim reyonundaki ürünler için oldukça kullanışlıdır, ancak uzun vadede giymeyi düşündüğünüz kıyafetlerde sakın bunu denemeyin.

Kıyafetleri dik duracak şekilde dizmek için sıkı katlamak gerekir, bu da elinizdekini defalarca katlamak zorunda olduğunuz anlamına gelir. Birçoğunuz defalarca katlamanın kumaşı daha fazla kırıştıracağını düşünüyor olabilirsiniz, ancak durum sandığınız gibi değildir. Kumaşın buruşmasına neden olan şey katların sayısından ziyade diğer parçaların yarattığı etkidir. Hafifçe katlanan kıyafetleri bile, yığın halinde dizildiklerinde, diğer kıyafetlerin ağırlığının baskısıyla kırışacaktır. Tek seferde katladığınız bir kâğıtla yine tek seferde katladığınız yüz kâğıt arasındaki farkı düşünün. Farkı gözünüzde canlandırabiliyor musunuz? Bir tomar dolusu kâğıdı tek seferde katladığınızda bariz bir kırışıklık elde etmek çok daha zordur.

Çekmecelerinizin alacağı son şekli zihninizde canlandırıdığınıza göre artık katlamaya başlayabilirsiniz. **Burada amaç**

her bir parçayı dikdörtgen şeklini alacak biçimde katlamaktır. İlk adımda giysinin her iki kenarını da uzunlamasına kumaşın ortasına gelecek şekilde katlayın. (tişörtün önce sol kolu, hemen ardından ise sağ kolunu katlamak gibi.) Sonrasında kolları içe doğru kıvrın, böylece dikdörtgen şeklini elde edeceksiniz. Kolları nasıl katladığınızın bir önemi yok. Bir sonraki adımda dikdörtgenin bir ucunu diğer ucun üzerine gelecek şekilde katlayın. Yine aynı şekilde ikiye veya üçe katlayın. Katlama sayısını öyle bir ayarlayın ki katladığınız parçayı çekmeceye rahatlıkla yerleştirebin. Bu sayede çekmeceyi açar açmaz yerleştirdiğiniz her bir parçayı kolaylıkla seçebileceksiniz. Beklenenin aksine elinizdeki parçanın son haliyle de düzensiz göründüğünü düşünüyorsanız katlama şekliniz giysinizin tarzını yansıtmıyor demektir. Her bir parçanın kendisine dokunanda istenen hissi uyandıran, “özel bir noktası” vardır- katlanmış hali tercih edilir. Bu durum kumaşın cinsine ve giysinin büyüklüğüne bağlı olarak farklılık gösterir. Bu yüzden işe yaradığından emin olana dek metotta belli ölçüde değişiklikler yapmanız gerekebilir. Zor olduğunu düşünmeyin. İstenen şekilde ayarladığınızda sözünü ettiğim “özel noktayı” rahatlıkla keşfedebileceksiniz.

Küçük bir boyut kazandıracak şekilde defalarca katladığınız ince, yumuşak kumaşlara kıyasla kalın, tüylü olanları birkaç kez katlayarak bu işlemi herhangi bir sorun yaşamadan tamamlarsınız. Bu sayede parçanın bir ucunun diğerinden

daha kalın olduğu durumlarda ise ince kısmı kavrayabilirsiniz. “Özel noktayı” bulmaktan daha tatmin edici bir şey yoktur. Katladığınız parça bozulmadan yerinde durur ve dokunduğunuz anda istenen hissi verir. Bu, zihninizin giysiyle bağ kurduğu andır. Siz de her zaman bu şekilde katlamak istiyordunuz. Müşterilerimin yüzünün aydınlandığını gördüğüm o anı hiçbir şeye değışmem.

Giysileri düzenleme

Gardırobunuzu ‘hareketlendirmenin’ sırrı

Gardırobunuzu açıp kıyafetlerinizin her birinin düzenli bir şekilde askıdaki yerini aldığını görmek harika bir histir. Ne var ki müşterilerimin dolaplarını öylesine dağınık bir halde buluyorum ki, aradığım şeyi bulmak bir yana kapağını dahi açmaya cesaret edemiyorum.

Bunun iki nedeni vardır; muhtemelen gardırop gerçekten de ağzına kadar doludur. Hatırlıyorum da müşterilerimden biri gardırobuna o kadar çok kıyafet sıkıştırmıştı ki altı üstü bir parçayı abartısız üç dakika boyunca aramak zorunda kalmıştı. Her köşeye sıkıştırdığı askıları görmemek imkânsızdı. Hiç bitmeyecekmiş gibi görünen homurdanmasının ardından nihayet bir parçayı çıkarmayı başardı. Bunu ise dışarı çıkmak için adeta can atan onlarca kıyafet izledi. Müş-

terimin uzunca bir süredir gardırobunu kullanmayışının nedenini artık anlayabiliyordum. Uç bir örnek olduğunu düşünebilirsiniz, ancak çoğu kişinin ihtiyaç duyduğundan çok daha fazlasını elde tuttuğu su götürmez bir gerçektir. İşte bu yüzden size elinizdeki kıyafetlerin hepsini katlamanızı şiddetle tavsiye ederim. Elbette, katlayamayacaklarınız da olacaktır. Mesela paltolar, takımlar, ceketler, etekler ve elbiseler... Kriterim şudur: Asılması gerekenleri asın; örneğin, hafif bir esintiyle uçuş uçuş olan, yumuşak kumaşlı, iyi kesimli kıyafetleri bu gruba dahil edebilirsiniz. Bunları seve seve asabilirsiniz.

Dağınık bir gardırobun bir diğer sebebi de bilgisizliktir. Pek çok kişi askıdaki kıyafetleri nasıl düzenlemesi gerektiğini bilmez. Burada uygulayacağınız kural basittir; kıyafetleri ait oldukları kategoriye göre asın. Böylece elinizdekileri ceket, takım elbise vb. gibi bölümlere ayırmış olursunuz. Kıyafetler de tıpkı insanlar gibi kendilerine benzeyenlerle bir aradayken daha mutlu olurlar, bu yüzden kategorilere göre düzenlemek, kıyafetlerinizin kendilerini oldukça rahat ve güvenli hissetmelerini sağlar. Bu kurala göre gardırobunuzu tam anlamıyla baştan yaratabilirsiniz.

Elbette büyük çoğunluğunuz kategorilere ayırarak düzenlemenize rağmen, her şeyin eski dağınıklığına kavuştuğunu söyleyeceksiniz. O zaman size gardırobunuzu düzenli tutmanın sırrını vereyim. **Kıyafetlerinizi sağa doğru ar-**

tacak şekilde düzenleyin. Sağa doğru yukarı çıkan, sonra da aşağı inen birer ok çizmek için bir dakikanızı ayırın. Bunu bir kâğıda yapabilir veya havaya çizebilirsiniz. Sağa doğru yükselen bir ok çizdiğinizde bunun sizi rahatlattığını fark ettiniz mi? Yukarıya, sağa doğru meyleden çizgiler size kendinizi rahat hissettirir. Bu prensibi kullanarak gardırobunuzu düzenlediğinizde, içindekilerin çok daha heyecan verici görünmesini sağlayabilirsiniz.

Bunu yaparken ağır parçaları dolabın sol, hafif parçaları ise sağ tarafına asın. Ağır diye nitelendirdiklerim, ağır kumaştan yapılmış, koyu renkteki uzun parçalardır. Dolabın sağ tarafına doğru ilerledikçe öncekilere nazaran daha kısa, ince ve açık renkteki kıyafetlerle karşılaşacaksınız. **Kurala göre paltolar sol tarafta yer alacak, bunları ise sırasıyla elbiseler, ceketler, etekler ve bluzlar takip edecektir.** Genel sıralama budur, ancak dolabınızdaki ürünlere bağlı olarak 'ağır' diye tabir ettiğimiz kıyafetlerin de değişiklik göstermesi kaçınılmazdır. Kıyafetlerinizi bu sırayı izleyecek şekilde düzenleyerek gardırobunuzun belli bir dengeye kavuşmasını sağlayın. Ağırdan hafife doğru giden bu sırayı her bir kategoriye oluşturan kıyafetler için uygulayın. Kıyafetlerin bu şekilde düzenlendiği gardırobunuzu gördüğünüzde kalbinizin hızla çarptığını ve bedeninizdeki tüm hücrelerin enerjiyle dolduğunu fark edeceksiniz. Bu enerji kıyafetlerinize de yansıyacaktır. Dolabın kapağını kapatsanız bile oda-

nızın o tazelik hissi devam edecektir. Bir kere bunu deneyimlediğinizde kategoriye göre düzenlemenin büyüünden vazgeçemeyeceksiniz.

Birçoğunuz bu tarz ayrıntılara dikkat etmenin böylesine ciddi bir değişikliğe yol açıp açmayacağını merak ediyordur. Ama bu heyecan verici sihrin odanızı düzenli tutmanızı sağlayıp sağlamayacağını düşünmekle neden zaman harcayabilirsiniz ki? Gardırobunuzu kategoriye göre düzenlemek sadece on dakikanızı alacaktır. Bana güvenin, deneyin de sonucu görün. Ancak işe sevmediklerinizi gardırobunuzdan atarak başlamayı sakın unutmayın.

Çorapları muhafaza etmek

Çoraplarınıza iyi davranın

İyi bir şey yaptığınızı sanırken bilmeden karşınızdakini kırdığınız oldu mu hiç? Eylemi gerçekleştirdiğiniz sırada bu kişinin duygularına kayıtsız kalmıştınız. İşte birçoğumuz da çoraplarımıza aynı şekilde davranıyoruz.

Bir gün ellili yaşlarındaki müşterimi evinde ziyaret etmiştim. Her zamanki gibi kıyafetleriyle başladık. Herhangi bir sorun yaşamadan önce gardırobunu, ardından iç çamaşırlarını düzenledik. Sıra çoraplarına gelmişti. Ancak çorapların bulunduğu çekmeceyi açtığında şoke oldum. Çekmece

dertop edilen çoraplarla doluydu. Bunları top haline getirecek şekilde iç içe geçirmişti. Gördüğüm manzara karşısında resmen nutkum tutulmuştu. Yeni aldığı izlenimini veren beyaz önlüğüyle müşterim gülümseyerek“ Bu sayede ihtiyaç duyduğum şeyi kolaylıkla buluyor, işim bitince yerine koyabiliyorum,” dedi. Derslerde böyle bir tutumla sıklıkla karşılaştığım halde yine de şaşkınlığıma engel olamıyordum. Bu noktada şunu belirtmeden geçemeyeceğim; **Sakın çoraplarınızı iç içe geçirerek top haline getirmeyin.**

Çorapları işaret ederek, “Yaptığına bir bak. Şu an dinleniyor olmalıydılar. Bu şekilde dinlenebileceklerine inanıyor musun gerçekten?” dedim.

Yanlış bir şey söylemiyorum. Çekmecedeki çoraplarınız aslında kafalarını dinliyorlardır. Ayaklarınızı korumak için giydiğiniz çoraplar günlük işlerinizi hallettiğiniz sırada türlü baskılara ve sürtünmeye maruz kalarak acımasızca hırpalanırlar. Dinlenme fırsatını edindikleri tek zaman dilimi kendilerini ait oldukları yerde, çekmecede buldukları andır. Ancak çekmeceye yerleştirirken de iç içe geçirip dertop haline getiriyorsanız, çoraplarınızın hak ettikleri rahatlığa kavuşmalarına engel olursunuz. Çünkü iç içe geçirmek istediğinizde çoraplarınızı gererek lastiklerinin gevşemesine yol açarsınız. Çekmecenin açıldığı ve kapandığı her seferde oradan oraya yuvarlanarak birbirlerine çarparlar. Çekmecenin dip köşesine itilecek kadar şanssız olanlarsa burada unu-

tulmaya yüz tutar. Zaman geçtikçe lastikleri onarılmayacak şekilde gevşer. Kişi nihayet varlığından haberdar olduğunda ise gevşeyen lastiği yüzünden çorap artık giyilemez bir haldedir. Doğruca çöpün yolunu tutar. Bundan daha kötü bir şey olabilir mi?

Külotlu çoraplarınızı nasıl katlayacağınızla başlayalım. Bağladıysanız düğümü çözün derim. Ayak başparmak kısımlarını birbiri üzerine gelecek şekilde yerleştirin ve çorabı uzunlamasına ikiye katlayın. Sonra üçe katlayın, ayak başparmak kısmının dışarıda değil içeride olmasını ve bel kısmının birazcık üstten hafifçe dışarı çıkmasını sağlayın. Son olarak çorapları bel kısmına doğru yuvarlayın. Bitirdiğinizde bel kısmı dışarıda kalırsa, doğru yaptınız demektir. Dizüstü çoraplarını da aynı şekilde katlayın. Kış külotlu çorapları gibi daha kalın kumaşlarda, üçe değil de ikiye katlarsanız yuvarlamak daha kolay olur. Önemli olan nokta, bitirdiğinizde külotlu çorapların tıpkı bir suşi gibi sıkı ve sabit olmasıdır.

Külotlu çorapları çekmecenizde saklıyorsanız, dik olarak ve arka arkaya koyun ki sarmal kısmı görünsün. Eğer plastik çekmecedeki saklıyorsanız, önce kaymayacakları ve açılmayacakları şekilde mukavva bir kutuya ve kutuyu da çekmeyeceye koymanızı tavsiye ediyorum. Külotlu çorap bölmesi için ayakkabı kutusu mükemmel büyüklüktedir. Bu metot bir kazan-kazan durumudur. Bir bakışta kaç tane külotlu çorabınız olduğunu görmenize imkân verir, çorapları zarardan korur, giymesi kolay olsun diye kırıksız ve pürüzsüz mu-

hafaza eder. Ve külotlu çoraplarınızı da çok daha fazla mutlu eder.

Kısa çorapları katlamak daha da kolaydır. Eğer üst kısımları katladıysanız açmakla başlayın. Bir çorabı diğerinin üzerine koyun ve kıyafetleri katlamada kullandığınız aynı prensipleri takip edin. Sadece ayakları kapatan kısa-kesimli çoraplar için iki kere katlamak yeterlidir; biraz daha uzun ama yine de kısa olan çoraplar için üç kere katlamak iyidir; diz üstü çoraplar için dörtten altıya kadar katlamak iyidir. Çekmeceye en iyi uyan yüksekliğe ulaşmak için katlama sayısını ayarlayabilirsiniz. Bu kolaydır. Katlamanın anahtarı basit bir dikdörtgen yapmayı amaçlamaktır. Çorapları, kıyafetlere yaptığınız gibi kenarda saklayın. ‘Patates yumrusu günlerine’ göre ne kadar daha az yer tuttuklarını görünce şaşıracaksınız ve bağlı olmadıkları için rahat bir nefes aldıklarını fark edeceksiniz.

Üstü gevşemiş diz hizası çoraplar giyen öğrenciler gördüğümde, onlara çoraplarını nasıl düzgün katlayacaklarını göstermeyi çok isterim.

Mevsimlik giysiler

Mevsim dışı kıyafetleri tutmanıza gerek yoktur

Japonya’da haziran ayları çoğu zaman yağmurlu geçer.

Ayrıca bu dönem insanların kışlıklarını yazlık kıyafetleriyle değiştirdiği dönemdir. Japonlar arasında bu geçiş ayına *koromogae* adı verilir. Yaz kıyafetlerinin ortaya çıkmasından önceki birkaç hafta temizlikle geçer. Her sene bu zamanlar, aynı şeyi yaptığım geçmiş yıllar aklıma gelir. Ancak uzunca bir süredir mevsim dışı kıyafetleri kaldırmakla uğraşmıyorum. *Koromogae* geleneği, Çin'de ortaya çıkan ve Japonya'da ise Heian döneminde adından söz ettirmeyi başarmış bir saray geleneğidir (794-1185). Geleneğin iş dünyasında ve okullarda uygulanmaya başlaması ise çalışanların ve öğrencilerin üniformayla tanıştığı dönemde, on dokuzuncu yüzyıl sonlarında gerçekleşmiştir. Şirketler ve okullar yaz üniformalarına resmi olarak haziran başı, kış üniformalarına ise ekim ayı itibarıyla geçiyorlardı. Yani bu kural sadece belli kurumlarda uygulanıyor ve sıradan evlere kadar uzanması pek de gerekli görülüyordu.

Ancak her Japon gibi ben de haziran ve ekim ayı olmak üzere yılda iki kez mevsim dışı kıyafetleri yenileriyle değiştirmeye ikna olmuşum. Bu iki aylık sürede gardırobumun ve çekmecelerimin içini boşaltıp yeniden dolduruyordum. İtiraf etmek gerekirse bu geleneğin oldukça rahatsız edici olduğunu düşünüyordum. Giymek istediğim elbise, kutusuyla birlikte dolaptaki rafta duruyorsa, kutuyu raftan indirmek ve sonra yeniden yerine koymak oldukça zahmetli bir işmiş gibi görünürdü. Böyle anlarda ben de çözümü kolay yolu seçip başka bir şey giymekte buluyordum. Hatta yazlıklarımı

temmuza kadar çıkartamadığım zamanlar olmuştu. Bu süre içinde hâlihazırda bulunan kıyafetlerime fazlasıyla benzeyen başka şeyler satın aldığımı fark ederdim. Yazlıklarımı nihayetinde gün yüzüne çıkarmayı başardığımda ise hava çoktan soğumuş olurdu.

Mevsimlik giysileri saklamak modası geçmiş bir gelenektir. Klima sisteminin ve merkezi ısıtmanın kullanılmasıyla birlikte evlerimiz dışarıdaki soğuk havaya daha az bağımlı hale geldi. Artık kışın bile evin içinde tişörtle gezen birilerini görmek mümkün. İşte bu yüzden var olan geleneği bırakıp sahip olduğumuz tüm giysileri yıl boyunca göz önünde tutmanın tam zamanı.

Ne tarz giysilere sahip olduklarını bildiklerinden müşterilerim bu uygulamaya bayılırlar. Ayrıca bunun için müthiş bir çaba harcamanıza da gerek yok. Yapacağınız tek şey, mevsim dışı kıyafetlerinize dokunmadan belirli düzenlemeyi gerçekleştirmektir. **İşin püf noktası, çok fazla kategorize etmemekten geçmektedir. Kıyafetlerinizi çekmeceye yerleştirirken genel anlamda “koton benzeri” ve “yün benzeri” kumaşlar olmak üzere ikiye bölün.** Mevsimlere göre -yaz, kış, sonbahar, ilkbahar- ve iş, boş zaman gibi belirsiz gruplara ayırmaktan kaçının. Yeterli alana sahip değilse müşterimin yaza özel mayo, şapka gibi küçük parçalarla kışa özel atkı, eldiven ve bereleri göz önünde tutmasına izin veririm. Boyut olarak diğerlerine kıyasla küçük olmadığı halde paltolar da yıl boyunca gardıropta durabilir.

Yeterli alanım yok diyorsanız o zaman size mevsim dışı kıyafetlerinizle ne yapacağınızı anlatayım. Çoğu kişi mevsim dışı kıyafetlerini plastik kutularda saklar. Ancak bu sanıldığı kadar etkili bir yöntem değildir. Dolaptaki yerini almasıyla kutunun üzerine başka kıyafetler yığılır ve en sonunda kutuyu dolaptan çıkarmak epeyce çaba isteyen zor bir iş haline gelir. Hatta geçen süreyle birlikte bu kutuyu nereye yerleştirdiğinizi unutursunuz. **Yakın gelecekte kullanmak üzere plastik kutu almayı düşünüyorsanız, bundan vazgeçin derim. Bunun yerine çekmeceli dolap alın.** Mevsim boyunca kullanmayacak olsanız da bu kıyafetleri dolabın bir köşesine atmamaya çalışın. Altı aylığına dolaba hapsedilen kıyafetlerin rengi solar. Bu yüzden arada sırada dışarı çıkarak bunların güneş görmesini ve hava almasını sağlayın. Yine arada sırada çekmeceyi açıp parmaklarınızı kıyafetlerinizde gezdirin. Onlara değer verdiğinizi ve gelecek sezonda giymek için can attığınızı kıyafetlerinize hissettirin. Bu tarz bir yaklaşım kıyafetlerinizin canlılığını yitirmesine engel olarak aranızdaki ilişkinin uzun ömürlü olmasını sağlar.

Kitapları saklamak

Bütün kitaplarınızı yere koyun

Kıyafetlerinizi düzenleme ve yerleştirme işini bitirdiğinize göre yola kitaplarla devam edebilirsiniz. İnsanların atmaya

kıyamadığı üç şeyden biri de kitaplardır. Kitap okumayı seven sevmeyen çoğu kişi kitaplarından ayrılmakta zorlandığını söyler, ancak asıl sorun ayrılma şekilleridir.

Otuzlu yaşlardaki kadın müşterim yabancı bir danışmanlık şirketinde çalışıyor ve kitapları çok seviyordu. İşe dair eline geçen her kitabı okumakla kalmamış, aynı zamanda farklı türde birçok roman ve çizgi roman okumuştur. Tahmin edeceğiniz gibi odası bir uçtan diğer uca kitaplarla doluydu. Tavan yüksekliğindeki üç kütüphanesini dolduran kitapların yanı sıra özensizce yere yığılmış bir halde duran yirmi kitap kulesi göze çarpıyordu. Odada ilerlerken üst üste yığılmış kitap sürüsüne çarpmamak için şekilden şekle girmek zorunda kalmıştım.

Diğer müşterilerime söylediğim şeyi bir kez daha tekrarlayıp “Lütfen bir an evvel raflardaki kitapların hepsini yere koy,” dedim.

Müşterimin gözleri kocaman açıldı. “Hepsini mi? Ama burada çok fazla kitap var.”

“Evet, bunu ben de görüyorum. Hepsini derhal indir.”

“Ama...” Cümlesini tamamlamak için zaman kazanmak istiyormuş gibi bir an duraksadı. “İsimlerini rahatlıkla seçebildiğim bir şekilde raflarda diziliyken ayıklamak daha kolay olmaz mıydı sence?”

Kitaplar genellikle isimleri görülebilsin diye raflara bir sıra halinde dizilir. Bu yüzden gerekli ayıklama için raflarda

bulunmalarını istemeniz oldukça doğaldır. Üstelik kitaplar fazlasıyla ağırdır. En sonunda yine eski yerlerine yerleştireceksem eğer, neden raflardan almakla boşa zaman harcayayım diye düşünebilirsiniz. Öyle bile olsa bu adımı sakın atlamayın. Kitapların hepsini kitaplıktan çıkarın. Rafta durduğu sürece kitabın sizi gerçekten etkileyip etkilemediğinden emin olamazsınız. Tıpkı diğer eşyalar ve kıyafetlerde olduğu gibi uzun süredir rafta bekleyen kitaplar da pasif bir halde-dir. “Görünmez” de diyebilirim. Sakince oturan çekirgenin çimenlerle bütünleşmesi gibi kitaplar da benzerleriyle rafta dururken adeta görünmez olurlar.

Çekmecede ve raflarda bulunan eşyalara bakıp kendinize “Bu haz uyandırıyor mu?” diye sormanız pek bir şey ifade etmeyecektir. Bir şeyi gerçekten tutmak isteyip istemediğinize karar vermek için bahsi geçen eşyayı kış uykusundan uyandırmanız gerekir. Hâlihazırda yere yığıldığınız kitapları odanın farklı yerlerine dağıttığınızda bile kolaylıkla değerlendirmede bulunabilirsiniz. Uyanması için kişiyi hafifçe silkelediğimizde olduğu gibi eşyalarımızı elimize alıp havayla temas etmelerini sağlayarak onların “kendilerine gelmelerini” sağlayabilirsiniz.

Ev ve işyerlerini temizlemede müşterilerime yardımcı olurken yere yığıldıkları kitap tepeciğinin önünde durur, ellerimi kitaplara götürür ve her bir kapağı sırasıyla okşarım. İlk başta müşterilerimin tuhaf bakışlarıyla karşılaşsam da,

yöntemimi uyguladıklarında istenen sonuca anında ulaştıklarını fark edince şaşırırlar. Artık neye ihtiyaç duyup duymadıklarını seçebilecek kıvama gelmişlerdir. Bu yüzden raflarda bekleyen kitapları ayıklamak çok daha zordur, öyle ya da böyle çok geçmeden kendinizi kitaplarınızı yeniden düzenler halde bulursunuz. Tek seferde düzenleyemeyecekleri kadar fazla sayıda kitapları varsa, müşterilerime elindekileri dört büyük başlık altında toplamalarını söylerim.

- Genel (zevk için okuduğunuz kitaplar)
- Pratik (kaynaklar, yemek kitapları, vb.)
- Görsel (fotoğraf albümleri, vb.)
- Dergiler

Kitaplarınızı yere yığdıktan sonra her birini elinize alın ve elde tutmak istediklerinize karar verin. **Buradaki kural da bellidir: Dokunduğunuzda size haz veriyor mu?** Unutmayın, *dokunduğunuzda* dedim. Kitabı okumaya kalkışmayın. Okumak karar verme yetinizi bulandırır. Kendinize ne hissettiğinizi sormak yerine elinizdekine ihtiyacınız olup olmadığını sorar hale gelirsiniz. Bir düşünsenize, gerçekten sevdiğiniz kitaplarla dolu bir kitaplığınız var. Ne harika bir his değil mi? Kitapları seven biri için bundan daha büyük bir mutluluk olabilir mi?

Okunmamış kitaplar

'Bir ara' hiçbir zaman demektir

Elinizdeki kitabı atmamanızın en bilindik nedeni, “Yine okurum” düşüncesidir. Kendinize zaman ayırın ve düşünün. O çok sevdiğiniz kitaplardan kaçını defalarca okudunuz? Bazıları için beşi geçmezken, kimileri için bu sayı yüzü bulabilir ki bu, oldukça istisnai bir durumdur. Bir kitabı defalarca okuyan kişiler bilim adamı ve yazar gibi meslek grubuna ait insanlardır. Oldukça nadir de olsa, benim gibi çok sayıda kitap okuyan epeyce sıradan kişilerle karşılaşmanız mümkündür. Hadi, itiraf edin. **Öyle ya da böyle kitaplarınızdan sadece birkaçını yeniden okuyacaksınız.** Kıyafetlerde olduğu gibi, bu kitapları niçin tuttuğunuzu bir düşünün derim.

Kitaplar birçok kâğıdın bir araya gelmesiyle oluşur –bunlar, üzerinde harflerin yazılı olduğu kâğıt tabakalarıdır. Okunmak ve okuyucuya bilgi aktarmak amacıyla oluşturulurlar. Onları okunmaya değer kılan şey içerdikleri bilgidir. Raflarda öylece durmalarının hiçbir anlamı yoktur. Okuma deneyimini tatmak için kitap okursunuz. Okumayı bitirdikleriniz sözünü ettiğim deneyim sürecini tamamlamıştır. İçeriği, siz her ne kadar hatırlamasanız da, zihninizdedir. Bu yüzden elden çıkaracağınız kitapları değerlendirirken bir daha okuyup

okumayacağınıza karar vermeye veya içindekileri tam anlamıyla öğrenip öğrenmediğinizden emin olmaya çalışmayın. Bunun yerine elinize aldığınız kitabın sizi harekete geçirip geçirmediğini sorgulayın. Raflarda görmenin bile sizi mutlu edeceği, o çok sevdiğiniz kitapları atmayın. Aynı şey elinizdeki bu kitap için de geçerlidir. Dokunduğunuzda size haz vermiyorsa atın gitsin.

Peki ya başlayıp bitirmeden bıraktığınız kitaplar? Ya da satın aldığınız ancak okumadıklarınız? Bir ara okurum diye atmaya kıyamadığınız bu kitapları ne yapmalı? İnternet sayesinde insanlar istedikleri kitabı kolaylıkla satın alabiliyorlar, ancak buna bağlı olarak eskisinden çok daha fazla kitabın okunmayı beklediğini düşünüyorum. Bir kitabı satın aldıktan sonra çok geçmeden başka birini daha satın alan birçok kişiye rastlamak mümkündür. Hem de daha ilkin okumamışken. İşte okumak üzere bir araya getirdiğiniz bu kitapları okunmuşlara nazaran elden çıkarmak çok daha zordur.

Hatırlıyorum da bir keresinde bir şirket yöneticisine ofisini nasıl temizleyeceği konusunda ders vermiştim. Kitaplığı sıradan bir şirket yöneticisinden beklenmeyecek kitaplarla doluydu; Drucker, Carnegie gibi yazarların klasikleri ile son dönemde çok satan romanlar... Yanlışlıkla kitapçıya girmiş gibiydim. Onca kitabı görünce bir an için çöktüğümü hissettim. Beklendiği gibi bunları sınıflandırmaya başladığında “tutulacaklar” yığını birbiri ardına çok sayıda kitapla dolma-

ya başladı. Bunları daha sonra okuyacağını söyledi. Ayıklama kısmı nihayet sona erdiğinde elli ciltlik kitabı hâlâ eski yerinde duruyordu ve orijinal koleksiyonundaki kitaplar neredeyse hiç azalmamıştı. Bunları neden elden çıkarmadığını sorduğumda bana sıkça karşılaştığım o klişe yanıtla karşılık verdi. “Bir ara okurum gibime geliyor.” Ancak üzülerek söylüyorum ki, sözünü ettiğiniz o “bir ara” hiçbir zaman gelmez.

Bir kitabı okuma şansını bir kere kaçırdıysanız, sözü edilen bu kitabı uzun süredir okumak isteniz bile, okumaktan vazgeçin derim. Okuyacağım diye satın almış olabilirsiniz, ancak şimdiye kadar kapağını dahi kaldırmadıysanız, ona ihtiyacınız yok demektir. Yarısına kadar okuduğunuz kitapları bitirmeye çalışmayın. Bu kitaplar işlevini zaten tamamlamıştır. Okunmayan tüm bu kitaplardan bir an evvel kurtulun. Tozlanmaya bıraktıklarınızı okumaktansa sizi gerçekten etkisi altına alan kitapları okumak çok daha iyi olacaktır.

Çok sayıda kitap koleksiyonuna sahip kişilerin genellikle çalışan öğrenciler grubuna dahil olduğu herkesçe bilinen bir gerçektir. İşte bu yüzden müşterilerimin kitaplıklarında çok sayıda kaynak kitap ile çalışma kitabı görmek şaşırtıcı değildir. Okunmak üzere bir kenara atılan, ancak hiç okunmayan bu kitaplara İngilizce alıştırma kitapları, seyahat edenlere özel pratik konuşma kılavuzları ile mesleki İngilizce kitaplar örnekler. Yol gösterici bir niteliğe sahip bu kılavuzlar muha-

sebeden, felsefeye, iyi derece bilgisayar kullanmanın yollarından terapi yöntemlerine ve resim çizme sanatına uzanan geniş bir yelpazeyi kapsar. Müşterilerimin bu denli farklı konulara gösterdikleri ilgi karşısında şaşırdığım anlar oluyor. Birçok müşterim okul yıllarından kalma ders kitaplarını ve not defterlerini hâlâ saklıyor.

Pek çok müşterim gibi siz de bu kategoriye dahil edebileceğim kitaplarım var diyorsanız, bunları bir gün kullanı-
rım düşüncesini aklınızdan silin. Hemen bugün bunlardan kurtulun. Neden mi? Çünkü bu kitapları okuma ihtimaliniz oldukça düşüktür. Müşterilerimin çok az bir bölümü bu tarz kitapları kullanıyor ki bu oran %15'i dahi bulmuyor. Bunlara neden böylesine bağlı olduklarını sorduğumda genelde cümleye 'bir gün'le başladıkları benzer yanıtlar alıyorum. "Bakarsın, bir gün içindekilere göz atmak isterim," "Zamanımın olduğu bir gün okurum". Ya da "İngilizce konusunda yararı dokunur," "İşim gereği muhasebeyi öğrenmem gerekebilir." Yapmayı düşündüğünüz şeyi hâlâ yerine getirmediyse-
niz, elinizdekini atın. Ondan kurtularak aslında o kitaba ne denli bağlı olduğunuzu ispatlarsınız. Kitabı attığınız halde duygularınızda herhangi bir değişiklik gerçekleşmiyorsa, o zaman doğru yoldasınız demektir. Elinizdekini attıktan kısa bir süre sonra kitabınızı kopyasını alacak kadar çok mu istiyorsunuz? O halde bir kopyasını alıp okuyun.

Tutulacak kitaplar

Onur listesine layık olanlar

Artık elimdeki kitap sayısı otuzu geçmiyor. Ancak her birini çok sevdiğimden geçmiş yıllarda kitaplarımı atmak konusunda ciddi derecede güçlük çekiyordum. Haz verip vermediği kriterini uygulayarak kitaplığımı ilk kez düzenlediğimde elimde yüz tane kitap kalmıştı. Genel ortalama göz önüne alındığında, bu oranda aşırıya kaçan bir şey yoktu. Ne var ki, içimde beliren o *daha fazlasını* yapabilirim hissine engel olamıyordum. Bir gün elimdekilere daha yakından bakmaya karar verdim. Atılması mümkün olmayan, adeta tabu haline gelmiş kitaplarla başladım. Listede ilk sırada ilkokuldan bu yana defalarca okuduğum *Alice Harikalar Diyarı*'nda vardı. Kişinin gözünde Onur Listesine Layık Olanlar diye adlandırabileceğimiz gruba giren bu tarz kitaplar hemen dikkat çeker. Bir sonraki aşamada keyif veren ancak bu listede kendine yer edinemeyen kitaplara göz attım. Geçen zamanla bu listenin içeriği de doğal olarak değişiyor, ancak listeye girmeye hak kazanan bu kitaplar benim gözümde vazgeçilmezliğini hâlâ koruyor. Bu kitaplardan biri de o dönemde ev toplama konusuna ilgi duymamı sağlayan *Atma Sanatı* idi. Her ne kadar birlikteliğimiz artık devam etmese de, sizler böylesine keyif veren kitapları elinizde tutabilirsiniz.

Karar vermekte zorlanmanıza neden olanlar ise orta dü-

zeyde haz verenlerdir - hani söz ve cümleleriyle ruhunuza dokunan ve yeniden okumak isteyeceğiniz şu kitaplar. İşte bunlar gözden çıkarması en zor olanlardır. Bunlardan bir an evvel kurtulmalıyım diye düşünmediğim halde bu kitapların bana orta düzeyde haz verdiği gerçeğini göz ardı edemem. Pişmanlık duymaksızın bunlardan kurtulmanın bir yolunu aramaya başladım. Bu arayışın sonunda yolum “küçük kaplara ayırma metodu” adını verdiğim bir yöntemle kesişti. Ve şu gerçeğin farkına vardım. Aslında ben o kitaptan değil, içindeki belli başlı cümlelerden ayrılmak istemiyordum. Bu noktada yola gerek duyduklarım ile devam etmeye karar verdim. Geri kalanlarla vedalaşabilirdim.

Aklıma şöyle bir fikir geldi. Bana ilham veren cümleleri küçük bir deftere not düşecektim. Belki zamanla ben de çok sevdiğim özlü sözlerden oluşan bir kişisel koleksiyona sahip olabilirdim. İlgi alanımın beni yönlendirdiği yolu adımlarken, ilerleyen zamanlarda bunu okumak gerçekten zevkli bir hal alabilirdi. Büyük bir heyecanla kararımı hayata geçirmek üzere hoşuma giden not defterlerimden birini elime aldım. Not almak istediğim yerlerin altını çizdim. Bir başlık atıyor, hemen ardından altını çizdiğim bölümleri deftere yazıyordum. Ancak çok geçmeden bunun epeyce zahmetli bir iş olduğunu fark ettim. Yazma işi hem fazlasıyla zaman alıyor, hem de titiz bir el yazısı gerektiriyordu. İlerde okumak istiyorsam, yazdığım her şey anlaşılır olmalıydı. Sadece

bir kitaptan on alıntı yapmak bile neredeyse yarım saatime mal olacaktı ki daha fazlası da mümkündü. Bu yöntemi kırk kitapta kullanma düşüncesiyle sersemledim.

B planına geçtim ve bir fotokopi makinesi almaya karar verdim. İstedğim bölümlerin fotokopisini çekip defterime yapıştırabilirdim. Böylesi daha pratik olabilir diye düşündüm. Hem de pek zaman almazdı. Ancak geçen sürenin ardından bunun çok daha zahmet gerektirdiği sonucuna vardım. Alıntılarla dolu sayfaları defterimden yırtıp attım. Bu da işe yaramamıştı. Ben de en sonunda çareyi bunları bir dosyaya yerleştirmekte buldum. Bu, pek zamanımı almıyordu, her bir kitap için beş dakika ayırmam yeterliydi. Kırk tane kitaptan kurtulurken hoşuma giden sözleri saklamayı başarmıştım. Sonuç fazlasıyla memnun ediciydi. İşte “küçük kaplara ayırma metodu” adını verdiğim bu yöntemi uygulamayı başlamamın üzerinden iki ay geçmişti ki ani bir gerçeğe sarsıldım. Dosyamın kapağını bir kez olsun kaldırıp içine bakmamıştım. Gösterdiğim onca çaba sırf vicdanımı rahatlatmak içindi.

Yakın zamanda şunu fark ettim ki az sayıda kitap, okuduklarımın zihnimde yarattığı etkiyi artırıyor. Hayati olan noktayı gördüğüm anda seçebiliyorum. Azımsanmayacak miktardaki kitap ve kâğıt yığınının kurtulan müşterilerimin önemli bir kısmı da aynı şeyi söylüyor. Söz konusu kitaplar olduğunda, zamanlama her şeydir. **Sizin için özel**

olan o kitapla karşılaştığınız an onu okumak için en doğru zamandır. Bu firsatı kaçırmak istemiyorsanız, az sayıda kitap tutun derim.

Kâğıtları düzenlemek

Temel kural: Her şeyi atın

Kitapları dzenlediğinize göre artık kâğıtlara geçebilirsiniz. Okunmayan mektuplarla dolu posta kutusu, mıknatısla buzdolabına tutturuğunuz okul duyuruları, telefonun yanı başında bir yanıt bekleyen mezunlar toplantısı daveti, masaya yığdığınız son birkaç güne ait gazeteler sizi bekliyor. Tipi sonucu oluşan kar kütleleri gibi evinizin birçok yerine dağılan kâğıt yığınlarını görmek mümkün.

Her ne kadar evlerde işyerlerine nazaran çok daha az kâğıt olduğu düşünülse de, bu doğru değildir. Müşterilerim evden en az yedi poşet dolusu atılacak veya geri dönüşümün yolunu tutacak kâğıt topluyor. Bu sayının on beş torbayı bulduğu zamanlar da var. Biroğundan kâğıt ğtclerinin sıkıştığına dair duyumlar alıyorum. Böylesine fazla miktarda kâğıtlı baş etmek son derece zordur, ancak dosyalama konusunda göstermiş oldukları başarıyla nefesimi kesen inanılmaz müşterilerle de yok değil. “Bunca şeyle nasıl baş ediyorsun?” diye sorduğumda, son derece açıklayıcı yanıtlarla karşılaşıyorum.

“Çocuklara dair her şey bu dosyada yer alıyor. Bu da yemek tariflerinin bulunduğu dosyam. Dergi kupürleri ise burada. Elektrikli cihazların kullanım kılavuzları ise bu kutuda duruyor.” Müşterilerim yazılı kâğıtların hepsini kendi içinde öylesine detaylı bir şekilde sınıflandırmışlar ki, yaptıkları açıklama karşısında şaşkınlıktan söyleyeceğim şeyi unutuyorum. Tamam, itiraf ediyorum. Kâğıtları dosyalamaktan nefret ediyorum! İçindekilerin her birinin ayrı isimlerle etiketlendiği çoklu dosyaları asla kullanmam. Bu uygulamaya çalışanların aynı belgeleri kullanmak zorunda oldukları işyerlerinde başvurulabilir; ancak böylesine ayrıntılı bir dosyalama sistemini evde kullanmaya kesinlikle gerek yoktur.

Benim kâğıt ayıklarken başvurduğum temel kural hepsini atmaktır. Bunu duyduklarında müşterilerimin şaşkın bakışlarıyla karşılaşıyorum ancak bana göre dünyada kâğıttan daha sinir bozucu bir şey yoktur. Muhafaza etmek konusunda ne kadar özen gösterirseniz gösterin bu kâğıtlar size hiçbir zaman haz vermeyecektir. **İşte bu yüzden; sizden şimdi sözünü edeceğim şu üç gruba da ait olmayan her şeyi atmanızı istiyorum: şu an kullanmakta olduğunuz eşyalar, belirli bir süreliğine kullanmak zorunda olduklarınız ve her zaman kullanabilirim dedikleriniz.**

‘Kâğıt’ kavramı geçmişte yazılmış aşk mektupları ile günlükler gibi duygusal açıdan değer taşıyan kâğıt parçalarını kapsamaz. Bunları sınıflandırmaya çalışmak hızınızı önem-

li ölçüde azaltacaktır. İlk adımda kendinizi size hiç heyecan katmayan parçalarla sınırlayın ve işi tek hamlede bitirin. Arkadaşlardan ve sevgililerden gelen mektuplar sıra duygusal açıdan değer taşıyan ögelere geldiğinde bu kapsamda değerlendirilebilir.

Bende haz uyandırmayan parçalardan kurtuldum, geriye kalanlarla ne yapacağım, diye sorabilirsiniz. Dosyalama konusunda oldukça basit bir yöntem izliyorum. Elimdekileri iki başlık altında topluyorum: saklanması gerekenler ve bir an evvel üzerinde çalışmam gerekenler. Genel felsefem bütün kâğıtlardan kurtulmak olsa bile gözden çıkaramadıklarım bu sırayı izliyorum. Yanıt bekleyen mektuplar, teslim edilmesi gereken formlar, okuyacağım gazeteler, gerekeni yapmak üzere diğer kâğıtları tuttuğum o köşedeki yerini alır. **Bu tür kâğıtların hepsini tek noktada toplamaya özen gösterin. Evin çeşitli yerlerine dağılmasına sakın izin vermeyin.** Kırışmasını önlemek için kâğıtları yerleştirdiğiniz dosyayı, bunlara özel yarattığınız o alanda bulundurmanızı öneririm. Önemli diye niteleyebileceğiniz tüm belgeler bu sayede bir arada bulunur.

Saklanması gerekenlere gelince, bunları da kullanma sıklığına göre alt bölümlere ayırıyorum. Bana özel bu ayırma yöntemi oldukça basittir. Bunları nadiren ve sıklıkla kullanıldıklarını göz önüne alarak düzenliyorum. Sigorta sözleşmeleri, garantiler ve kira sözleşmelerini nadiren kullanılan-

lar grubuna dahil ediyorum. Ne yazık ki, bunlar bize haz verip vermediklerini göz önünde bulundurmaksızın tutmak zorunda kaldıklarımızdır. Bu grupta yer alan kâğıtlara neredeyse hiçbir zaman ihtiyaç duymayacağınızdan bunları sıralamak için fazla çaba harcamanız gerekmez. Bana kalırsa bunların tamamını gruplandırmaksızın plastik bir dosyaya yerleştirin.

Diğer alt grup ise seminerlerin ana hatlarını içeren yazılı kâğıtlar ile gazete kupürleri gibi sık aralıklarla bakmaya ihtiyaç duyduğunuz öğeleri içerir. Bunları kolayca erişebileceğiniz yerlerde saklamanız oldukça önemlidir. Ayrıca okunabilir el yazısıyla yazılmış olmaları gerekir, aksi halde bunca şeyi tutmanız hiçbir şey ifade etmez. Bu yüzden bu önemli belgeleri şeffaf dosyalara yerleştirerek daha kalın bir dosyanın içinde muhafaza edin. Bu gruptaki öğeleri düzenlemek, diğerlerine kıyasla daha fazla ustalık ister. Bu tip kâğıtlar çok gerekli olmasa da, sayıları zamanla artış gösterebilir. Bu gruptaki kâğıtları düzenlemenin püf noktası, bunların miktarını azaltmaktır.

Kâğıtlar üç bölüm altında düzenlenir: ilgi gerektirenler, saklanması gerekenler (sözleşmelere ilişkin belgeler) ve saklanması gerekenler (diğerleri). Burada önemli olan, aynı bölüme giren kâğıtların hepsini aynı kutu ve dosyada tutmak, içeriği göz önüne alarak daha fazla alt bölüme ayırmaktan özellikle kaçınmaktır. Yani aslında altı üstü üç kutu veya dos-

yaya ihtiyacınız vardır. ‘İlgi gerektirenler’ kutusunun boş olması gerektiği gerçeğini aklınızdan sakın çıkarmayın. İçinde kâğıt parçaları barındırıyorsa eğer, bilin ki hayatınızda bir an evvel halledilmeyi bekleyen şeyler vardır. Her ne kadar ben de ‘ilgi gerektirenler’ kutumu tamamen boşaltamamış olsam da asıl hedef budur.

Kâğıtlarla ilgili her şey

Sorunlu kâğıtların düzenlenmesi

Temel politikam bütün kâğıtlardan kurtulmaktır, ancak atmakta zorlanacağız kâğıtlar da karşınıza çıkacaktır. İşte şimdi bunlarla ne yapacağınıza bakacağız.

EĞİTİM MALZEMELERİ

Çalışmayı sevenler büyük bir olasılıkla mantıksal düşünme veya pazarlama gibi konulara dair seminerlere de katılacaklardır. Son günlerde ilginç bir akım Japonya’nın tamamında etkisini gösteriyor. Çoğu kişi zamandan kazanmak için sabahın erken saatlerinde kursların yolunu tutuyor. İçerik ve zaman diliminin fazlasıyla geniş olması kişilere epeyce kapsamlı bir seçim alanı sağlıyor. Eğitimcilerin titizlikte hazırladığı malzemeler katılımcıların gözünde adeta birer onur

rozeti özelliği taşıdığından bunlardan kolayca ayrılamazlar. Ne var ki, bahsi geçen coşkulu öğrencileri evlerinde ziyaret ettiğimde bu malzemelerin etrafı işgal ederek yaşadıkları alanın kasvetli bir havaya bürünmesine neden olduğunu görüyorum.

Benzer durumu kadın müşterilerimden biriyle yaşadım. Otuzlu yaşlarında olan bu müşterim bir reklam şirketinde çalışıyordu. Odasına girdiğim anda kendimi işyerindeymişim gibi hissettim. Özenle başlık attığı bir dizi dosyanın adeta saldırısına uğramıştım. “Bunların hepsini katıldığım kurslardan aldım,” dedi bana. O güne dek katıldığı her kurstan kendine düzinelerce malzeme edinen, dahası bunları dosyalarda saklayan müşterim resmen sıkı bir kurs taraftarıydı.

Çoğu kişi “Bunlara bir ara yine göz atarım,” diye karşı çıkar ancak söylediklerini asla yapmaz. Evdeki malzemeleri dikkatle incelediğinizde ise bunların benzer konulardaki kurslardan alındığını fark edersiniz. Bu kişiler birbirine benzer çok sayıda öğeyi tutarlar. Neden mi? Çünkü katıldıkları kurslarda anlatılanları tam anlamıyla kavrayamamışlar, çareyi defalarca aynı türdeki başka kurslara da katılmakta bulmuşlardır. Bunu eleştiride bulunmak için söylemiyorum. Geçmiş kurslardan alınan malzemeleri evde tutmaya neden değmediğini bilin istiyorum. İçeriği hayata geçirmeyi mümkün kılmadığı sürece bu kursların hiçbir anlamı yoktur. Katıldığımız an itibariyle kurs önem kazanır. Hak ettiği değere kavuşması ise burada öğrendiklerimizi gerçek hayatta kul-

lanabilmemizle mümkündür. Öğrenmek istediklerini konuyla ilgili kitap, dergi vb. yerlerde bulma imkânları varken, neden insanlar bu tip kurslara böylesine fahiş fiyatlar öder ki? Yanıt vereyim; çünkü bu kişiler öğretmenin tutkusunu hissedip öğrenim gördükleri ortamı bizzat deneyimlemek istiyorlar. Yani bu noktada tek gerçek malzeme kursun kendisidir, bu yüzden de doğrudan deneyimlenmelidir.

Gitmekte olduğunuz kursa dair elinizdeki broşürlerin hepsini atmakla işe başlayın. Bundan pişmanlık duyuyorsanız, aynı kursu yeniden alın ve bu defa öğrendiklerinizi tam anlamıyla uygulamaya koyun. Bu oldukça çelişkili gelebilir, ancak bu malzemelere sıkı sıkıya bağlı kaldığımız sürece öğrendiklerimizi gerçek hayatta kullanamayız. Bu bağlamda karşılaştığım en kalabalık kurs malzemesi topluluğu yüz doksan dokuz dosyadan oluşuyordu. Ve müşteriye elindekilerin her birini attırdığımı söylememe gerek yok, sanırım.

KREDİ KARTI EKSTRELERİ

Atılacak bir başka şey de kredi kartı ekstreleridir. Bu ekstreleri tutmamızdaki amaç nedir? Çoğu insan bunların belirli dönemlerde yaptığı harcamaların miktarını kontrol etmesini sağlayan araç olduğunu düşünür. O zaman şöyle de diyebiliriz; ne kadar harcadığınızı ve bununla ne aldığınızı teyit edip, miktarı hesap defterinize not aldığınız anda ekstre

de işlevini yerine getirmiş demektir. İnanın, kendinizi suçlu hissetmenize hiç gerek yok.

Kredi ekstrelerine ciddi anlamda ihtiyaç duyduğunuz başka bir zaman daha var mı? Kartınızdan ne kadar çekildiğini kanıtlamak için bunlara gerek duyduğunuzu bir düşün-senize! Böyle bir şey gerçekleşmeyeceğine göre bu ekstreleri hazine bulmuşçasına saklamanızın bir anlamı yok. Aynı durum, çektiğiniz para karşılığında bankanın verdiği fişler için de geçerlidir. Kararlılığınızı koruyun ve bunlardan kurtulma şansını kaçırmayın.

Bu tip ıvır zıvırdan kurtulma konusunda önemli ölçüde sorun yaşayan, danışmanlığını yaptığım avukat çift vardı. İkili durmaksızın “Ya bu dosyayı bulduğum duruşmalardan birinde kullanmam gerekirse?” diye soruyordu. İlk aşamada kayda değer bir ilerleme gösterdiklerini pek söyleyemem ama nihayetinde bu çift bile herhangi bir sorun yaşamaksızın ellerindeki fazlalıklardan kurtulabildi. Onlar yapabiliyorsa, siz neden başaramayasınız?

ELEKTRONİK CİHAZLARIN GARANTİ BELGELERİ

Televizyondan tutun da dijital kameralara kadar elektrikli cihazların hepsi beraberlerindeki garanti belgesiyle eve girerler. Bu, neredeyse herkesin dosyalayarak düzgün bir şekilde

sakladığı en yaygın belge kategorisidir. Buna bağlı olarak bu belgeleri düzenleme yöntemi olması gerektiği gibidir, ancak yine de uygulamada bazı aksaklıklar vardır.

Genellikle çoğu kişi garanti belgelerini şeffaf dosyalarda saklar. Bu tip dosyaların en çekici yanı, belgelerin varlıklarını diğerlerini etkilemeyecek şekilde sürdürebilmeleridir. Asıl tuzak da burada başlıyor. Bunları başarılı bir biçimde ayrı bölüm dosyalarına yerleştirilirken bazı noktaları gözden kaçırmak mümkündür. Birçok kişi sadece garanti belgelerini değil, aynı zamanda kullanım kılavuzlarını da bu dosyada bulundurur. İlk adımda bu kılavuzları elinizden çıkarın. Bunlara iyice bir bakın derim. Hadi itiraf edin, bunlara ne zaman ihtiyaç duydunuz? Doğruyu söylemek gerekirse gerçek anlamda okumaya gerek duyduğumuz birkaç kılavuz vardır; bilgisayar, dijital kamera kılavuzu vb... Ancak sayfa sayıları da o kadar fazladır ki bunları tek bir dosyaya sığdırmak mümkün değildir. Uzun sözün kısası, garanti belgelerini biriktirdiğiniz dosyada yer alan bu kılavuzları gönül rahatlığıyla atabilirsiniz.

Bugüne dek, bütün müşterilerim bilgisayar ve kamera dahil olmak üzere birçok elektronik cihazın kullanım kılavuzunu herhangi bir sorun yaşamadan atmayı başardı.

Bazı kişiler herhangi bir sorunla karşılaştıklarında kendi kendilerine cihazı onarabilirler. Başarısız oldukları noktada çözümü internette ya da cihazı satın aldıkları yerde ararlar. İşte bu yüzden bunlardan kurtulmanızda hiçbir sakınca yoktur.

Kaldığımız yere dönüp garanti belgelerinden söz edelim. Önerdiğim yöntem şu; bunları herhangi bir kategoriye tabi tutmadan şeffaf bir dosyaya yerleştirin. Garanti belgeleri yılda sadece bir defalığına kullanılır. İhtiyaç duyma ihtimalimiz böylesine düşükken bunları sınıflandırmanın anlamı nedir? Hem bunları büyük bir dosyaya yerleştirirseniz, aradığınız garanti belgesini bulmak için tüm şeffaf dosyaları karıştırmanız gerekecektir. Bu yüzden hepsinin tek bir dosyada yer alması daha uygundur. Bir şey ararken bu dosyanın içindekileri dökmeniz yeterli olacaktır.

Ayrıntılarda boğulma durumunda her bir garanti belgesini inceleme olasılığınız azalacaktır. Siz farkına varamadan garanti belgesinin süresi sona erecektir. Hepsini tek dosyada bulundurduğunuzda, birine bakmak için hepsine göz atmak zorunda kalacaksınız, böylece diğer belgelerin son kullanma tarihinden de emin olacaksınız. Bu sayede son kullanma tarihlerine bakmak için çok sayıda dosyayı defalarca karıştırmak zorunda kalmayacaksınız. Çünkü hepsine tek bir dosyada ulaşabileceksiniz. Sonuçta bu yöntemi kullanırken alışagelmış yöntemlerin aksine çok daha az zaman harcayacaksınız.

TEBRİK KARTLARI

Japonya’da yaşayanlar yakınlarına güzel dileklerinin yazılı olduğu yeni yıl kartları gönderirler. Bu adeta gelenek halini

almıştır (hatta bu kartların alt köşesinde piyango numaraları vardır). Aslında her kart okunduğu an itibariyle amacını yerine getirmiş olur. Son aşamada kartın alt köşesindeki numaraları kontrol ettiğinizde gönderenin içten duygularını paylaştığı kartınızdan ayrılabilirsiniz. Eğer kartı, gönderenin adresini teyit etmek için saklıyorsanız, süreci bir yılla sınırlı tutun. İki yıldan daha fazla süredir bir kenarda beklettiğiniz eşyalardan –sizde haz uyandıranlar hariç- kurtulun.

KULLANILMIŞ ÇEK DEFTERLERİ

Kullanılmış çek defterleri adı üstünde kullanılmıştır. Bunların yüzüne bir daha bakmayacaksınız. Bakmanız hesabınızdaki paranın miktarını artırmayacağından hiçbir işinize yaramayacaktır. Dolayısıyla bunlardan geri dönüşü olmayacak şekilde kurtulun.

Ödeme makbuzları

Ödeme makbuzlarının amacı, adınıza yapılan aylık ödemeye dair sizi bilgilendirmektir. İçeriğine bir kere göz attığınızda işlevini tamamlamış demektir.

Komono (muhtelif ögeler)

Eşyaları ‘öylesine’ değil, sevdiğiniz için saklayın

Şans eseri bir müşterimin çekmecelerinden birini açtığımda karşıma küçük, garip bir kutu çıkıyor. Bu haliyle kutu, büyüleyici bir masal vaat eden bir kitap gibi, açılmayı bekliyor. Ancak bunda abartılacak bir şey olduğunu düşünmüyorum. Karşılaşacağım manzarayı gözümde canlandırabiliyorum: Madeni paralar, saç tokaları, silgiler, yedek düğmeler, kol saati parçaları, bitik ve ömrünü henüz tamamlayan piller, ilaç artıkları, nazarlıklar ve anahtarlıklar. Liste böyle uzayıp gidiyor. Bu eşyaları neden burada sakladığını sorduğumda şu yanıtı alacağımı biliyorum: “Öylesine.”

Evde bulunan birçok eşyaya da benzer şekilde davranılıyor. Sebebini sorgulamaksızın bunları “öylesine” mantığı çerçevesinde yerleştiriyor, saklıyor ve biriktiriyoruz. İşte bu gruba *komono** adını veriyorum.

İnsanların böylesine geniş ve bir o kadar da belirsiz kapsama sahip bu kategorideki eşyalarla ne yapacağını bilmemeleri şaşırtıcı değildir. İşte bu “öylesine” yaklaşımıyla veda-laşma vakti artık geldi. Aslında bu ögeler de yaşam tarzınızı

*Japonca bir terim olan komono; küçük eşya, muhtelif öge, aksesuar, araç- gereç, önemsiz kişi, çerçöp vb. anlamlara gelir.

olumlu anlamda destekler, bu sebepten her biri teker teker ele alınmayı ve uygun şekilde sınıflandırılmayı hak eder.

Kıyafet ve kitaplardan farklı olarak, bu kategori oldukça çeşitli öğeleri kapsadığından bunları sınıflandırıp düzenleme düşüncesi ilk başta korkutucu gelebilir. Ancak var olan sıraya uygun şekilde hareket ettiğinizde, işinizin epeyce kolay olduğunu fark edeceksiniz. *Komonoyu* düzenlerken izleyeceğiniz temel sıra şöyledir:

- CD ve DVD'ler
- Cilt bakım ürünleri
- Makyaj malzemeleri
- Aksesuar
- Değerli öğeler (pasaport, kredi kartı, vb.)
- Elektronik cihazlar (dijital kameralar, elektrik kabloları, elektrikle alakalı her şey)
- Evde kullanılan araç gereçler (kırtasiye ve yazı malzemeleri, dikiş seti, vb.)
- Ev malzemeleri (ilaç, deterjan, kâğıt mendil gibi tüketilen şeyler)
- Mutfak ürünleri/yemek malzemeleri
- Diğerleri (süs eşyaları, biblolar vb.)

(Belirli ilgi alanlarına yönelik çok sayıda eşya bulunduruyorsanız -kayak ekipmanları, Japon çay seremonisiyle ilişkili ürünler- bunları ayrı bir alt kategori olarak ele alın.)

Bu özel sırayı takip etmelisiniz. Kişisel eşyalar belli bir gruba dahil öğelerle başlamak yararınıza olacaktır. Yalnız yaşayan biriyseniz, tek seferde bir alt kategori yaptığınız sürece eşyaların sırası konusunda endişelenmenize hiç gerek yok. “Pek çok insanın etrafı ihtiyaç duymadığı, “öylesine” birçok şeyle çevrilidir.” Komonuza dair değerlendirmede bulunun ve sadece ama sadece size haz veren eşyaları saklayın.

Komono (muhtelif öğeler)

Tek kullanımlık eşyalar- “öylesine” tuttuğunuz şeyler

“Haz uyandırıyor mu?” sorusuna ihtiyaç duymaksızın şaşırtıcı miktardaki eşyanın atılabilir grubuna dahil olduğunu fark edersiniz. Ayrılmakta güçlük yaşadığınız eşyalardan vazgeçebilmenin ne denli önem taşıdığını önceden belirtmiştim. Aynı şekilde evinizi düzene koyarken eşyalarınızı “belli bir sebep olmaksızın” tuttuğunuzu fark etmek epeyce önemlidir. Tuhaf gelebilir ama çoğu kişi evinde yer kaplayan ufak tefek şeylerden bir şekilde bihaberdir.

HEDİYELER

Düğün hediyesi olarak alınmış ancak kutusu dahi açılmayan, vitrinin bir köşesinde bekleyen bir tabak. Ya da şimdi-

lerde çekmecede bulunan, arkadaşınızın bir zamanlar sizin için aldığı anahtarlık. Doğum gününüze özel arkadaşlarınız tarafından hediye edilen hoş kokulu bir tütsü. Bu öğelerin ortak noktası nedir? Hepsi hediye edilmiştir. Hayatınızda önemli bir yere sahip o kişi sizin hoşunuza gidecek bir şeyi satın almak için çok değerli zamanını harcamıştır. İşte bu, karşınızdaki kişinin sizi ne denli sevdiği ve düşündüğünün göstergesidir. Bunları “öylesine” diye atamazsınız, değil mi?

Olaya bir de şu açıdan bakalım. Bu hediyelerin çoğu ya açılmayı bekliyor ya da sadece bir kereliğine kullanılıyor. Hadi itiraf edin, sizin zevkinizi yansıtmıyor. Hediyeenin asıl amacı kişiye verilmiş olmasıdır. **“Eşyalardan” ibaret olmayan hediyeler bireyin duygularını ifade edebilmelerini sağlayan araçlardır.** Bu açıdan bakıldığında, hediye edilen eşyayı attığınız için kendinizi suçlu hissetmenize gerek yoktur. Tek yapmanız gereken elinize aldığınız ilk anda size yaşattığı mutluluk için ona teşekkür etmektir. Elbette haz duyarak kullanabilseydiniz çok daha iyi olurdu. Ancak hediye alan kişi sizin bunu kendinizi mecbur hissettiğiniz için kullanmanızı ya da yüzüne bakmadan bir kenara atıp karşılaştığınız her anda suçluluk duymanızı istemez. Bu yüzden sadece kendiniz için değil, aynı zamanda hediye alan kişinin hatırı için bu hediye elden çıkarın.

SEYAHATLERDE KULLANILMAK ÜZERE SAKLANAN VE ÜCRETSİZ EDİNİLEN KOZMETİK ÜRÜNLERİ

İki yılı aşkın süredir kullanılmaya bekleyen bir çanta dolusu kozmetik ürünle mi yaşıyorsunuz? Çoğu kişi bu ürünleri seyahatlerde kullanmak üzere saklar, ancak çıktıkları seyahatlerde yanlarına almazlar. Bu ürünlerin raf ömrünü öğrenmek amacıyla çeşitli üreticilerle iletişime geçtim. Çok farklı yanıtlar aldım. Bazılarının ömrü birkaç haftayla sınırlıyken bazı ürünler bir yıl boyunca kullanılabilirdi. Test ürünlerinde olduğu gibi, miktarı kısıtlı olan bu ürünlerin bozulma hızı da artıyordu. Yani seyahatlerin tadını çıkarmak varken zamanı geçmiş makyaj ürünlerini kullanmak oldukça cesaret istiyor.

CEP TELEFONU KUTULARI

Bu kutular şaşırtıcı şekilde hantaldır. Telefonu çıkardığınız anda kutusunu atın. Kullanma kılavuzu ve beraberindeki CD'ye de ihtiyacınız yoktur. İhtiyaç duyacağınız uygulamaları telefonu kullanırken zaten keşfedeceksiniz. Müşterilerimin tamamı bunlardan kurtuldu. Hiçbiri saydığım onca şeyin yokluğunu bir an olsun hissetmedi. Herhangi bir sorun yaşamanız durumunda internet sayesinde sorunu çözebilir

ya da telefonunuzu satın aldığınız mağazadaki yetkili bir kişiden yardım isteyebilirsiniz. Kılavuzun sayfalarını karıştırmak yerine profesyonel birinden yardım istemek size zaman kazandırır.

Çoğu kişi elektrikli alet kutularını saklar, çünkü aleti kutusuyla birlikte satmaya kalktığında daha fazla para kazanacağını düşünür. Ancak bu, boş bir çabadır. Ödediğiniz kira veya kredi miktarını düşündüğünüzde, yaşadığınız yeri boş kutuları sakladığınız bir depoya dönüştürmek, bu aletlerin her birini kutusuyla satmanın getirisinden çok daha fazla harcama yapmanıza neden olacaktır. Ayrıca bir yerden başka bir yere götürmek için de bu kutulara ihtiyacınız yoktur. Belki zamanı geldiğinde bu kutu da neredeydi acaba diye düşünebilirsiniz. İşte hepsi bu. Sonuçta günün birinde ihtiyacım olabilir düşüncesiyle sıkıcı bir kutunun odanızı işgal etmesine müsaade etmenize hiç gerek yok.

NE İŞE YARADIĞI BİLİNMEYEN KABLOLAR

Bir kabloyla karşılaşır ve “Bu da neyin nesi?” diye kendinize sorarsınız, bilin ki bunu hiçbir zaman kullanmayacaksınız. **Gizemli kablolar gizemini her zaman koruyacaktır.** Bir şeyin bozulması durumunda buna ihtiyacım olabilir diye mi düşünüyorsunuz? Endişelenmeyin. Bir kabloyla aynı işlevi gören benzer başka birinin bulunduğu sayısız ev gördüm. Ancak şu gerçek ki, düğüm düğüm olmuş

kablo yığını doğrusunu bulmayı zorlaştırır. Sonuç olarak bir yenisini almak kolayınıza gelir. Ne işe yaradığından iyice emin olduğunuz kabloları saklayın sadece, gerisinden tamamen kurtulun. Evinizde tutmakta olduğunuz yığın büyük olasılıkla artık kullanılmayan veya çöpe attığınız makinelere ait birçok kablodan oluşuyordur.

BOZUK ELEKTRONİK CİHAZLAR

Çoğu müşterimin evinde bu manzarayla sıklıkla karşılaşıyorum: bozuk televizyon ve radyolar... Doğrusunu söylemek gerekirse bunları saklamaya hiç gerek yok. Siz de bu dertten mustaripseniz bozuk cihazları elden çıkarmak için geri dönüşüm konusunda yetkili bir kişiyle görüşün ve bunlardan kurtulun.

Asla Gelmeyecek Misafire Özel Nevresim Takımı

Şilte, yastık, yorgan, battaniye ile çarşaf setleri odada fazlasıyla yer kaplar. Derslerim sırasında atılması gerektiği konusunda ısrar ettiğim öğelerden biri de budur. Ve aynı şeyi bir kez daha dile getiriyorum; müşterilerim attıkları bu öğeleri pek aramazlar. Düzenli aralıklarla misafir ağırılıyorsanız evinizde fazladan oda bulunması, yedek nevresim takımları

bulundurmak işinize yarayabilir. Ancak konuk ağırlama, yılda bir iki defaya mahsus bir durumsa bunca şeyi saklamak gereksizdir. Uzunca bir süre dolapta saklanan nevresim takımları öylesine küf kokar ki misafirlerinizin kullanmasına zaten müsaade etmezsiniz. İnanmıyorsanız bir de siz koklayın ve görün derim.

YEDEK DÜĞMELER

Yedek düğmeleri hiçbir zaman kullanmayacaksınız. Giyinizin düğmelerinden biri koptuğunda, aslında bu onu yeteri kadar giydiğiniz anlamına gelmektedir. Çoğunlukla gömlek veya bluz gibi parçalardan oluşan bu giysilerle veda-laşma vakti gelmiştir. Uzun bir süre kullanmayı düşündüğünüz mont ve ceketler için şunu söyleyebilirim; bunları aldığınızda beraberindeki yedek düğmeleri astarına diki. Diğer kıyafetler içinse şu yöntemi izleyin; düğmeye ihtiyaç duyduğunuzda, aradığınızı büyük bir tuhafıye dükkânında bulabilirsiniz. Bu alandaki araştırmalara dayanarak şunu söyleyebilirim ki düğme koptuğunda çoğu kişi, yedeklerini saklamış olsa bile, birini dikme zahmetine dahi girmez. Bunun yerine kıyafetlerini düğmesiz bir şekilde giymeye devam ederler ya da bu kıyafeti bu haliyle dolabın bir köşesine atarlar.

Son Dönemde Piyasaya Çıkan Sağlık Ürünleri Çılgınlığı

Zayıflama kemerleri, yağları yakmaya yardımcı sütle dolu cam şişeler, özel meyve sıkacağı, binicilik hareketini taklit eden kilo verme makinesi... İnternet üzerinden sipariş verdiğiniz ancak hiç kullanmadığınız bu pahalı ürünleri atmak israf gibi görünebilir. Ben de aynı şeyi söyledim. Ancak bunlardan vazgeçebilirsiniz. Satın alırken hissettiğiniz coşku bu ürünleri değerli kılar. Katkılarından dolayı onlara teşekkür edin ve şöyle söyleyin: “Satın aldığım sırada bana yaşattığınız mutluluk için çok teşekkürler” veya “Kendimi daha fazla zinde hissetmemi sağladığın için teşekkür ederim.”

ÜCRETSİZ YENİ ÜRÜNLER

Şampanya şişesinin beraberinde gelen cep telefonu ekranı temizleyicisi, üzerinde okulunuzun adının yazılı olduğu tükenmez kalem, bir etkinlik sırasında aldığınız yelpaze, panayır yerinde kazandığınız plastik bardak, bir bira firmasının logosuyla süslenmiş bardaklar, bir ilaç firmasına ait küçük not defteri, dosya, promosyon ürünü olarak dağıtılan takvim (hâlâ poşetinde), cep takvimi (altı ay geçtiği halde bir kez olsun kullanılmamış.) vb... Bunların hiçbirisi size mutluluk vermez. Vicdan azabı duymaksızın bunları çöpe atın.

Bozuk Paralar

“Cüzdanımın içine” sloganınız olsun

Çok sayıda madeni para -çekmecenin arkasına sıkışan ya da çantanızın dibinde kendisine yer edinen bozukluklar- etrafa mı saçıldı diyorsunuz? Herhangi bir müşteriye evi düzenlemesine yardım ederken hep bu manzarayla karşılaş- yorum. *Komono* kategorisinde yer alan madeni paralar; evin girişinde, mutfakta, oturma odasında, banyoda, mobilyaların üstünde ve çekmecelerin içinde bulunabilir. **Madeni para- lar nakit ihtiyacını karşılamada epeyce iyi olmasına rağmen, kâğıt paralar kadar değer görmez.** Hiçbir şe- kilde kullanmayıp, evin çeşitli yerlerinde tutulması oldukça gariptir.

Ev toplama sürecinde müşterilerime karşılarına çıkan madeni paraları doğruca çanta ve cüzdanlarına atmalarını söylerim, fil kumbaraya değil. Diğer kategorilerden farklı olarak bu noktada madeni paraları toplamak için evin her yerini dolaşmanıza gerek yoktur. Şans eseri karşınıza çıkan bozuk paraları cüzdanınıza atmanız yeterlidir. Kumbaranıza attığınızda, bunları göz ardı edeceğiniz başka bir yerde birik- tirmiş olursunuz. Uzun süredir aynı evde yaşayan kişiler bu madeni paraların bulunduğu noktaları unutmaya daha fazla eğilim gösterirler. İtiraf etmek gerekirse, amaçsızca madeni para biriktiren hiç kimsenin bunları kullandığını görmedim.

Ne denli biriktireceğinizi görmenin sizi mutlu edeceğini düşünerek toplama işini sürdürüyorsanız, bunları yakını-
nızdaki bankaya götürmenin zamanı gelmiş demektir. Bu işi
ne kadar ertelerseniz, yükünüz o kadar artar ve buna bağlı
olarak bankaya götürmenizde bir o kadar zorlaşır.

Aynı zamanda şunu fark ettim; nedendir bilinmez, müş-
terilerimin çoğu kumbaralarının dolduğu noktada bozuk
paralarını çantalarında saklamaya başlıyorlardı. Yıllar sonra
bir gün dersim sırasında dolabın arkasında ağzına kadar ma-
deni parayla dolup taşan bir çanta buluyorlardı. Bu keşfi ise
pas ve kirden oluşan nahış bir koku izliyor, eskisinden çok
daha farklı bir renkte olan bu paralar, şıkırtı çıkarmak yerine
artık donuk bir ses çıkartıyordu. İşte bu noktada, müşteri-
lerim çantayı görmezden gelmeyi tercih ediyorlardı. Bunu
dile getirmek yeterince zor ancak asıl değerini kaybetmiş bu
bozuk paraları görmek içler acısıdır. Bu yüzden unutulmuş bu
bozuk paraları “cüzdanımın içine” sloganını benimseyerek
kurtarın. Lütfen, size yalvarıyorum!

Duygusal öğeler

Ailenizin evi hatıralarınıza sığınak değildir

Elbiselerinizi, kitaplarınızı, kâğıtlarınızı ve komononuzu
düzenlediğinize göre, son kategoriye -duygusal açıdan de-
ğer taşıyan öğeler- gönül rahatlığıyla geçebilirsiniz. Bunu

özellikle en sona bırakıyorum, çünkü atılması en zor öğeler bunlardır. Başlıktan da anlaşıldığı üzere hatıra olarak nitelendirdiğimizi bu eşyalar, önceden haz duyduğumuz bir dönemi hatırlatır. Bunları elden çıkardığınızda size hatırlattığı o değerli anları da yitireceğinizi düşündüğünüzden korku duyarsınız. Ancak endişelenmenize hiç gerek yok. Gerçekten değeri olan o anlar, onları hatırlatan nesneleri attığınızda yok olmaz. Geleceğinizi düşünün, eskiyi hatırlatan bu öğeleri tutmanız gerçekten şart mı? **Sonuçta hepimiz içinde bulunduğumuz andan ibaretiz. Ne kadar harika olursa olsun, geçmişte yaşamamız mümkün değildir. İçinde bulunduğumuz şu anda duyduğumuz coşku ve haz çok daha önemlidir.** Bir kez daha dile getirmek gerekirse, saklayacağınız eşyaya karar verirken kendinize, “Haz uyarıyor mu?” diye sorun.

“A” adını verdiğim bir müşterimi anlatayım. Beş kişilik bir aileye sahip, iki çocuklu, otuz yaşında bir kadındı. İkinci seansımız için evini ziyaret ettiğimde, eşyalarının gözle görülür bir şekilde azaldığını fark ettim. “Gerçekten çok çalıştın,” dedim. “Yaklaşık otuz poşet dolusu eşyadan kurtulmuş gibisin.”

Halinden son derece memnun bir şekilde şöyle söyledi: “Evet. Hatırası olan her şeyi annemin evine gönderdim.” Duyduklarıma inanamıyordum. Ev toplamak adına “ailemin evine gönderdim” metodunu kullanmıştı. Bu işe ilk başladığımda aslında, eşyaları “eve” gönderebilmenin, şehirde oldukça geniş evlerde yaşayan kişilere özel düşünüyordum.

Müşterilerimin çoğu Tokyo’da tek başına yaşayan kadınlar veya genç annelerden oluşuyordu. Eşyaları ailelerinin evine göndermek için izin istediklerinde, “Tabii. Uygun şekilde yerine getirmek şartıyla yapabilirsin,” diyordum. Müşteri profilimin kırsal bölgede yaşayanlara ulaşmadığı dönemde böyle bir şey hiç aklıma gelmemişti. Ailelerin durumunu öğrendiğimde söylediklerimi geri almak zorunda kaldım.

Artık daha iyi anlıyorum; eşyalarını gönderebilecek bir yere sahip bireyler, anne-babalarını evi gibi, aslında bir hayli şanssız kişilerdir. Burası çok sayıda odaya sahip, geniş bir ev olsa da sonsuzluğa uzanacak kadar geniş değildir. **Bu kişiler “eve” gönderdikleri bu eşyaları asla geri almayacaklardır. Dolayısıyla bu eşyalar gittikleri yerde kalacaktır.**

Neyse ben hikâyeme geri döneyim. Çok geçmeden A’nın annesi de kursuma katıldı. Mezun olduğu takdirde A’nın evine gönderdiği bir yığın eşyayı elden çıkarmamız gerekeceğini biliyordum. Evi ziyaret ettiğimde, A’nın odasına el sürülmediğini gördüm. Eşyaları kitaplığı ve gardırobunu dolduruyordu, dahası yerde bekleyen iki büyük kutu vardı. Annesi kendisini rahat hissedebileceği bir alanın hayalini kuruyordu ancak A’nın evine taşınmasının üzerinden epey zaman geçmiş olmasına rağmen -kızın eşyaları hâlâ ortada duruyordu- kadının kendisini rahat hissettiği tek yer mutfaktı. Bu oldukça tuhaftı. A’yı telefonla aradım ve şöyle söyledim: “Annenin evine bıraktığın eşyalara gerekeni yapmadığın sürece ne sen ne de annen bu kurstan mezun olabileceksiniz.”

Kursun son gününde A oldukça mutlu görünüyordu. “Artık gönül rahatlığıyla hayatımın geri kalan kısmının tadını çıkarabilirim.” Bu sözlerin ardından evine dönmüş ve eşyalarını düzene koymuştu. Kutulardan anı defteri, eski erkek arkadaşının fotoğrafları, bir mektup ve bir yığın kartpostal vb. şeyler çıkmıştı. “Asla ayrılamayacağımı sandığım eşyaları annemin evine göndererek kendimi kandırıyormuşum meğer. Her bir eşyayı elime aldığımda, hatırlattıkları her anı dolu dolu yaşadığımı fark ettim. Ve bu eşyalara bana tarif edilemez bir mutluluk yaşadıkları için teşekkür edebildim. Bunları atarken hayatımda ilk kez geçmişimle yüzleştiğimi anladım.”

İşte bu çok doğru. **Duygusal açıdan önem taşıyan her bir öğeyi elinize alıp bunlarla ne yapacağınıza karar verirken aslında geçmişinizle yüzleşiyorsunuz.**Bunları çekmece veya bir kutuda sakladığınızda, aslında geçmişiniz içinde bulunduğunuz anı yaşamamanıza engel olacak şekilde taşınması zor bir yük haline gelir. Bu yüzden eşyaları düzene koymak, geçmişinizi de düzene koymak demektir.Bu bir sonraki adıma geçebilmek için hayatınızı sıfırlamak gibidir.

Fotoğraflar kadar atılması zor bir diğer öğe ise kişinin çocuklarından gelen hediyelerdir. Üzerinde “Teşekkürler, baba!” yazılı bir babalar günü hediyesi. Oğlunuzun çizdiği ve öğretmen sayesinde okul sergisindeki yerini almış bir resim veya kızınızın yaptığı bir eşya. Bu öğeler size hâlâ keyif

veriyorsa, bunları bırakmayın. Ancak çocuklarınız artık büyümüş, sırf çocuklarım bana gücenmesin diye bunları tutuyorsanız, o halde bir de çocuklarınızın fikrini alın. Büyük ihtimalle şu yanıtı alacaksınız: “Ne? O hâlâ sende mi? Durma, kurtul ondan.”

Peki ya sizin çocukluk hatıralarınız? Hâlâ okul karneniz ve sınav giriş belgenizi mi saklıyorsunuz? Müşterim kırk yıl öncesine ait okul üniformasını dolaptan çekip aldığı anda ben bile duygulandığımı hissettim. Ancak ne olursa olsun atılması gerekir. Kız veya erkek arkadaşınızdan gelen o mektupların hepsini atın. Mektup işlevini elinize ulaştığı anda tamamlamıştır zaten. Geçen onca zamanın ardından mektubu gönderen de ne yazdığını unutmuştur. Belki mektuptan bile bihaberdir. Hediye edilen aksesuarlara gelince, bunları da size haz verip vermediklerine bakarak diğerlerinden ayırın. Eski bir erkek arkadaşınızı unutmadığınız için tutuyorsanız, atın gitsin. Bunlara sıkı sıkı bağlı olmaktan karşınıza çıkan yeni bir ilişki vaat eden fırsatları göremezsiniz.

Asıl hazine bu anılara sahip olmak değil, geçen zamanla yaşadığımız dönüşümdür. İşte gerekli düzenlemeler sonucunda geçmiş hatıraların bize öğreteceği şey de budur. Yaşadığımız alan şu anki benliğimizi yansıtmalı, geçmiş yıllardaki benliğimizi değil.

Fotoğraflar

Önce kendinizi sevin

Eşyalarınızı belirttiğim sıraya göre sınıflandırıp atıyorsanız, pek çok farklı yerde fotoğraflar karşınıza çıkmıştır; raflardan birinde bulunan kitabın arasında, çekmecede veya ıvır zıvır bir sürü şeyin bulunduğu bir kutuda. Çoğunun albümde saklandığını biliyorum, ancak yine de mektup kenarına iliştirilmiş veya yıllar öncesinde fotoğrafçıdan aldığınız zarfın içinde bulunan bir-iki fotoğraf keşfedeceksiniz. (İnsanların bu zarflarda neden hâlâ fotoğraf sakladığını bir türlü anlamıyorum.) Siz diğer kategorilerle ilgilendiğiniz sırada fotoğraflar hiç ummadığınız bir yerde karşınıza çıkacağı için bunları gördüğünüz anda önceden belirlediğiniz noktaya yerleştirin. Böylece hepsi tek yerde toplanacağından kolaylıkla baş edebilirsiniz. Fotoğrafları sona bırakmak için iyi bir sebebim var. Size haz verip vermediğini ölçüt alarak düzenlemeye başlarsanız süreç kontrolden çıkar, hatta durma noktasına gelir. Ancak ev toplamanın tam sırasını takip ettiğinizde (yani kıyafetler, kitaplar, kâğıtlar, komono ve duygusal açıdan önem taşıyan öğeler), süreç sorunsuz bir şekilde işler. Siz bile gösterdiğiniz başarı karşısında kendinize inanamazsınız.

Fotoğrafları düzenlemenin tek bir yolu var, bunun da

biraz zaman aldığını unutmayın. Doğru metot, bütün fotoğrafları albümlerinden çıkarıp her birine bakmaktır. Fazla zaman aldığı için buna itiraz edenler, hayatlarında bir kez olsun fotoğraf düzenlemesi yapmamış kişilerdir. Fotoğraflar çekildikleri o özel anı ve olayı temsilen varlığını sürdürür. Söylediğimi yaptığınızda kalbinize dokunanlarla dokunmayanları bir bakışta ayırabileceksiniz. Her zamanki gibi burada da size haz verenleri tutun.

Bu metodu benimsediğinizde gittiğiniz her yolculuktan payınıza beşer fotoğraf düşecektir. Ve bu fotoğraflar çekildiği zamanı öylesine iyi bir şekilde temsil edecektir ki kendinizi o anı yaşar halde bulacaksınız. Evet, yanlış duymadınız, sayı bir elin beş parmağını geçmeyecektir. Geriye kalanlar ise ait olduğu yere, çöpe gidecektir. Fotoğraf, onu çektiğiniz anda hissettiğiniz mutluluk ve sevinçle anlam bulur.

Çoğu kişi ilerleyen yaşlarda, geçmiş günlere özlem duyma durumunda yeniden bakarım umuduyla bir yığın fotoğrafı büyük bir kutuda saklamaktadır. Bu noktada size şunu söylemeden geçemeyeceğim; o “bir gün” asla gelmez. Artık hayatta olmayan birinin ardında bıraktığı çok sayıda fotoğrafla yüklü bu kutulardan kaç tane gördüğümü hatırlamıyorum bile. Genelde müşterilerimde aramda şu tarz bir konuşma geçer:

“O kutuda ne var öyle?”

“Fotoğraflar.”

“O zaman onları sınıflandırmak için sona bırakabilirsin.”

“Ah, ama onlar benim değil ki. Büyükbabama ait.”

Böyle bir konuşma yapmak beni her zaman üzmektedir. Asıl zenginliğin bahsi geçen kutunun işgal ettiği alanın merhum kişi hayattayken boş olmasından geçtiğini düşünmeden edemem. Ayrıca yaşlılık döneminde hâlâ fotoğrafları sınıflıyor oluşumuz mantık dışıdır. Bu görevi ileri bir döneme bırakmayın, hemen şimdi harekete geçin. Albüm içerisinde sakladığınız fotoğrafların, taşınması zor bir kutuda bulunanlara kıyasla daha fazla keyif verdiğini fark edeceksiniz.

Eşi benzeri görülmemiş saklama şekilleri

Müşterilerimin ev düzenlemelerine yardım ettiğim sırada iki şaşırtıcı tabloyla karşılaşım: oldukça sıradışı malzemeler ile bir yığın eşya. İlk maddedeki malzemelere sıklıkla rastlıyorum. Şarkıcılar tarafından kullanılan mikrofön veya yemek yapmaya bayılan birinin satın alabileceği türden son model bir mutfak takımı buna örnek olabilir.

Asıl şoku sıradan bir evde yalnızca bir malzemeye ait ürün yığınına gördüğüm an yaşıyorum. Çalıştığımız dönemde müşterilerimin sahip olduğu farklı malzemelerin tahmini sayısını bir kenara not eder, aynı zamanda bu malzemelerin sırasına özellikle dikkat ederim. Çünkü bu grup değişime oldukça açıktır. Mesela bir keresinde müşterilerimden birinin evinde epeyce büyük bir diş fırçası koleksiyonu keşfettim. O ana kadar tuttuğum kayıt bana müşterimin otuz beş tane

diş fırçası olduğunu söylüyordu. Zaten bu sayı bile oldukça fazlaydı. “Belki de işi biraz abarttın,” dediğimde ikimiz de kahkahalara boğulduk. Ancak çok geçmeden başka bir mucizeye tanık oldum. Bu müşterimin tamı tamına altmış adet diş fırçası vardı! Kutuların içinde düzenledikten sonra dolabın altına yerleştirilen bu diş fırçaları başlı başına bir sanat eseri gibiydi. İnsan zihninin mantık dışı bir tablodan bile anlam çıkarmaya çalışması oldukça gariptir. Kendimi bir an için müşterimin her gün farklı bir diş fırçasını kullanıp kullanmadığını düşünürken buldum.

Bir başka şaşırtıcı olay ise otuz paket streç kâğıdıyla karşı karşıya gelmemdi. Mutfak dolabını açtığımda adeta bir dizi sarı renkteki LEGO parçaları gibi görünen bir tabloyla karşılaştım. “Streç kâğıtlarını her gün kullandığım için böylesine kolay ulaşabileceğim bir yerde saklıyorum,” diye açıklamada bulundu müşterim. Ancak haftada bir paketi bitirse bile elindeki miktarın tamamı altı aydan önce bitmezdi. Streç kâğıdını defalarca çekme ve yırtma eyleminin düşüncesi bile bunalıma girmeme yetiyor.

Biraz da tuvalet kâğıdından söz edelim. Bu konuda rekor, evinde seksen adet rulo bulunduran müşteriye aitti. Neden diye sorduğumda, müşterim özür dilercesine şöyle yanıt verdi: “Anlayacağın ishal oldum... çok çabuk bitiyor.” Ancak günde bir rulo kâğıt kullansa bile elindeki miktar nereden baksanız ona üç ay yeterdi. Bütün günü poposunu silmekle geçirse bile günde bir ruloyu bitirebileceği konusunda ciddi

şüphelerim vardı. Ayrıca o zamana kadar poposu kesinlikle tahriş olurdu. Temizlik dersinden çok cilt kremi mi versem acaba diye düşündüm.

Durun daha bitmedi. En uç örnek, her birinde iki yüz adet çubuk bulunan yüz kutudan oluşan kulak temizleme çubuğu koleksiyonuydu. Müşterim her gün bir kulak temizleme çubuğunu kullansa bile elindekiler elli beş yıldan önce bitmezdi. Bir ihtimal bitirdi diyelim, o zaman da kulak temizleme konusunda birbirinden şaşırtıcı teknikler geliştirmiş olurdu. O son çubuğu kullandığı gün, en kutsal gün ilan edilirdi sanıyorum.

Söylediklerime inanmakta zorlanıyor olabilirsiniz, ancak inanın şaka yapmıyorum. Tuhaf olan asıl şey, müşterilerimden hiçbirinin evlerini düzenlemeye başlayana dek elindekilerin tam sayısını bilmemesidir. Kocaman bir yığın ürün saklamış olsalar bile hâlâ yeteri kadarına sahip değillermiş gibi hissediyorlar, dahası biteceğinden korkuyorlar. İtiraf etmek gerekirse istifçilik yapan insanların kendilerini güvende hissedebilecekleri bir miktarın var olduğunu sanmıyorum. Sahip oldukları şeyin miktarı ne denli fazlaysa bu ürünün biteceğinden o kadar korkuyorlar. Evde henüz kullanılmamış iki paket olduğu halde dışarı çıkıp beş tane daha alırlar.

Dükkândan farklı olarak, evde bir şeyin bitmesi ciddi anlamda sorun yaratmaz. Belki bir süre endişe duyabilirsiniz, ancak telafisi mümkün olmayan bir zarara yol açmaz. Aslında en iyi çözüm var olan tüm öğeleri tüketmektir, ancak çoğu za-

man son kullanma tarihleri geçmiş olur, bu yüzden atılmaları gerekir. Yıgın halinde biriktirdiğiniz her şeyden bir an evvel kurtulun derim. Bunları ihtiyacı olan arkadaşlarınıza verebilir, bir yere bağışlayabilir ya da yakınlarıdaki geri dönüşüm alanına götürebilirsiniz. Bunun para israfı olduğunu düşünebilirsiniz, ancak elinizdekileri azaltmak ve aşırılık yükünden kurtulmanız, işleri düzene koymanın en çabuk ve en etkili yoludur.

Fazlalıkların olmadığı bir yaşamın keyfine vardığınızda, bundan vazgeçmek istemeyeceksiniz ve doğal olarak istiflemeyi bırakacaksınız. Müşterilerim bana artık daha eğlence- li bir yaşam sürdüklerini söylüyorlar. An itibariyle elinizde olanı doğru bir şekilde değerlendirip fazlalıklardan kurtulmak oldukça önemlidir.

Jetonunuz düşene kadar azaltın

Doğru sırayı izleyerek kategoriye göre düzenleyin ve sadece size haz veren şeyleri tutun. Bu işlemi hızlı bir şekilde tek seferde gerçekleştirin. Bu yöntemi uyguladığınızda elinizdeki eşyaların sayısında çarpıcı bir biçimde azalma olduğunu görecek, daha önceden aşına olmadığınız türden bir canlılık deneyimleyeceksiniz. Bu da güven duygusunu beraberinde getirecektir.

Sahip olduğunuz eşyaların kabul gören miktarı nedir? Çoğu kişinin bu orana dair hiçbir fikri olmadığını düşünüyorum. Eğer hayatınızın tamamı Japonya'da geçtiyse etrafınız

kesinlikle ihtiyacınız olandan çok daha fazlasıyla çevrilidir. Bu da rahat bir yaşam sürmek için gerek duyduğunuz öğe sayısına karar vermenizi zorlaştırıyor. **Ev toplama sürecinde elinizdekilerin bir kısmından kurtulduğunuz noktada ideal miktarı da aniden kavrayacaksınız.** Birden-bire jetonunuz düşmüş gibi kendinize şöyle diyeceksiniz. “Ah! Bu sayı mutlu bir yaşam sürmeme yeter. Mutlu olmam için ihtiyaç duyduğum şey de tam olarak bu. Daha fazlasına gerek yok.” Bu noktada benliğinizi saran tatmin duygusunu somut bir biçimde deneyimleyeceksiniz. Ben bunu “doğru anda jeton düşmesi” diye adlandırıyorum. İlginç olan şu ki, bu noktayı atlattığınızda sahip olduğunuz eşya miktarının hiçbir zaman artmadığını göreceksiniz. İşte bu yüzden geri tepmeyle asla karşılaşmazsınız.

“Jeton düşme” noktası kişiden kişiye farklılık gösterir. Ayakkabı seven biri için bu, yüz çift ayakkabıya karşılık gelirken, kitap kurdu kişi için tek ölçüt kitaplardır. Dışarı çıkarken giyeceklerine oranla ev kıyafetlerinin sayısı çok daha fazla olan benim gibilerin ölçütü bellidir. Bu noktada, evde çıplak gezmeyi tercih ettiklerinden ev kıyafeti olmayan tipler de mevcuttur. (Bu son gruba dahil kişi sayısını duyduğunuzda kulaklarınıza inanamayacaksınız.)

Evinizi düzene koyup sahip olduklarınızın bir kısmını elden çıkardığınızda, gerçekten değer verdiğiniz ve hayatınızda sizin için hayati olan şeyleri fark edeceksiniz. Bu noktada elinizdekini azaltma ve etkili saklama metotlarına odak-

lanmayın.Odak noktanız size haz veren eşyaları seçmek ve belirlediğiniz standartlara uygun olarak hayattan zevk almaya çalışmak olsun. İşte ev toplamanın yol açtığı memnuniyet de budur. Jeton düşmesini henüz deneyimlemediyseniz, endişelenmeyin. Bu, sayıyı hâlâ azaltacağınız anlamına gelir.

İçgüdülerinize kulak verdiğinizde her şey yoluna girecektir

“Dokunduğunuzda size haz veren şeyleri seçin.”

“Askıya burada daha mutlu olacak kıyafetleri asın.”

“Çok fazla eşyayı atmaktan korkmayın. Neyin doğru olduğunu anlayacağınız bir an elbet gelecektir.”

Şu ana kadar yazdığım her şeyi okuduysanız metodumda karar verme noktasında, temel ölçütün kişinin duyguları olduğunu fark etmişsinizdir. “Size haz veren” ve “jeton düşmesi” gibi belirsiz ölçütler aklınızın karışmasına neden olabilir. Metotların büyük bir çoğunluğu kendine açıkça tanımlanmış sayısal verileri amaç edinir. Mesela, “İki yıldır kullanmadığınız her şeyi atın”, “Yedi ceket ve on bluzla mü-kemmele ulaşın” veya “Yeni bir şey aldığınız her sefer eskisinden kurtulun” vb. Ancak bu yöntemlerin de geri tepmeyle sonuçlanmasının bir nedeninin bu olduğuna inanıyorum.

Bu metotlar geçici süreliğine de olsa toplu bir alana kavuşmanızı sağlar. Ancak başkalarının deneyimlerine dayanarak ileri sürülen bu metotları kullanmak kalıcı bir etki

sağlamayacaktır—tabii sizin standardınıza uyanları hariç. Ne tür bir çevrede mutlu olabileceğinizi sadece siz bilebilirsiniz. Eşyaları seçme ile toplama eylemi eşit derece kişiseldir. Geri tepme etkisini önlemek için kullanacağınız ev toplama yöntemini kendi standartlarınıza göre belirlemeniz gerekir. Elinizdeki öğelerin her birinin size kendinizi nasıl hissettirdiği işte bu yüzden bu denli önemlidir.

Atmaya kıyamadığınız çok sayıda eşyaya sahip olmanız bunlara iyi baktığınız anlamına gelmez. Aslında tam tersi bir durum söz konusudur. Kullanacağınız eşya sayısını belli bir miktarda azalttığınız zaman bunlarla olan ilişkiniz yeni bir boyut kazanır. Sırf bir şeyi atıyorsunuz diye geçmiş yaşantılarınız ile kimliğinizden vazgeçtiğinizi düşünmeyin. Sadece ve sadece size haz veren eşyaları seçme sürecinde neyi gerçekten sevdiğinizi ve neye ihtiyaç duyduğunuzu tam olarak tanımlayabilirsiniz.

Sahip olduklarımızla dürüstçe yüzleşmek içimizde birçok duygu uyandırır. Bize yaşama sevinci veren bu duygulardır. **Kendinize şu soruyu sorduğunuzda kalbinizin dile getirdiği şeye inanın, “Haz uyandırıyor mu?”** Bu içgüdüyle hareket ettiğinizde hayatınızda yer alan öğelerin birbiriyle iletişime geçtiğini göreceksiniz ve bunu izleyen köklü değişiklikler karşısında şaşkınlığınızı gizleyemeyeceksiniz. Hayatınıza sihirli bir değnek dokunmuş gibi hissedeceksiniz. Evinizi düzene koymak, canlı ve mutlu bir hayat yaratan sihirdir.

4

**Eşyalarınızı Heyecanlı Bir Hayat Yaratacak
Şekilde Sınıflandırın**

Her eşya için bir yer belirleyin

Her gün iş dönüşü sırasıyla şunları yaparım. İlk olarak kapının kilidini açar ve “Ben geldim!” diyerek evime sesimi duyururum. Bir gün öncesinde giyip salonda bıraktığım bir çift ayakkabıyı yerden alarak, “Onca ağır işimi gördüğünüz için teşekkür ederim,” der ve bunları ayakkabı dolabına koyarım. Ardından o gün giydiğim ayakkabıları çıkarır ve koridora düzgünce yerleştiririm. Mutfağa gider, su ısıtıcısını çalıştırır, oradan yatak odasına geçerim. El çantamı nazikçe yumuşak koyun postu halının üzerine koyar ve sokak kıyafetlerimi çıkarırım. Ceketimi ve elbisemi askıya asıp, “İyi işti,” der, bunları bir süreliğine duracakları yere, gardırobun kapısının koluna bırakırım. Külotlu çorabımı, dolabımın sağ alt köşesindeki çamaşır sepetine koyarım. Zaman kaybetmeden ev kıyafetlerimin bulunduğu çekmeceyi açıp giyeceklerimi seçerim. Son olarak pencere kenarındaki saksı bitkisini selamlar, yapraklarını okşarım.

Sıradaki görevim, halının üzerinde duran el çantamın içini boşaltmak ve her bir eşyayı ait olduğu yere koymaktır. İlk adımda tüm makbuzları çantamdan çıkarırım. Bunu önceden belirlediğim yere, yatağımın altındaki çekmeceye yerleştirdiğim cüzdanımı izler. Paso ve kartvizit cüzdanımı ise bunun yanına yerleştiririm. Yine kol saatimi bu çekmecedeki pembe kılıfına yerleştirir, kolye ve küpelerimi bunun

yanındaki aksesuar kutusuna koyarım. “Yaptığınız her şey için teşekkür ederim,” dedikten sonra çekmeceyi kapatırım.

Hemen ardından antreye döner, gün boyunca beraberimde taşıdığım kitapları ve not defterlerini kaldırırım (ayakkabı dolabımdaki raflardan birini kitap rafına dönüştürdüm). Bu rafın altındaki raftan “makbuz torbamı” alır, çantamdan çıkardığım makbuzları içine yerleştiririm. Sonrasında ise işte kullandığım dijital kameramı elektrikli eşyalar için ayrılmış alana koyarım. İşlevini tamamlamış kâğıtlar, ocağın altındaki geri dönüşüm kutusunun yolunu tutar. Posta kutumu kontrol edip gereksiz mektupları çöpe attığım sırada kendime çay demlerim.

Buradan da yatak odama geçer, içini boşaltıp başka bir poşete yerleştirdiğim el çantamı gardırobun en üst rafına koyarım. Minnettarlığımı belirten o sözler bu noktada bir kez daha dudaklarımdan dökülür. “İyi iş çıkardın, şimdi güzelce dinlen.” Eve adımlımı attığım andan bu yana geçen zaman beş dakikadır. Bu kısacık sürede işlerimi halledebilmenin verdiği huzurla mutfığa döner ve çayımı yudumlarım.

Bunları size kendimi övmek için anlatmıyorum. Asıl amacım, her eşya için bir yer belirlemenin ne denli önemli olduğunu görmenizi sağlamak. Yaşadığınız yeri düzenli tutmak alışkanlık haline gelecektir. Yorgun argın bir halde eve geldiğinizde bile olağanüstü bir çaba harcamaksızın kısacık

sürede etrafa çekidüzen verebilirsiniz. Günün geri kalanında ise hayatın tadını çıkarabilirsiniz.

Eşyaları yerleştirirken dikkat edilecek husus, her birine özel bir nokta belirlemekten geçer. “Bunu yapabilmek sonsuza dek sürebilir,” diye düşünebilirsiniz, ancak endişelenmenize hiç gerek yok. Her bir eşyayı nereye koyacağınıza karar vermek çok karmaşık bir şeymiş gibi görünse de, neyi tutacağınıza karar vermek atacaklarınızı belirlemekten çok daha kolaydır. Türünü göz önüne alarak hangisini tutacağınıza zaten karar vermiştiniz. Ayrıca seçtiğiniz bu öğeler aynı kategoriye ait olduğundan, yapacağınız tek şey bunları birbirine yakın duracak şekilde muhafaza etmektir.

Her bir eşya kesinlikle kendine ait bir alanda tutulmalıdır. Aksi takdirde ortalıkta bırakılan bu eşyalar evinizin eski dağınıklığına kavuşma ihtimalini artırır. Boş bir raf düşünün. Buradan geçmekte olan biri elindekini bu rafa bıraktı diyelim, ne olur, hiç düşündünüz mü? Rafta bulunan eşyayla resmen çöküşünüzü ilan edersiniz. Düzen abidesi olan bu alan çok geçmeden çok sayıda öğeyle kaplanır.

Her bir öğeyi yerleştireceğiniz yeri bir defaya mahsus olacak şekilde belirleyin. Deneyin, sonuca siz bile inanamayacaksınız. Artık ihtiyaç fazlası hiçbir şeyi satın almayacaksınız. Elinizdekilerin ise yığın halinde birikme ihtimali ortadan kalkacak. İşin aslı sakladıklarınızın miktarı azalacak. Etkili saklamanın mantığı şudur: Elinizdeki her bir öğe için

bir yer belirleyin. Bu temel ilkeyi görmezden gelip ileri sürülen birçok saklama yöntemini uygulamaya kalkarsanız, buna pişman olursunuz. Bu saklama “çözümleri” size gerçek anlamda haz veren eşyaları tuttuğunuz hapishaneden farksız değildir.

Geri tepmeyle karşılaşmanızın bir sebebi de, her bir öğeye özel bir nokta belirlemiyor oluşunuzdan kaynaklanmaktadır. Kullandığınız eşyaları nereye koyacaksınız? Ancak eşyalarınızı yerleştireceğiniz noktaya karar verdikten sonra evinizi düzenli tutmak mümkün olur. Bu yüzden ilk olarak eşyalarınızın nereye ait olduğuna karar verin, işiniz bittikten sonra bunları görmek istediğiniz özel yerine bırakın. Saklamanın gerekliliği de budur.

Önce atın, sonra saklayın

Müşterilerime ait öncesi-sonrası resimlerini gördüklerinde öğrencilerim epeyce şaşırmaktadır. Sıklıkla karşılaştığım tepkiyse “Vay canına, oda bomboş görünüyor gerçekten!” olur. Yalan da değil hani. Müşterilerim genelde görüş alanlarını rahatsız edecek her şeyi ortadan kaldırmayı tercih eder -hatta bir bakarsınız kitaplıkları bile artık yok. Tabii bu bütün kitaplarını attıkları anlamına gelmez. Kitaplıklarının artık dolaplarının içinde bulunduğunu söylemek daha doğru olur. Kitaplığı büyük bir dolapta muhafaza etmek benim de

onayladığım uygulamalardan biridir. Dolabınızın ağzına kadar dolu olduğunu, bu yüzden kitaplığınızın buraya sığamayacağını düşünebilirsiniz. Aslında, okuyucularımın %99'u böyle düşünür. Ancak dolabınızda sandığınızdan çok daha fazlasını bulabilirsiniz.

Odanızda bulunan saklama alanı aslında yeterli genişliktedir. Etrafımdakilerin yeterli alanı olmadığına dair yakınmalarını saymıyorum bile. Asıl sorun ihtiyaç duyduğumuzdan veya istediğimizden çok daha fazla eşyaya sahip olmamızdan kaynaklanıyor. **Bir eşyayı satın alırken nelere dikkat etmeniz gerektiğini öğrendiğiniz anda sahip olduğunuz alanı dolduracak sayıda eşyayla baş başa kalacaksınız.** Ev toplamının gerçek sihri budur işte. İnanılmaz olduğunu düşünebilirsiniz, ancak sizde haz uyandıran öğeleri tutma metodu tek kelimeyle kusursuzdur. Bu yüzden atarak işe başlamalısınız. Attığınız bu büyük adımla eşyalarınızla ne yapacağınıza karar vermek kolaylaşacaktır. Çünkü bu noktada elinizde başlangıçtaki miktarın üçte biri, hatta dörtte birinden daha az sayıda eşya kalacaktır. Buna karşın fazlalığı bertaraf etmeden eşyaları sınıflandırmaya başlarsanız, geri tepme kaçınılmaz olacaktır. Böyle söylüyorum, çünkü aynı şeyi ben de yaşadım.

Yanlış duymadınız, evet. İstifleme uzmanı olmamanız, sahip olduklarınızı olabildiğince azalttıktan sonra saklama işine başlamanız konusunda size defalarca kez uyarıda bu-

lunmama rağmen, kısa bir süre öncesine kadar ben de elimdekileri biriktirmekten başka bir şey düşünmüyordum. Bu konuyu ciddi anlamda düşünmeye başladığımda beş yaşındaydım. Bu açıdan bakıldığında eşyalara duyduğum ilgi çok küçük yaşlarda baş gösterdiği için kariyerim çok uzun yıllar önce başladı diyebilirim. Bu dönemde zamanımın çoğu ev toplama hakkında yazılmış kitaplar, dergiler vb. okumakla geçiyordu. Karşılaştığım her türlü saklama yöntemini denerken aklınıza gelen bütün hataları deneyimliyordum.

Kardeşlerimin odasından tutun da okula kadar karşıma çıkan tüm çekmeceleri ve dolapları karıştırıp içindekileri inceliyor, milimetre hesabı yaparak mükemmel düzeni yakalamaya çalışıyordum. “Bu kutu burada nasıl durur acaba?” “Bu saklama kabını buradan alayım, bakalım ne olacak?” diye soruyordum kendime. Gittiğim her yerde gözlerimi kapatır, dolap ve çekmecedeki eşyaları zihnimde canlandırırdım. Her bir öge tamamlanmayı bekleyen yapbozun birer parçası gibiydi. Bu konuyla içli dışlı olduğum gençlik yıllarım da şu yanılgıya düşmüştüm; saklamanın, belirli bir alana ne kadar eşya sığabileceğine dair yapılan akıl yürütmenin bir ürünü olduğunu sanıyordum. İki koltuk arasındaki boşluk gözüme çarptığında burayı biriktirdiğim eşyalarla doldurur, boşluk dolduğunda zafer kazanmışçasına sevinirdim. Hatta bir dönem eşyalarımı, dahası evimi sürekli savaş halinde olduğum amansız bir düşman olarak görmeye başlamıştım.

Saklama: en basit olanı takip edin

Bu işe başladığımda mucizevi saklama yöntemleri sunmam gerektiğine inanıyordum, hani şu dergilerde karşınıza çıkan, daha önce kimsenin kullanmayı akıl edemediği pratik çözümler gibi. Müşterilerimi ancak bu şekilde memnun edebileceğimi düşünüyordum. Ancak sanılanın aksine, böylesine zekice fikirlerin uygulanması oldukça zordur ve fikir sahibini tatmin etmekten başka bir işe yaramaz.

Bir keresinde evini düzenlemesi için bir müşteriye yardım ederken, Çin restoranlarındaki masalarda sıklıkla kullanılanlara benzer bir döner levhayla karşılaştım. Bu cisim ilk zamanlar mikrodalga altlığı olarak kullanılmıştı; ancak görünürde fırından hiç iz yoktu. O an aklıma bu cismi saklama ögesine dönüştürmek geldi. Kap fazlasıyla büyük olduğundan nerede kullanılabilirdi, bilmiyordum. Ancak çok geçmeden müşterim fazla sayıda salata sosuna sahip olduğunu söyledi. Bunlarla ne yapacağını bilemiyordu? İşaret ettiği dolabı açtığımda karşımda çok sayıda salata sosu şişesi buldum. Her birini dolaptan çıkarıp şişeleri bu geniş kaba yerleştirdim. Sonuç harikaydı! Bu geniş kabı değerlendirmeyi başarmıştım. Mağazalardaki sergilemeleri andıran şahane bir saklama kabı yaratmıştım. Müşterim basit bir hareketle levhayı döndürdüğünde istediği sosa ulaşabiliyordu. Her şey kusursuzdu. Müşterim de halinden oldukça memnun görünüyordu.

Çok geçmeden nerede hata yaptığımı fark ettim. Bir sonraki görüşmemizde doğruca müşterimin mutfağını kontrol ettim. Gözüme çarpan yerler düzgün ve toplu gibiydi. Ancak çok geçmeden asıl şoku yaşadım. Sosların yer aldığı dolabın kapağını açtığımda gözlerim darmadağın bir manzarayla buluştu. Nedenini sorduğumda, müşteri döner levhayı her çevirişinde şişelerin kayıp düştüğünü söyledi. Ayrıca şişelerin sayısı da oldukça fazlaydı, bu yüzden bir kısmını döner levhanın kenarına iliştiirmişti, bu da levhayı döndürmesini zorlaştırıyordu.

Ne demek istediğimi anlıyorsunuz değil mi? Şaşırtıcı bir saklama kabı yaratmak için döner levhayı kullanmaya kendimi o kadar kaptırmıştım ki, sakladığım ürünün durumunu göz ardı etmiştim -şişeler kolayca devrilebilen öğelerdir. Bu konuyu tüm ayrıntılarıyla incelediğimde kişinin dolabın arkasına itilmiş saklama alanına sık sık ulaşamayacağını fark ettim. Bu yüzden bahsi geçen döner levhanın burada durması gereksizdi. Ayrıca yuvarlak cisimler fazlasıyla yer kapladığından saklama kabı olarak kullanılmaya elverişli değildir. Ben de en sonunda döner levhayı kaldırdım, şişeleri ise kare şeklindeki bir kutuya koydum ve bu kutuyu yeniden dolaba yerleştirdim. Her ne kadar alışagelmış, basit bir yöntem olsa da bu uygulama müşteri açısından daha kullanışlıydı. Bu olaydan şu sonucu çıkardım: Olabildiğince basit saklama yöntemlerine başvurulmalıydı. Karmaşık metotlar icat

etmek anlamsızdı. Ne yapacağınızı bilemediğinizde evinize ve saklamaya maruz kalacak öğeye sorun, size doğru yanıt vereceklerdir.

Birçok kişi çok sayıdaki eşyanın dağınıklığa yol açtığını düşünür. Peki neden bu kadar çok eşyamız vardır? Yanıt aslında bellidir; ne kadar çok şeye sahip olduğumuzu kavrayamayız. Çünkü saklama yöntemlerimiz fazlasıyla karışıktır. Aşırı yığılmayı önlemek için saklama yöntemini basitleştirmek gerekir. **Düzenli odanın sırrı, en basit saklama yöntemini uygulamaktan geçer.** Bu, tek bakışta ne kadar eşyaya sahip olduğunuzu anlamanızın ön koşuludur. “En basit olanı” seçmek bu noktada önemlidir, çünkü en basit yöntemde bile yerini bir türlü hatırlayamadığımız eşyalar olur. En basit saklama yöntemini kullanmama rağmen, ben bile bazen eşyalarımı çekmece veya dolaba yerleştirmiş olduğumu unutabiliyorum. Kendime daha karmaşık bir saklama yöntemi seçseydim, eşyaları kullanma sıklığı veya mevsimine bağlı olarak üçe ayırıyaydım, şüphesiz birçok eşya karanlıkta çürümeye mahkûm olurdu. İşte bu yüzden saklama yöntemini olabildiğince basite indirmek gerekir.

Saklama alanlarım dağıtmayın

Az önce de belirttiğim gibi saklama metodum son derece basittir. **İki kuralım vardır: aynı türdeki eşyaların hep-**

sini tek bir noktada toplayın, saklama alanını dağıtmamaya çalışın.

Sahip olduklarınızı sınıflandırmanın sadece iki yolu var: eşyanın türüne ve kişiye göre sınıflandırma. Ailesiyle yaşayan birinden ziyade yalnız yaşayan birini ele aldığınızda ne demek istediğimi kolaylıkla anlayacaksınız. Kendinize ait odada yalnız yaşıyorsanız eğer, saklama işi oldukça basittir -kişi saklayacağı öge grubu için tek bir yer belirler sadece. Sınıflandırmaya dair kuralları uygulayarak kategorileri en az sayıya indirmeniz mümkündür. Kıyafetlerle başlayın, bunu sırasıyla kitaplar, belgeler, komono ve son olarak duygusal açıdan önem taşıyan öğeler izlesin. Eşyalarınızı bu sıraya göre sınıflandırıyorsanız, tutacağınız eşyaya karar verdiğiniz anda kendi yerini belirlemiş olan her kategoriye kendi içinde düzenleyebileceksiniz.

Yelpazeyi biraz daha açarak öğeleri genel anlamda sınıflandırabilmeniz mümkündür. Mesela “kumaş benzeri,” “kâğıt benzeri” ve “elektrikli” öğeler şeklinde gruplandırabilir ve saklama alanınızı bu kritere göre belirleyebilirsiniz. Bu, her bir öğeyi kullanacağız yeri ve ne sıklıkla elinize alacağınızı hayal etmeye çalışmaktan çok daha kolaydır. Benim metodumu benimseyerek eşyaları doğru bir şekilde sınıflandırabilirsiniz. Size haz verip vermediği ilkesine göre eşyalarınızı ayırdıysanız, söylemek istediğim şeyi zaten anlamışsınızdır. Çünkü eşyaları ait oldukları sınıflara göre bir araya getirmiş,

ardından belirlediğiniz noktaya yığmış, son noktada hangisini elinizde tutacağınıza karar veriyorsunuz demektir. Yaptığınız iş, eşyaların ait olduğu gruba algılama ve bunları kendi grubuna yerleştirme yetinizi daha da geliştirecektir.

Ailenizle mi yaşıyorsunuz? O zaman her bir üyeye özel, birbirinden bağımsız saklama alanı belirlemekle işe başlayın. Bu oldukça önemlidir. Sözelimi kendiniz, eşiniz ve çocuklarınız için birkaç nokta belirleyin. Herkes elindekini kendi köşesinde saklasın. İşte tek yapmanız gereken budur. Mümkünse her kişi için tek bir nokta belirleyin. Anlaşıldığı gibi saklama eylemi yalnızca bir noktaya odaklanmakla ilgilidir. Saklama alanları çeşitli noktalara dağıldığında evin tamamı da kaşla göz arasında dağılacaktır. Her bireyin sahip olduğu eşyaları belli bir yerde tutması saklama işlevinin gerçekleşebilmesinin en etkili yoludur.

Bir keresinde müşterilerimden biri düzensiz çocuğuyla baş edebilmek için benden yardım istemişti. Kızı üç yaşındaydı. Evine gittiğimde, kızının eşyalarının üç farklı yerde yoğunlaştığını gördüm; kıyafetler yatak odasında, oyuncaklar salonda ve kitaplar oturma odasındaydı. Saklama ve sınıflandırmaya dair söylenen her şeyi harfiyen uygulayıp eşyaların hepsini oturma odasında topladık. Kızı da an itibarıyla eşyayı işi bittikten sonra aldığı yere bırakmaya başladı. Ne yalan söyleyeyim, yapılması gerekenlere dair gerekli açıklamada bulunan kişi olmama rağmen, kızın performansı karşısında şaşırıyordum. Üç yaşındaki bir çocuk bile ev toplayabiliyordu!

Kendinize ait bir alana sahip olmak sizi mutlu kılar. Bu sayede yaşam alanınızı sürekli düzenli tutmak istersiniz. Her bireyin kendine ait bir odaya sahip olma ihtimali epeyce düştür. Ancak kişiye özel saklama alanı yaratmak imkânsız değildir. Ev toplama konusunda umut vaat etmeyen pek çok kişinin odasını annesine temizlettiğini biliyorum. İşte bu yüzden düzenliliğini koruyan bu alanda da kendilerini rahat hissetmiyorlardı. Bu grupta yer alan kişiler, kıyafetlerini çocuklarının şifonyerinde, kitaplarını ise eşlerinin kitaplığında muhafaza ederler. Ne var ki burası benim diyebileceğiniz bir alana sahip olmamak tehlike teşkil eder. **Çünkü herkesin bir sığınağa ihtiyacı vardır.**

Dikkatimi çeken bir şeyi sizinle paylaşmak istiyorum. Ev toplamaya başlayan çoğu kişi ilk olarak ortak kullanım alanlarını –oturma odası, banyo, salon vb.– temizleme eğilimi gösteriyor. Bunu sabun, ilaç, çeşitli elektrikli alet gibi herkesçe kullanılan öğeler izliyor. Ancak lütfen bunları sona bırakın. İlk olarak kendi eşyalarınızı sınıflandırın. Elden çıkarmayı göze alamadığınız öğeyi seçin ve kendinize ait alanda saklayın. Bu şekilde evinizin düzenini nasıl sağlayacağınızı öğreneceksiniz. Sahip olduklarınızı gerekli ve gereksiz öğeler olarak ikiye ayırmanız gibi doğru sırayı takip etmek mühimdir.

“Akış planlaması” ve “kullanım sıklığını” unutun

Ev toplama üzerine yazılmış çoğu kitap okuyucularına, saklama yöntemlerini belirlerken akış planını göz önünde bulundurmaları gerektiğini söyler. Bunun yanlış olduğunu savunmuyorum. Birçok kişi tercihini evdeki iş yoğunluğu temel alan, kısa zamanda çabuk sonuçlar veren saklama yöntemlerinden yana kullanıyor. Bu noktada sözünü edeceğim şey sadece KonMari Metodu için geçerlidir. Yani diyorum ki, akış planını unutun.

Ellili yaşlardaki müşterimle aramda geçen bir olayı sizlerle paylaşmak isterim. Bir gün kendi eşyalarını sınıflandırma ve saklama işini bitirmemizin ardından, müşterimle kocasının eşyalarına bakmaya karar verdik. Bana kocasının her şeyi –uzaktan kumanda, kitap vb.– elinin altında bulmak istediğinden söz etti. Evlerini dikkatle incelediğimde kocasının eşyalarının evin her yanına saçıldığını fark ettim. Kitapları tuvaletin yanındaki küçük kitaplık, çantaları ise giriş salonunda onun için ayrılmış alan, çorap ve iç çamaşırları ise banyonun yakınındaki çekmecedeydi duruyordu. Ancak bu geri adım atmama neden olmadı. Saklamanın tek bir noktayla sınırlandırılması konusundaki ısrarım devam ediyordu. Bu yüzden müşteriye kocasının iç çamaşırları, çorapları ve çantalarını; takım elbiselerinin asılı durduğu dolabın içine

yerleştirmesini söyledim. Müşterim bir anlık tereddütle, “Ama o eşyalarını kullandığı yerde kalmasını ister,” dedi. “Ya sinirlenirse?”

Ne yazık ki benzer hatayı birçok kişi yapmaktadır. Etrafındaki çoğı kişi eşyalarını kolaylıkla ulaşabilecekleri yerde tutar, saklama yöntemlerinde bunu esas alırlar. Böylesine bir yaklaşım ölümcül bir tuzaktır. **Dağınlık, kişilerin eşyalarını ait oldukları yere bırakamamasından kaynaklanmaktadır. Bu sebepten saklama yöntemi, geliş güzel bir biçimde yerleştirilen eşyaları aramaya yönelik olmamalı, bunların ait oldukları alanda rahatlıkla bulunmasını sağlayacak şekilde düzenlenmelidir.** Kullanmak istediğimiz eşyayı şüphesiz bulunduğı yerden çıkarırız. Burada amaç bellidir, eşyayı bulunduğı yerden bir an evvel almaktır. Müthiş derece kas gücü gerektirmediğı sürece nerede olduğunun bir önemi yoktur. Dağınlığın olası iki sebebi şudur: bahsi geçen eşyayı kaldırmak için çok fazla çaba gerekmesi ve eşyanın ait olduğ u yerin bilinmemesi. Böylesine kritik noktayı görmezden geldiğimizde dağınlıkla sonlanacak bir sistemle karşılaşmamız an meselesidir. Doğıştan tembel herkese –benim gibi– saklama sürecinde tek bir noktaya odaklanmalarını söylüyorum. Her şeyi el altında tutmanın en iyisi olduğ u düşüncesi ne yazık ki yanlığından öte bir şey değildir.

Birçok kişi, saklama yöntemlerini evlerindeki iş yoğun-

luğuna göre oluşturur. Bu planın çıkış noktası için neler söyleyebilirsiniz, hiç düşündünüz mü? Akış planı neredeyse her durumda kişinin gün içinde yaptıklarına göre değil, eşyaları sakladığı yere göre belirlenir. Eşyaları, davranışlarımız doğrultusunda belli yerlere sakladığımızı düşünebilirsiniz, ancak eylemlerimizi bilincinde olmaksızın bu eşyaları tuttuğumuz yeri yansıtacak şekilde ayarlarız. Evdeki iş yoğunluğuna uyacak biçimde saklama alanını düzenlemek, saklama işinin evin her noktasına yayılmasına yol açar. Bu da daha fazla eşya biriktirmemize neden olurken eldekileri bıraktığımız yeri unutmaya ihtimalimizi artırır, dolayısıyla hayatımız epeyce zorlaşır.

Bir Japon konutunun ortalama büyüklüğü düşünülürken iş yoğunluğu sürecine göre düzenlenen bir saklama düzeni etkili olmayacaktır. Evinizin bir ucundan diğerine yürümek on ile yirmi saniyenize mal oluyorsa, bu konuda endişelenmeniz sizce de çok gereksiz değil mi? Düzenli bir odanın hayalini kuruyorsanız saklama yönteminizi eşyalarınızın tam yerini bilebilecek şekilde düzenlemek, diğerlerinin ne düşündüğü konusunda endişelenmekten çok daha önemlidir.

İşleri daha karmaşık hale getirmenin gereği yoktur. Evinizin konumunu göz önüne alarak eşyalarınızı ait oldukları yerde muhafaza etmeniz yeterlidir. Eviniz size eşyalarınızın

bulunduğu yeri söyleyecektir.İşte bu yüzden kullandığım saklama metodu şaşırtıcı derecede basittir. İşin aslı müşteri-lerimin eşyalarını muhafaza ettikleri yerleri de aklımda tuta-biliyorum. İşte benim yöntemim bu kadar kolaydır. Evlerini düzenlemek konusunda müşterilerime yardım ederken iş akış planını asla dikkate almam. Sonuçta bu süreç boyunca hiçbirisi de herhangi bir sorun yaşamamıştır. Aksine basit sak-lama yöntemini tam anlamıyla uyguladıkları anda çoğu kişi eşyaları nereye bıraktığını düşünme zahmetine katlanmaz, eşyaları bıraktıkları yerde zorlanmadan bulurlar. Doğal ola-rak evlerinde dağınıklığa rastlanmaz.

Benzer öğeleri aynı yerde veya birbirine yakın olacak şekilde yerleştirin. Saklama alanınızı evin her yerine dağıt-mayın. Söylediğimi yaparsanız doğal bir akış planı yaratmış olacaksınız. Muhafaza alanını belirlerken eşyaların kullanım sıklığı ilkesine dikkat etmek bir şey ifade etmez. Ev toplama-ya dair yazılan bazı kitaplar eşyaları kullanım sıklığına göre altı gruba ayırıyor: günlük, her üç günde bir, haftada bir, ayda bir, yılda bir ve yılda birden daha az kullanılanlar. Dolap çekmecelerini altı bölüme ayırma düşüncesi karşısında zihni bulanık tek kişi ben miyim? Kullanım sıklığına göre eşyaları iki grupta toplarım: sık sık kullandığım ve sık sık kullanma-dığım eşyalar.

Sıradan bir çekmecede neler bulabileceğimizi bir düşün-elim. Bir süre sonra sık sık kullandıklarınızı çekmecenin

önünde, nadiren kullandıklarınızı ise köşeye atılmış bir halde bulacaksınız. Muhafaza alanınızı işe başladığınız ilk anda belirlerseniz böyle bir durumu deneyimlemenize gerek kalmayacaktır. **Hangi eşyayı saklayacağınıza karar verirken kalbinizin fikrini alın, söz konusu eşyayı belli bir noktada muhafaza etmek olduğunda, doğru karar için evinize başvurun.** Bu kuralı benimsediğinizde eşyaları düzenleme ve muhafaza etme konusunda nasıl bir yol izlemeniz gerektiğini içgüdüsel olarak bileceksiniz.

Eşyaları asla yığmayın: dikey bir şekilde muhafaza edin

Söz konusu şey kitap, kâğıt, kıyafetler olduğunda, çoğu kişi bunları üst üste koyar. Ancak bu büyük bir israftır. İş saklamaya gelince, dikey duracak şekilde muhafaza etme en iyi çözümdür. Bu konuda çok hassasımdır. Her şeyi boylamasına muhafaza ederim, katlayıp çekmecenin bir ucuna yerleştirdiğim kıyafetler ile kıvrarak katladığım külotlu çorapları da bu şekilde saklarım. Bu yöntemi kırtasiye malzemeleri ve yazı araç- gereçleri içinde kullanırım. Çok sayıdaki zimba teli kutusu, mezura ve silgiyi dikey bir şekilde yerine yerleştiririm. Laptopumu bile kitap yerleştiriyormuş gibi yine bu şekilde kitaphğa bırakırım. Yeterli alana sahip olduğunuz halde eşyalarınızı muhafaza noktasına sığdıra-

mıyorsanız, eşyaları bu şekilde yerleştirmeyi deneyin. Çok geçmeden birçok sorunuzdan kurtulacaksınız.

Birbiri üstüne yığılmaktan öte eşyaları bu şekilde muhafaza etmemin iki nedeni vardır. Eşyaları yığın halinde saklarsanız kendinizi bitmek bilmeyen bir muhafaza alanıyla karşı karşıya bulursunuz. Eşyalar sonsuzluğa uzanan bir şekilde üst üste yığılabilir, hal böyle olunca da bir süre sonra artan hacmi fark edememe noktasına gelirsiniz. Eşyaları dikey bir şekilde muhafaza ettiğiniz yöntemden farklı olarak bu şekilde kocaman bir yığın saklama alanınızı ele geçirdiğinden eldeki alandan da olursunuz. Kendinize şöyle söylediğinizi görür gibiyim, “Ah, yine eşya biriktirmeye başlıyorum.”

Bunun bir diğer sakıncası ise şudur; **alttaki eşyaları muhafaza etmek çok daha zordur.** Eşyalar birbirinin üzerine yığıldığında altta kalanlar ezilir. Bu da tüm yığının yükünü taşımak zorunda olan bu kıyafetleri yorar. Saatlerce ağır bir yükü taşımak zorunda kalsanız, kendinizi nasıl hissedersiniz, bir düşünün. Olumsuz yanları sadece bunlarla da sınır değildir. Yığında yer alan eşyalar bir süre sonra ortadan kaybolur, çünkü onların orada olduklarını unuturuz. Üst üste yığılan kıyafetlerden diğerlerine kıyasla daha altta yer alanlar nadiren kullanılır. Satın alındıkları anda kişiye heyecan veren kıyafetlerin hemen hemen hepsi yığının altında ezilmiş bir halde bulunur. Tahmin ettiğiniz gibi sözünü ettiğim bu kıyafetler şekil itibarıyla artık kişiye heyecan vermemektedir.

Aynı durum kâğıt ve belgeler için de geçerlidir. Bir yenisinin yığının üstünde yer almasıyla, alttaki evrak önemini yitirir. Bir süre sonra bu evrak ilgimizi çekmemeye başlar, hatta bunu büsbütün unuturuz. Bu sebeplerden ötürü eşyalarınızı dikey bir şekilde muhafaza etmeniz önemlidir. Odanızın bir köşesinde yer alan yığındaki öğeleri bir de dikey biçimde yerleştirin. Bu noktada yığını oluşturan eşyaların gerçek hacmini fark edeceksiniz. Dikey muhafaza etme her alanda kullanılabilir. Dağınık buzdolapları sıkça karşılaştığım manzaralardan biridir. İçindekileri dikey bir biçimde muhafaza ederek bu dağınıklığı ortadan kaldırabilirsiniz. Mesela ben havuca bayılırım. Buzdolabımı açtığınızda, kapağın iç tarafında bulunan bölmeye dikey bir şekilde yerleştirdiğim havuçları göreceksiniz.

Özel saklama öğelerine gerek yoktur

Dünyanın her yerinde kullanışlı birçok saklama ögesi bulunur. Katlanabilir raflar, elbise askıları ve istenen boyutlarla kullanılabilen saklama kapları. Ucuz mahalle dükkânlarından, çok şık ve kaliteli ürünlerin satıldığı mağazalara kadar her yerde hayal edemeyeceğiniz saklama öğelerini bulabilirsiniz. Bir dönem ben de sıkı bir saklama ögesi taraftarıydım. Bu yüzden piyasadaki birbirinden tuhaf öğelerin neredeyse hepsini denedim. Ancak hiçbirisi şu an evimde değildir.

Evimde kıyafetler ile komono diye adlandırdığım muhtelif öğeleri muhafaza etmekte kullandığım çeşitli plastik çekmece setleri, ortaokuldan beri kullandığım mukavva çekmece takımı ve havlularımı sakladığım hintkamışından yapılmış bir sepet vardır. İşte sahip olduğum saklama öğeleri bunlardan ibarettir. Kapların hepsini gömme bir dolabın içinde bulunduruyorum. Bunlara ek olarak mutfak ve banyoda da gömme raflar, anterede ise ayakkabı dolabı vardır. Kitaplık bulundurmaya gerek duymuyorum, çünkü kitaplarım ile kâğıtlarımı bahsi geçen ayakkabı dolabının içinde bulunan raflardan birinde muhafaza ediyorum.

Gömme dolaplar ile raflar sanılanın aksine küçüktür, ortalama boyuttaki benzerinden biraz daha büyüktür. Temelde ihtiyacınız saklama öğeleri, eski basit çekmece ve kutulardır-özel veya süslü bir şeye ihtiyacınız yoktur.

Çoğu kişi bu konudaki tavsiyelerimi duymak istediğinde merak ettikleri asıl şeyin saklamaya dair kıyıda köşede unutulmuş yöntemler olduğunu biliyorum. Ancak bu noktada şunu söyleyebilirim: ne başka bir saklama kabına ne de alete ihtiyaç vardır. Elinizdekilerle de bu sorunu çözebilirsiniz. Benim sıklıkla kullandığım öğe, boş ayakkabı kutusudur. Birçok saklama ürünü kullandım, ancak ayakkabı kutusu kadar işlevsel olanına rastlamadım. Bu konuya dair belirlediğim ölçütlerin hepsinde de ortalamanın üzerinde bir puan alır: büyüklük, malzeme, dayanıklılık, kullanım rahatlığı ve

çekicilik. Bu iyi-dengelenmiş özellikler ve çok yönlülüğü ayakkabı kutusunun en fazla göze çarpan noktalarıdır. Bilhassa son zamanlarda ayakkabılar birbirinden harika tasarım ögesi olan kutularda satışa sunuluyor. Müşterimi evlerinde ziyaret ettiğimde onlara, “Hiç ayakkabı kutunuz var mı?” diye sorarım.

Ayakkabı kutularının sayısız kullanım alanı vardır. Ben bu kutuları genelde kısa ve külotlu çorapları muhafaza etmek için kullanırım. Ayrıca yüksekliği göz önüne alındığında, bu kutular yuvarlak bir hale gelecek şekilde katlanmış külotlu çorapları muhafaza etmek için adeta biçilmiş kaftandır. Ayrıca şampuan şişeleri, saç kremleri vb. şeyleri yine burada saklayabilirsiniz. Deterjanları ve diğer temizlik ürünlerini muhafaza etmek için de mükemmeldir. Gıda maddelerinin yanı sıra çöp poşetleri, mutfak bezleri gibi mutfak öğelerini de bu kutularda muhafaza edebilirsiniz. Ayrıca kek kalıplarını, turta tabaklarını ve daha az sıklıkta kullandığım diğer yemek pişirme öğelerini burada muhafaza edebiliyorum. Kutuyu yüksek bir yere, mesela rafa yerleştirebilirsiniz. Nedendir bilinmez, çoğu kişi fırın tepsilerini genelde plastik poşetlerde saklar. Ancak ayakkabı kutularında muhafaza etmek daha akıllıcadır. Bu pratik çözüm müşterilerim arasında çok popülerdir. Gerekli düzenleme sayesinde artık daha fazla yemek pişirdiklerini görmek beni mutlu eder.

Ayakkabı kutusunun kapağı derin değildir, bu yüzden

tepsi olarak kullanılabilir. Temelde dolap tabanını temiz tutmak amacıyla elinizdeki zeytinyağı ve baharatları rahatlıkla bu kapağa yerleştirebilirsiniz. Çoğu raf örtüsünün aksine bu kapaklar kolayca kaymaz ve herhangi bir sorun yaşamaksızın istenilen yere bırakılabilir. Kepçe, spatula gibi mutfak araç gereçlerini çekmecedan ziyade burada muhafaza edebilirsiniz. Böylece yemek pişirirken ihtiyaç duyduğunuz öğeyi zorlanmadan bulabilirsiniz. Bildiğiniz üzere bu gereçler, açma kapama işlemi sırasında bağımsız bir şekilde bulunduğu çekmecedan gürültüyle yuvarlanır. Bu noktada kutu kapağı toplayıcı işlevi gördüğünden, geri kalan alanı daha verimli bir şekilde kullanabilirsiniz.

Aynı işlevi gören pek çok türde kutu vardır. Kartvizitlerin muhafaza edildiği plastik kutular ile müzik çaların muhafaza edildiği kutular da buna örnek olabilir. Aslında müzik çaların bulunduğu kutuların pek çoğu muhafaza etmeye uygun büyüklük ve tasarıma sahiptir. Hiç düşünmeden bunları saklama kabı olarak kullanabilirsiniz. Dolmakalem, tükenmez kalem, silgi gibi yazı araç-gereçlerini muhafaza etmek için mükemmellerdir.

Sıklıkla kullanılan bir diğer öğe, mutfaktaki küçük öğelerin muhafaza edildiği plastik yemek kaplarıdır.

Aslında doğru ölçülerdeki, kare boyutunda bir kutu ve kap da aynı işlevi görür. Ancak büyük mukavva kutular ile elektronik cihaz kutuları, saklama kabı olarak kullanabilmek

için aşırı büyüktür, diğer saklama yöntemleri içinse kullanışsızdır. Ayrıca estetik anlamda da sınıfta kalırlar. Rica ediyorum, bunlardan bir an evvel kurtulun.

Eşyalarınızı düzenleme sürecinde saklama kabı olarak kullanılabilecek bir kutuya rastlarsanız, bunu sınıflandırma işlemine başlayana dek bir kenarda tutun. Eviniz düzene girdiğinde arta kalan şeyleri atacağınızı aklınızdan çıkarmayın. Bir gün kullanırım düşüncesiyle bunları elinizde tutmaya çalışmayın.

Kalp gibi asimetrik şekle sahip kapları kullanmanızı tavsiye etmem, bu tip kaplar fazlasıyla alan işgal eder. Ancak elinize aldığınız anda size haz veren kaplar için durum farklıdır. Kullanmaksızın atmaya ya da elde tutmaya çalışmak israf olacağından, bu noktada içgüdülerinize güvenin ve böyle kapları saklama kabı olarak kullanın. Bunları saç tokalarını, yün yumaklarını veya dikiş takımını saklamak için kullanabilirsiniz mesela. Sahip olduğunuz boş kutulardan birini kendisine uygun öğelerle doldurarak size özel orijinal kombinasyonlar yaratın. En iyi metot, süreci tecrübe edip bundan keyif almaktır.

Müşterilerim, sahip oldukları öğeleri bu şekilde değerlendirdiklerinde, ellerindeki saklama kaplarının tam da bu iş için olduğunun farkına varırlar. Dışarıya çıkıp ayrıca saklama kabı almalarına gerek yoktur. Kuşkusuz etrafta birbirinden harika saklama kapları vardır. Ancak bu noktada önemli olan

şey, olabildiğince hızla evinizi düzene sokmaktır. O an için sizi idare edecek bir ürün almak yerine, sürecin bitmesini bekleyin ve çok sevdiğiniz saklama öğelerini bulmak için kendinize zaman ayırın.

Çantaları muhafaza etmenin yolu başka bir çantadan geçer

Kullanılmayan el çantaları, kılıflar ve diğer çantaların içi boştur. Hayatını bu mesleğe adanmış biri olarak şunu söyleyebilirim ki, oldukça önemli saklama alanlarında bulunan bu eşyalar aslında boşuna yer kaplamaktadır. Katlanmaları mümkün olmadığından çok fazla yer işgal ettikleri yetmezmiş gibi, aynı zamanda şekillerinin bozulmasını önlemek amacıyla içleri kâğıt mendille doldurulur. Saklama alanı standartlarına pek uymayan Japon evlerinde, bu kullanım, alan israfını da beraberinde getiriyor. Çantaların içini dolduran kâğıt mendilin bir süre sonra paramparça olmasıyla iş çözülemeyecek bir hal alıyor.

Bu sorunu kökten çözme kararı alıp deney yapmaya başladım. Önce, kâğıt mendilden kurtulmaya karar verdim. Ne de olsa, haz vermeyen şeylerden kurtulmak yaklaşımımın püf noktasıydı. Çantayı içinde bulduğum dönem boyunca kullanmaya gerek duymayacağım ufak tefek öğelerle doldurdum. Yaz döneminde atkı, eldivenleri kullanıyordum,

kış geldiğinde ise mayo ve bikiniler çantadaki yerini alıyordu. Burada amaç çantalarının asıl şeklini korumasını sağlamaktı. Keşfim sayesinde çantalar yalnızca şeklini korumakla kalmamıştı, aynı zamanda saklama alanımı ikiye katlamayı başarmıştım. Resmen bir taşla iki kuş vurmuştum. Sonuçlar memnun ediciydi. Ancak aynı yıl içerisinde bu uygulamayı bıraktım. Teoride harika gibi görünse de, pratikte bu uygulamanın bana pek yararı olmuyordu. Kullanmak istediğim çantayı elime aldığımda içini boşaltmak zorunda kalıyordum. Haliyle çıkardığım eşyalar da dolabın dağılmasına neden oluyordu.

Tabii ki pes etmedim. Kolayca parçalanmayacak başka bir madde arayışına girdim. Bir tür dolgu maddesi işime yarayabilirdi. Sonraki adımda aklıma şu parlak fikir geldi. Çantanın içini doldurmakta kullanacağım eşyaları ilk olarak ince bir be torbaya koyacaktım. Böylece bu eşyaları çıkarırken eziyet çekmeyecektim. Ayrıca son adımda dolaba yerleştirdiğim bu torba hiç de kötü görünmüyordu. Yine çığır açan bir çözüm bulmuştum. Ancak bu metodun da olumsuz bir yanı vardı. Çantaya hangi öğeleri yerleştirdiğimi bilmiyordum. Dahası mevsimi geldiğinde, eşyalarla doldurduğum iki çantayı boşaltmayı tamamen unutmuştum. Geçen yılın ardından fark edebildim bunu ancak. Ne var ki artık çok geçti. Eşyalar epeyce kötü görünüyordu. Nerede yanlış yapıyorum diye sordum kendime. Mevsim dışı kıyafetleri bile göz önünde

tutmaya çalışmıştım ancak bir noktayı atlamıştım. Görünürde olmayan eşyaların bulunduğu yeri asla unutmayacağım gibi yanlış bir düşünceye kapılmıştım.

Bez torbaların içini tamamen boşalttım, eşyalar artık özgürdü. Ancak şimdi de çantalar sönük görünüyordu. Şeklinin bozulmasını önlemek üzere her birinin içini dolduracak bir şeyler bulmalıydim. Fakat mevsim dışı eşyaları kullanmak istemiyordum, onlarca eşya çantanın içinde unutulacaktı yine. Ne yapacağımı bilmez bir halde elimdeki çantayı geçici bir süreliğine diğerinin içine yerleştirmeye karar verdim. Çantaları iç içe koyarak saklama alanımın gözle görülür derecede küçülmesini sağlamıştım. Bunları saplarını dışarıda kalacak şekilde düzenlediğim için her bir çantayı rahatlıkla seçebiliyordum.

İşin püf noktası aynı türdeki çantaları bir arada tutmaktır. Benzer kumaşlardan yapılmış çantalar aynı takımda yer almalıdır. Malzeme ile kullanım şekli ilkesini göz önüne alarak çantaları gruplandırırsanızda işinizin fazlasıyla kolaylaştığınızı fark edeceksiniz. Mesela el çantasına ihtiyacınız olduğunda, sadece tek bir takımı çıkarmanız yeterli olacaktır. Ancak şunu sakın aklınızdan çıkarmayın; ne olursa olsun, bir çantanın içine çok sayıda el çantası koymayın. Burada temel kural, bir çantanın içine en fazla iki çanta yerleştirmektir. Alışveriş çantalarında ise durum biraz daha farklıdır, bunların tamamını tek bir çantada toplayın derim.

Çantaları muhafaza etmenin en iyi yolu; malzemesine, büyüklüğüne ve kullanım sıklığını göre gruplandırmak ve iç içe bulundurmaktır. Kayış ve sapları dışarıda kalacak şekilde dolabınızdaki raflara dizmeye özen gösterin. Çantaları iç içe saklama, doğru kombinasyonu bulma açısından oldukça eğlencelidir. Yapboz parçalarını bulmaya benzer. İç içe geçirdiğiniz iki çanta birbirine tamı tamına uyuyorsa, kaderde var olan bir buluşmaya tanıklık ettiğiniz hissine kapılırsınız.

Çantanızı her gün boşaltın

Gün içerisinde kullanmak zorunda olduğunuz öğeler vardır; cüzdan, otobüs veya tramvay kartı, günlük vb...Birçok kişi ertesi gün de kullanacağını bildiğinden bu öğeleri çantasından çıkarmayı anlamsız bulur. Ancak yanılıyorlardır. Cüzdan ile çantanın asıl amacı ihtiyaç duyduğunuz şeylerin gittiğiniz her yerde yanınızda bulunmasını sağlamaktır. El çantanızı belgeler, cep telefonu, cüzdan gibi gerek duyduğunuz öğelerle doldurursunuz. Çok sayıda eşyayla dolu olsa da, çantanız sesini çıkarmadan bunları taşır. Kendisini yere koymanızdan da şikâyet etmez. Size elinden geldiğince yardımcı olmaya çalışır. Ne kadar da çalışkan değil mi? Hiç değilse evde dinlenmesine izin verin ki kendine gelebilsin. Dolu mideyle yatağa giden birinin kendini nasıl hissedeceğini düşünün; tıka basa yanıtını verebilirsiniz. Kullanılmadığı

halde ağzına kadar eşyayla dolu olan çantalarınızın durumu da bundan pek farksız değildir. Aynı muameleyi gördüklerinde çantalarınız da çok geçmeden perişan ve yıpranmış görünecektir.

Kullanmadığınız çantalarınızın içini boşaltmayı alışkanlık haline getirmediğiniz sürece birbiri ardına tüm çantalarınızın içinde bir şeyler unuttur hale geleceksiniz. Kaleminizi veya dudak koruyucunuzu bulamadığınızda çareyi yenisini satın almakta bulacaksınız. Çoğu müşterimin çantasında sıklıkla şu öğelerle karşılaşıyorum: cep mendili, bozuk paralar, buruşmuş fişler ve paketine sarılan çiğnenmiş çikletler... Aksesuar, tablet, belge gibi önemli öğelerin bunlarla bir arada bulunması ciddi anlamda tehlike arz eder.

İşte bu yüzden çantanızı her gün boşaltın. Bu, sanıldığı kadar rahatsız edici değildir. Tek yapmanız gereken çıkardığınız öğeleri koyabileceğiniz bir yer bulmaktır. Bir kutu bulup taşıt kartınızı, şirket kimliğinizi ve diğer önemli öğeleri dikey bir şekilde içine yerleştirin. Ardından eşyaları yerleştirdiğiniz bu kutuyu yeni yerine, bir çekmeceye veya dolaba koyun. Sıradan bir kutu bu işlevi görecektir. Ancak istenen boyutlarda olanını bulamıyorsanız, tercihinizi ayakkabı kutusundan yana kullanın. Ya da kutuya gerek duymaksızın çekmecenizin bir köşesinde de bu eşyalar için yer açabilirsiniz. Dış güzellik önemlidir, bu yüzden kullanma ihtimalini göz önüne alarak sevdiğiniz bir kutu edinmekten çekinme-

yin. Bu kutu şifonyerinizin üzerinde durabilir, çantalarınızın bulunduğu noktaya yakın olması tercih sebebidir.

Çantamı her gün boşaltamıyorum diye üzülmeyin. Eve geç saatlerde geldiğim, ertesi sabah erkenden uyanmayı planladığım için çantamı boşaltma zahmetine girmediğim zamanlardan geçtim. Benden duymuş olmayın ama bu kitabı yazdığım dönemde eve geç geldiğimden üzerimdekileri değiştirme zahmetine girmediğim anlar oldu. Bu noktada önemli olan, eşyalardan kurtulan çantanızın dinlenebileceği bir alan yaratmaktır.

Etrafa saçılan eşyaların ait olduğu yer gardıroptur

Gömme dolap veya gardırobunuz varsa eşyalarınızın çoğunu burada muhafaza edebilirsiniz. Japon dolapları bu anlamda adeta bu iş tasarlanmış gibidir. Derin ve geniş olan bu dolaplar son derece sağlam bir raf tarafınca alt ve üst kısım olmak üzere ikiye ayrılır. Üst kısım, duvarın içine yerleştirilmiş bir dolabı bünyesinde barındırır. Ancak çoğu Japon bu alanı nasıl değerlendireceğini bilemez. Bu tarz dolaplara sahip kişilere şunu öneririm; bunları olması gerektiği şekilde kullanın. Sorunlarınızın üstesinden gelmenize yardımcı olacak yetenekli aletler tasarlamak için ne kadar uğraşırsanız uğraşın; elde olanı kullanmak aslında çok daha kolaydır.

Bir gardırobun etkin şekilde kullanabilmesinde izlenecek metot şöyledir; ilk adımda mevsim dışı öğeler erişilmesi en zor alanda muhafaza edilir. Bu gruba Noel süslemeleri, kayak ve uzun mesafe yürüyüş takımları, diğer mevsimlere özgü spor kıyafetleri ile ürünleri dahildir. Bu alan evlilik veya fotoğraf albümü gibi kitaplığa sığmayan, duygusal anlamda değer taşıyan öğeler için de idealdir. Ancak bu öğeleri kesinlikle mukavva bir kutunun içine koymayın. Bunun yerine kitapları rafına dizdiğinizde olduğu gibi, dolabın ön kısmına dikey bir şekilde yerleştirin. Günlük kıyafetler dolapta saklanmalıdır. Eğer bunları şeffaf plastik kutularda muhafaza etmek istiyorsanız, kutudan ziyade çekmece kullanmanızı öneririm. Kutuya konan gündelik kıyafetleri kaldırma işlemi ıstırap halini alır, ayrıca mevsimi geldiğinde bile çoğu kişi bu kıyafetleri kutusundan çıkarma zahmetine girmez. Ve tabii bu durum katlandıktan sonra çekmecenin bir kenarına yerleştirilen kıyafetler için de geçerlidir.

Nevresim takımı ise daha az toza ve rutubete maruz kalacağı yerde, yani gardırobun üst rafında muhafaza edilmektedir. Alt kısmı ise kurutma makinesi, oda ısıtıcısı gibi belli dönemlerde kullanmadığınız elektrikli aletleri saklamada kullanılabilir. Japonlara özgü bu dolaplardan en iyi şekilde yararlanabilirsiniz. Bunun için tek yapmanız gereken, gardırobun size sunduğu alanı saklama noktası olarak görmektir. Çekmecelere ve diğer saklama kaplarına yerleştirdiğiniz

eşyaları bu alanda muhafaza edebilirsiniz. Bu noktada elbiselerini dolapta gelişigüzel bir şekilde bırakan müşterimle yaşadığım anı sizlere anlatmam gerek. Müşterimin gardırobunun kapısını açtığımda adeta bir yığın çöple karşılaştım, birbirine dolanan kıyafetler yüzünden burası karmakarışık görünüyordu.

Saklama öğelerinin hepsini gardırobunuzda muhafaza etmeniz çok daha etkilidir. Mesela ben çoğu zaman buraya çelik raflar, kitaplıklar, kontrplak dolap setleri ve tahta raflar koyarım. Böylece burayı aynı zamanda kitap saklama alanı olarak kullanabilirim. Ayrıca fazla yer kaplayan büyük öğeleri –bavullar, golf sopaları, elektrikli aletler ve gitarlar— gardırobumda muhafaza ederim. Müşterilerimin birçoğu ilk başta bunca eşyayı dolaba sığdıracaklarına inanmamışlardı, ancak KonMari Metodu’nu harfiyen uygulamaya başladıkları an itibariyle bu konuda ne kadar da yanlış olduklarını fark ettiler.

Banyoyu ve mutfak lavabosunu temiz tutun

Banyo küvetinizi çevreleyen şampuan ve saç kremlerin sayısını düşündünüz mü hiç? Aile bireylerinin her biri farklı ürünler kullanıyor, aynı şekilde ben de değişen ruh halimi yansıtan veya haftanın yorgunluğundan sıyrılmamı sağlayan

çeşitli terapi yöntemlerine başvuruyorum diyebilirsiniz. Ancak yukarıda saydıklarımın hepsi banyo temizleme sürecinde adeta birer baş belası olurlar. Küvetin kenarında duran bu ürünler suyun etkisiyle cıvık bir hal alır. Birçok kişi tedbir amacıyla şampuan ve saç kremi vb. ürünleri tel bir sepette muhafaza eder. Ancak bu işleri daha da kötüleştirir.

Hatırlıyorum da bir keresinde ben de sabun, şampuan, dahası ailemin kullandığı yüz maskelerinin sığabileceği tel sepetlerden almıştım. Kısa bir süre için işime yaradı. İlk zamanlar, her duşun ardından ıslanan bu sepeti kuruluyordum. Ama çok geçmeden sepetin her bir telini silmek angarya haline gelmeye başladı. Kurulama işini önce üç günde bir, sonra beş günde bir yapmaya başladım. Bir noktada artık ilgilenmemeye başladım. Günün birinde kırmızı bir hal alan şampuan şişesi gözüme ilişti. Şişenin alt kısmı cıvık cıvık olmuştu. Şişenin bulunduğu sepeti daha yakından inceleyince şaşkınlığım bir kat daha arttı. Sepetin durumu elimdeki şişeden çok daha kötüydü, bakmak dahi istemiyorum. Ağlamanın için kendimi zor tutuyordum. Tel sepeti ovalarcasına temizledikten sonra çöpe attım. Zaten başıma dert açmaktan başka bir işe yaramamıştı. Duş almak üzere küvete girdiğim her sefer sebep olduğu cıvık manzarayla yüz yüze gelmek zorunda olmam yeterince kötüydü. O ana kadar banyonun diğer yerlere kıyasla evin en nemli alanı olduğunu fark etmemiştim. Bu yüzden burada herhangi bir şey muhafaza etmek gücü.

Kullanmadığınız şampuanları ortada bırakmayın. Maruz kaldıkları ısı ve nem ürünün kalitesini ciddi derecede etkileyecektir. Bir kez daha altını çizerek söylüyorum, her öğeyi banyo ve duştan uzak tutmaya çalışın. Banyoda bulunan herhangi bir ürün kullanıldıktan hemen sonra kurutulmalıdır. Bu açıdan bakıldığında banyo havlumuzla birlikte kullandığımız birkaç öğeyi kurularak dolaba kaldırmak çok daha mantıklı görünüyor. İlk bakışta epeyce zahmetli bir işmiş gibi görünebilir, ancak gözünüzde büyütmeğe hiç gerek yok. Etrafın dağılmasına neden olan bu öğelerin yokluğunda banyoyu herhangi bir sorun yaşamaksızın kısa zamanda temizleyebileceksiniz. Buna bağlı olarak cıvımaya yüz tutan hallerine de tanık olmayacaksınız.

Aynı durum mutfak lavabosu için de geçerlidir. Herkes gibi siz de sünger ve sıvı bulaşık deterjanları lavabo kenarında mı bulunduruyorsunuz değil mi? Oysa ben bunları lavabonun altında muhafaza ediyorum. İşin sırrı süngerin tamamen kuru olduğundan emin olmakta yatıyor. Birçok kişi bunun için bulaşık süngerliği kullanıyor. Siz de öyle yapıyorsanız, elinizdekini derhal atın derim. Lavaboyu kullanmak üzere musluğu her açışınızda su süngerliğe sıçrar. Islanan sünger de çok geçmeden kokmaya başlar. Bunu önlemek için her kullanımdan sonra süngeri iyice sıkın ve kurumaması için asın. Çamaşır mandalıyla ipe tutturabilir veya mutfak çekmecesine ilistirebilirsiniz. Bana kalacak olursa,

süngerleri, çamaşır ipine asıp dışarıda kurumaya bırakmak daha yerinde bir karardır.

Sadece süngerlerimi değil, aynı zamanda kesme tahtasını, süzgeçleri ve tabakları kuruturken de bu yolu izlerim. Gün ışığı iyi bir dezenfektandır. Dahası kurutma işi için bulaşıklığa ihtiyaç duymadığımdan mutfağım her zaman düzenli görünür. Yıkadığım tabakların hepsini geniş bir kaba yerleştirir ve bu kabı doğruca kurumaya bırakırım. Veranda bu iş için oldukça uygundur. Bulaşıkları sabah yıkayıp günün geri kalanında kuruması için dışarı bırakabilirim. Tek başına yaşayan ve çok fazla bulaşığı olmayan biriyseniz, bu yöntem tam da size göredir.

Peki ya zeytinyağını, tuzu, soya sosunu ve diğer baharatları nerede muhafaza ediyorsunuz? Birçok kişi bunları fırına yakın bir yerde tutar, böylece ihtiyaç duydukları her an bunlara kolayca ulaşabilirler. Ben de onlardan biriyim dediğinizi duyar gibiyim. O zaman size bir an evvel yapacağınız şeyi söylüyorum; bunları derhal yok edin. Sonuçta tezgâh yemek hazırlamanız için vardır, bir şeyleri biriktirmeniz için değil. Yemek pişirdiğiniz sırada ocağın etrafına yağ sıçrar, burada muhafaza ettiğiniz baharatlar ise yağdan yapış yapış bir hal alır. Bu alanda yan yana dizdiğiniz şişeler ise durumu daha da zorlaştırır, sonuç olarak mutfak kocaman bir yağ tabakasıyla kaplanır. Mutfak rafları ile dolapları baharat ve çeşnileri muhafaza etmek için tasarlanmıştır, bu yüzden bunları ait

oldukları yere koyun. Ayrıca bu noktada ocağın hemen yanında bulunan uzun, dar çekmece de aynı işlevi görür.

Gardırobunuzu sevdiğiniz şeylerle donatın

“Orayı açma, lütfen!” Bu, herkesçe bilinen bir nakarattır. Her müşterimin bana göstermek istemediği bir çekmeces, kutusu veya dolabı muhakkak vardır. Hepimiz karşımızdaki kişilerin bize dair bazı şeyleri bilmesini istemeyiz. Çünkü bunların özel olduğunu düşünürüz. İşte bu grupta sıklıkla karşımıza çıkan öğeler şunlardır: pop müzik şarkıcılarının posterleri, ilgi duyulan şeylere dair kitaplar... Rulo şeklini alan posterler genelde dolabın bir köşesinde, üst üste yığılan CD’lerle bir kutuya tıkıştırılmış halde bulunur. Bu düpedüz israftır. Odanız, sevdiğiniz şeylere istediğiniz anda ulaşabileceğiniz bir yer olmalıdır. Yani hoşlandığınız şeyi saklamayın. Sevdiğim öğeyi arkadaşlarım ve ailem bilmesin diyorsanız, o zaman size bir önerim var. **Gardırobunuzda size haz verecek, yine size ait özel bir alan yaratın.** Asla vazgeçmem dediğiniz bu posterleri kıyafetlerinizin arkasında kalacak şekilde gardırobunuzun iç kısmına yapıştırın.

Özel olsun ya da olmasın, gardırobunuzu aklınıza gelen herhangi bir öğeyle –poster, fotoğraf, çıkartma vb.— süsleyebilirsiniz. Saklama alanınızı nasıl düzenleyeceğiniz konusunda sınır yoktur. Kimse göremeyeceğine göre etrafınızda

şikâyet eden birileri de olmayacaktır. Saklama alanınız sizin özel cennetinizdir, bu yüzden kendinizden olabildiğince şey katın.

Satın aldığınız kıyafetleri hemen paketinden çıkarın ve etiketini sökün

Müşterilerime dair karşılaştığım şaşırtıcı şeylerden biri de açılmayı bekleyen, paket dolusu eşyalardır. Yemek ve sağlığa dair ürünlere bir şey diyemem, ancak insanlar neden çorap, iç çamaşırı gibi giyecekleri açılmamış paketiyle çekmeceye tıktırırılar? Buna anlam veremiyorum. Bu şekilde bulundukları noktada çok daha fazla yer kapladıklarını söylemek mümkündür.

Babam bir yığın dolusu çorap almaya bayılırdı. Süpermarkete her gidişinde, takım elbisesine uyacak gri veya siyah renkte çorap almayı ihmal etmez, bu çorap çiftlerini paketi açılmamış bir şekilde çekmecesinde muhafaza ederdi. Bir diğer tutkusu ise gri renkteki kazaklardı, paketini dahi açmadığı bu kazaklar gardırobun bir köşesinde duruyordu. Paketinden kurtulamadıklarını görmek beni her zaman üzerdi. Bu alışkanlığın babama özgü bir davranış olduğunu düşündüm, ancak çok geçmeden evini ziyaret ettiğim müşterilerimin durumunun babamdan pek de farksız olmadığını keşfettim. Müşterinin düzenli aralıklarla giydiği çoraplar, iç

çamaşırları ve külotlu çoraplar yığını oluşturunuyordu. Biriktirdikleri kıyafetler çeşitlilik gösterse de, hepsi tek bir ortak noktada buluşuyordu; ihtiyaçlarından çok daha fazlasına sahip olmaları. Satın aldıkları ürünü paketinden çıkarmadan bir yenisi geliyordu. Şaşırmıştım. Her birinin ait olduğu pakete sıkıca sarılı olduğu gerçeği kişinin sahip olma dürtüsünü köreltiyor diye düşündüm. Hiç unutmuyorum, biriktirme konusundaki rekor bayrağını elinde tutan müşterimin seksen iki adet külotlu çorabı vardı. Paketi açılmayan bu çoraplar plastik bir saklama kutuyu dolduruyordu.

Kabul ediyorum, satın aldığınız ürünü paketiyle çekmeye atmak daha kolaydır. Belki de giyeceğiniz an paketi açmak kişiye daha fazla haz veriyordur. Ancak açılmayı bekleyen çekmecedeki kıyafetleri dükkânlardaki benzerinden ayıran tek şey, muhafaza edildikleri yerdir. Genel yargı şudur; indirimdeki ürünleri toptan almak çok daha ucuza gelir. Fakat ben pek böyle düşünmüyorum. Maliyetini hesaba katarsanız, bu ürünleri evinizden ziyade dükkânda muhafaza etmek daha ekonomiktir. Ayrıca sadece ihtiyaç duyduğunuz ölçüde kullanarak kıyafetlerinizin eskimesini önlersiniz. Böylece daha iyi durumda olurlar. İşte bu yüzden eşyaları biriktirmekten kaçınmanız konusunda bu kadar ısrarcı davranıyorum. Siz siz olun sadece ihtiyacınız duyduğunuz şeyi satın alın ve kıyafeti bekletmeden paketinden çıkarıp yerine koyun. Zaten benim bir yığın eşyam var diyorsanız, o zaman

bunların her birini paketinden çıkarın. Paketinde tutmak kıyafetinize zarardan başka bir şey getirmez.

Paketinde unutulmuş öğelerden biri de külotlu çoraptır. Bu çorapları ambalajından çıkardıktan sonra yerine kaldırın. Sonuçta buna artık gerek duymayacaksınız. **Paketinden çıkarılan külotlu çoraplar eskisine oranla yüzde yirmi beş daha az yer kaplar.** Hem bana göre paketinden çıkardığınız an itibariyle elinizdeki gerçekten size ait olduğunu söyleyebilirsiniz.

Paket sorununu çözdünüz diyelim, etiketi ne yapacaksınız? Çoğu müşterimin evinde aynı şekilde karşılaşıyorum; etiketi koparılmayan etekler, kıyafetler, hırkalar vb. Genelde müşterilerim bunların varlığını unutmuş gibidir. Gardırobun kolaylıkla görülebilen bir yerinde asılı durmasına rağmen, ilk karşılaşma anlarında epeyce şaşırtıcı tepkiler vermektedirler. Uzun bir süre bu kıyafetleri görünmez hale getiren şeyi merak ettim. Sorularıma yanıt bulmak isterken kendimi çeşitli büyük mağazaların kıyafet reyonunda buldum.

Gözlemlerimden şu sonuca vardım; kişinin gardırobunu dolduran kıyafetlerle mağaza reyonlarındaki benzerleri arasında dikkate değer bir fark vardı. Bu reyonlardaki ürünler günlük kullandıklarımızdan çok daha başkaydı. Üzerindeki etiket, her bir parçaya resmi bir hava katıyordu. Artık her şeyi açıkça anlayabiliyordum; mağazalarda bulunan etiket-

li kıyafetler ürün olmaktan öteye geçemezken, evimizde bulundurduklarımız sadece ama sadece bize aitti. İşte bu yüzden etiketinden ayrılmamış kıyafetler “resmen” bize ait olanların arasında pek göze çarpmaz; etkisiz hale getirilmiş gibidirler. Bunları görmezden gelmemiz ve varlığından bi-haber olmamızda yadırganacak bir şey yoktur.

Çoğu kişi etiketini kopardığında kıyafetlerinin değerinden kaybedeceğine inanır. Ancak bu da ayrı bir çelişkidir. Satın aldığınız kıyafet için evde özel bir karşılama töreni düzenleyin. Mağaza ürünü sıfatından kurtulup size “ait” bir parçaya dönüşmesi için kıyafetinizin etiketini bir an evvel çıkarın.

Yazılı mesajın “söylediğini” hafife almayın

Aşırı miktarda eşya ile muhafaza etme sorununun üstesinden gelen nitelik sahibi öğrenciler bir sonraki adımda daha rahat bir yaşam alanını talep etmeye başladılar. Müşterilerimin evi ilk bakışta o denli derli topludur ki bana ihtiyaçları olmadığını düşünebilirsiniz.

Benzer durumu yaşadığım bir müşterim vardı. Otuzlu yaşlardaydı, kocası ve altı yaşındaki kızıyla yaşıyordu. Eşyaları atmaktan çekinmiyordu; daha ilk derste iki yüz kitap ve otuz iki poşet dolusu eşyadan kurtulmuştu. Ev hanımıydı, zamanının çoğu evini düzenlemekle ve çiçek yapma ders-

leriyle geçiyordu. Bunun dışında çocuklu komşularını iki ayda bir evinde ağırlayıp onlara çay ile yanında hazırladıklarını ikram ediyordu. Çok sayıda misafir gelip gidiyordu. Beklenmedik misafirlere karşı tedbiri elden bırakmak istemeyen mşşterim evini her an için derli toplu tutmaya çalışıyordu. Evi iki odalıydı, mutfak ile oturma odası tek bir alanda bulunuyordu. Bu bölüme ait öğelerin hepsi evinde bulunan gömme dolaplar ve baş hizasındaki iki rafa düzgün bir biçimde yerleştirilmişti. Düz ahşap zemin boştu ve parlıyordu. Arkadaşları bu denli düzenli olmasının sırrını merak ettiği halde mşşterim durumundan pek memnun değilmiş gibi görünüyordu.

“Aslında çok sayıda eşyamız yok, ama her nedense kendimi tam anlamıyla derli toplu hissetmiyorum. Bu işi bir adım daha ileri götürmem gerektiğini düşünüyorum.”

Evi derli topluydu; ancak mşşterimin de söylediği gibi yolunda gitmeyen bir şeyler vardı. Böyle anlarda doğruca saklama alanına yönelirim. Gardırop kapağını açtığımda, bana hiç de yabancı olmayan bir manzarayla karşılaştım. “Harika Saklama Yöntemleri!” yazılı etiketler şeffaf plastik çekmelere yapıştırılmıştı, oda parfümü paketleri ise “Anında ferahlık sağlar!” cümlesiyle süslenmişti, öte yandan mukavva kutular resmen “İyo Portakalları” diye bağırıyordu. Gözüme ilişen her şey yazılı mesaj içeriyordu. Mşşterim zm işi bu noktaya getirmekte bulmuştu. Ancak bir gerçeği göz ardı

etmişti. Dolap kapısını açtığınızda karşımıza çıkan bilgi seli odayı “gürültülü” hale getirir. Özellikle de bu sözler kendi dilinizce yazılmışsa. Not ettiğiniz şeyler görüş alanınıza girer, bu noktada ise beyniniz bunları kendi içinde ayıklamak ihtiyacı hisseder. Bu da zihninizde dağınıklığa yol açar.

Aynı durum müşterim için de geçerliydi. Giyecek bir şeyler bulmak üzere dolabına göz attığında “İyo Portakalları” ve “Anında ferahlık sağlar!” gibi mesajlar adeta beynine hücum ediyordu. Tuhaf olan şu ki, dolabı kapalı tutmak da bilgi selini engellemiyordu. Sözler bir süre sonra ortama hükmetmeye başlar, ortamın elektrik yüklü anlar vardır ya, burada da benzer bir durumla karşı karşıya kalırsınız. Edindiğim deneyimlere göre şunu söyleyebilirim ki, fazlasıyla “gürültülü” olduğu izlenimini veren saklama alanları bünyesinde birçok gereksiz bilgi barındırır. Derli toplu görünmesi sizi aldatmasın. Evdeki mobilya sayısının azalması ve daha düzenli olmasıyla birlikte bünyesindeki bilgiler çılglık çılgılığa kendini hissettirir. Bu nedenle işe saklama kaplarınızdaki ürün amblemlerini çıkarmakla başlayın. Satın aldığınız kıyafetlerin size ait olması için ne yaptığınızı hatırlayın. Etiketini çıkarmıştınız değil mi? İşte burada da esas olan bu yazılı bilgilerden kurtulmaktır. Oda parfümleri ve deterjanların markasının yazılı olduğu ince kâğıtları yırtıp atın. Sonuçta görünmeyen alanlar da evinizin bir parçasıdır. **Size haz vermeyen bu gereksiz bilgileri bertaraf ederek daha huzurlu ve**

kendinizi rahat hissettiğiniz bir alana sahip olabilirsiniz. Elde edeceğiniz sonuç sizi de şaşırtacaktır.

Eşyalarınızın Kıymetini Bilin

Müşterilerimin ev ödevlerinden biri de **eşyalarını takdir etme** özelliği kazanmalarından geçmektedir. Onlara sık sık şunu tavsiye ederim; eve döndünüz değil mi? Paltonuzu askısına asarken bir an durun ve “Bütün gün beni sıcak tuttuğun için teşekkürler,” deyin. Aynı şeyi yerine yerleştirmekte olduğunuz aksesuar için de geçerlidir. Mesela küpelerinize “Daha güzel görünmememi sağladığınız için teşekkürler,” diyebilirsiniz. Ya da gardırobunuzdaki yerini alan el çantınıza, “Bugün harika bir iş çıkardın, teşekkürler,” diyerek memnuniyetinizi dile getirebilirsiniz. Bir an olsun yanınızdan ayrılmayan eşyalarınıza bunu söylemekten çekinmeyin. Her gün aynı şeyi söylemek zor geliyorsa, o zaman kendinizce zaman yaratın.

Lise yıllarımda eşyalarım canlı birer varlık muamelesi yapmaya başlamıştım. Kendime ait bir cep telefonum vardı. Renkli ekranın olmadığı zamanlardı. Ancak buna rağmen derli toplu tasarıma sahip soluk mavi renkteki telefonumu seviyordum. Günün her saati kullanmıyordum ancak o kadar çok severdim ki, okul kurallarını çiğnediğimi bile bile telefonumu üniformamın cebinde taşırdım. Arada sırada

cebimden çıkardığım telefonuma duyduğum memnuniyeti dile getirirdim. Geçen zamanla teknoloji ilerledi, herkes artık renkli ekranı olan cep telefonlarını tercih ediyordu. Modası geçen telefonumdan vazgeçmemek için çok çaba sarf ettim, ancak ekranı çizilince yenisini almak zorunda kaldım. Aklıma bir fikir geldi. Yeni cep telefonumdan eski telefonuma mesaj atmaya başladım. Elimdeki eşyayı ilk kez daha yenisiyle değiştirmiştim ve bu yüzden oldukça heyecanlıydım. Ne yazabilirim diye düşündükten sonra şu mesajı attım. “Her şey için teşekkürler.” Mesajımın sonuna ise kalp ifadesi ekledim. Bu hamlemin ardından gönder butonuna bastım. Eski telefonum mesajı aldığını belirtircesine çaldı. Gelen mesaja baktım. Saniyeler öncesinde gönderdiğim mesajdı bu. “Harika. Mesajım sana ulaştı. Yaptığın onca şey için teşekkür etmek istedim sana,” dedim eski telefonuma. Sonra düğmesine basarak etkisiz hale getirdim.

Çok geçmeden eski telefonumu açtım ama ne göreyim? Ekran boştu. Açma kapama tuşuna defalarca basmama rağmen, telefonumdan yanıt alamıyordum. Uzun yıllar boyunca sorun yaşamadan kullandığım telefonum mesajı aldıktan sonra bozulmuştu. Sanki görevini tamamladığını anlamış, kendi isteğiyle istifa etmiş gibiydi. Eski telefonum o günden sonra hiç çalışmadı.

Çoğu kişi böyle bir şeyin mümkün olmadığını düşünebilir; cansız bir nesnenin insani duygulara karşılık vereme-

yeceğine inanır. Bu nedenle böylesi bir olay ancak tesadüf olabilir.

Ne var ki spor malzemelerine sevgiyle davranan sporcular da yok değil. Ben bu kişilerin içgüdüsel olarak sahip oldukları öğelerin gücünü sezdiklerini düşünüyorum. Hayatımızdaki her öğeye –bilgisayar, el çantası, dolmakalem, kurşun kalem vb.– bu şekilde davransaydık, yani sporcuların malzemelerine gösterdiği anlayış ölçüsünde, bambaşka bir sonuç alırdık. Sahip olma eylemi hayatımızın doğal bir parçasıdır, maç veya yarışma dürtüsüyle çaba sarf ettiğimiz bir şey değildir.

Biz her ne kadar farkında olmasak da eşyalarımız gerçekten çok çalışır. Günlük hayatta hepsinin bir rolü vardır, işte her biri payına düşen görevi layığıyla yerine getirmek için uğraş verir. Yorgun düştüğümüz günün akşamı evimizde dinlemek istediğimiz gibi eşyalarımız da ait oldukları yere kavuştuklarında rahatlar. Göçebe bir yaşam sürdürdüğünüzü bir düşünsenize, kendinizi nasıl hissederdiniz? Her şey çok belirsiz olmaz mıydı? Aynı şey eşyalarımız için de geçerlidir. Aidiyet duygusunu onlara tattırabilmek çok önemlidir. Ne demek istediğimi anlıyorsunuz değil mi? Dönebilecekleri ve rahatlayabilecek bir alana sahip olan eşyalar daha mutludur.

Eşyalarına hak ettiği değeri vermeyi öğrenen müşterilerim bana her zaman şunu söyler: “Kıyafetlerimin ömrü uzadı. Kazaklarımın iplikleri artık eskisi kadar atmıyor, üzer-

lerine bir şeyler dökme huyumdan da kurtulabildim en sonunda.”İlgilendiğiniz sürece eşyalarınızın da size yardımcı olduğunu fark edeceksiniz. Onlara iyi davranın ki, aynı şekilde karşılık görün. Bu yüzden ben de kendime bazen şu soruyu sorarım: Eşyalarım bulundukları yerde mutlu mu? Sonuçta epeyce kutsal olan saklama eylemi, eşyalarımı hayatlarını sürdürebilecekleri alan yaratmaktan geçmektedir.

5

**Ev Toplamanın Sihri Ciddi Bir Değişikliği
De Beraberinde Getirir**

Evinizi düzene sokun ve gerçekten ne yapmak istediğinizi keşfedin.

Japonya’da sınıf başkanlığı epeyce revaçtadır, sınıf başkanı olan kişi gerekli liderlik vasıflarına sahiptir, dikkat çekmeyi sever. İşte biz de “sınıf başkanı” tabirini saydığım bu özelliklere sahip kişiler için kullanırız. Bu tanıma bakıldığında, “düzenleyici tip” tabiri bana daha çok uyuyor. Çünkü ben etrafını rahatsız etmemeye çalışan, sessizce bir köşeye çekilip rafları düzenlemeye çalışan biriyim. Yani bu kavramın sözlükteki karşılığı resmen benim.

İlkokuldayken benden yapmamamı istedikleri ilk şey, “toplamaktı”. O gün, hâlâ dün gibi aklımda. Herkes okulda ki hayvanları beslemek, çiçekleri sulamak için can atıyordu, öğretmen “Kim temizlik kolunda görev alıp, sınıfın düzeninden sorumlu olmak ister?” diye sorduğunda kimseden çıt çıkmadı. Sınıfta parmak kaldıran tek kişi bendim. O kadar hevesliydim ki... Daha o yaşta derli toplu olma genlerim kendini göstermeye başladı. O yılları, geride bıraktığımız bölümlerde sizlerle paylaşmıştım. Zamanımın çoğunu sınıfı, rafları ve kitaplığı düzenleyerek geçiriyordum.

Hikâyemi anlattığımda çoğu kişi, “İlgi duyduğun şeyi genç yaşta keşfettiğin için çok şanslısın. Seni kıskanıyorum. Ben neyi sevdiğimi bilmiyorum bile...” gibi tepkiler veriyor. Ancak düzenleme işini ne denli sevdiğimi birkaç yıl öncesi-

ne kadar fark etmemiştim. Zamanımın tamamı ev toplama konusunda müşterilerime yardım etmekle geçiyor, onlara ders veriyor ya da onları evlerinde ziyaret ediyorum. Ancak o yıllarda tek hayalim evlenmektir. Ev toplamak hayatımın öylesine ayrılmaz bir parçası haline gelmişti ki, bunu meslek edineceğimi hiç düşünmemiştim. Yakınlarım bana nelerden hoşlandığımı sorduğunda, bir anlık tereddüdün ardından onlara, “Kitap okumaktan,” yanıtını verirdim. Öte yandan sahi beni ne mutlu ediyor? diye merak ederdim. İlkokul yıllarımda temizlik kolu başkanı olduğum o an aklıma gelmezdi. On beş yılın ardından, hiç ummadığım bir anda hatırladım. Öğretmenimin adımı tahtaya yazdığı o anı gözümde canlandı. Meğer bu alana ilgim çok küçük yaşlarda başlamış diye düşündüm. Okul günlerinizi bir düşünün. Neler yapmaktan hoşlanırdınız? Belki hayvanları korumak ve beslemekten sorumluydunuz ya da resim yapmayı seviyordunuz. O yıllarda sevdiğiniz şeyin hayatınızın bu döneminde yaptığınız işle doğrudan ya da dolaylı yoldan ilgisi olduğunu fark edeceksiniz. İşin aslı, severek yaptığımız şeyler zamanla değişmez. Evinizi düzene soktuğunuzda ne demek istediğimi daha iyi anlayacaksınız.

Müşterilerimden biri de üniversiteden bu yana tanıdığım yakın bir arkadaşımıdır. Mezun olduktan sonra bir bilişim şirketinde çalışmasına rağmen, ev toplama konusu sayesinde gerçekten yapmak istediği şeyi keşfetti. Evini düzene koyma-

sının ardından artık sadece onu cezbeden kitaplardan oluşan kitaplığına baktı. Son haliyle kitaplığı sosyal yardım üzerine yazılmış kitaplardan oluşuyordu. Ortaokul yıllarında satın aldığı bu kitaplar raftaki yerini korurken bilgisayar kullanımı ile İngilizce öğrenmeye dair satın aldığı çok sayıda kitap artık yoktu. Bilişim şirketinde işe başlamadan önce yıllarca gönüllü olarak bebek bakıcılığı yapmıştı. O an aklına parlak bir fikir geldi. Annelerin çocukları için endişelenmeden çalışabilmesine yardımcı olmak amacıyla bir şeyler yapmaya karar verdi. Bu tutkusuyla tanışmasını takip eden bir yıl boyunca gerekli hazırlıkları yaptı ve işinden ayrıldı. Çok geçmeden bir bebek bakıcılığı şirketi kurdu. Birçok kişinin güvenini kazanan arkadaşım kendini bu konuda daha da geliştirmenin yollarını ararken yaptığı işin tadını çıkarıyor.

“Evimi düzene soktuğum anda, gerçekten yapmak istediğim şeyin farkına vardım.” Bu sözleri müşterilerimden sık sık duyuyorum. Ev toplama deneyiminin sonucu olarak çoğu kişi işine daha da bağlanıyor. Bazıları kendi şirketini kurarken, bir kısmı işini değiştiriyor, bazıları da işine dört elle sarılıyor. Benzer şekilde aileleriyle daha sıkı bir bağ kuruyorlar. Bununla birlikte hoşlandıkları alana karşı gösterdikleri farkındalık hissi de artış gösterecektir. Böylece günlük hayat bu kişiler için daha heyecan verici bir hale gelecektir.

Karakterimizi analiz edip, başkalarının hakkımızdaki düşüncelerini dinlememiz kendimizi daha yakından tanıma-

mıza olanak sağlıyor olabilir, ancak ben hâlâ ev toplamanın en iyi yol olduğuna inanıyorum. Sonuçta eşyalarımız geçmiş hayatımızı ve bu dönemde aldığımız kararları yansıtmaktadır. Bu yüzden ev toplamak, hoşlandığımız şeylere dair bir durum değerlendirmesidir.

Ev toplamanın sihirli etkisi hayatınızı ciddi anlamda değiştirir

“Şimdiye kadar, hayatıma değer katan işleri yapmanın önemli olduğuna inandığım için seminerlere gittim ve kendimi geliştirmeye çalıştım. Ama ev toplama kursunuz sayesinde şu önemli gerçeği fark ettim; atmak biriktirmekten çok daha önemlidir.”

Bu yorum otuzlu yaşlardaki bir müşterimden geldi. Öğrenmeyi seven bu müşterimin hayatı kursumun ardından büyük ölçüde değişmişti. Vazgeçemediği başlıca öğe, bir yığın dolusu seminer notları ve malzemelerinden oluşan koleksiyonuydu. Ancak bunlardan kurtulduğunda kendini hafiflemiş hissetti. Yine bir gün okurum elbet diye tuttuğu beş yüz kitabı atmasıyla bilgiye bakış açısı değişti. Artık her gün yeni bir şey öğreniyordu. Aynı şekilde devasa büyüklükteki kartvizit yığını attıktan sonra görüşmek istediği arkadaşları onu aramaya başladı ve kendisini arayanlarla görüşebildi. Maneviyat konusuyla yakından ilgilenen biri olarak kurs

bitiminde halinden hoşnut bir şekilde şöyle söyledi: “Ev toplama; feng shuiden, şifa veren taşlardan ve diğer manevi eşyalardan çok daha etkili.” O günden sonra işinden ayrıldı ve kitabını yayınlayacak bir yayıncı bularak yeni hayatına başladı.

Ev toplamak kişinin hayatı önemli ölçüde değiştirir. Bu durum istisnasız herkes için geçerlidir. “Ev toplamanın sihri” diye adlandırdığım bu eylemin ardında bıraktığı etki olağanüstüdür. Bazen müşterilerime kursun hayatlarını ne ölçüde değiştirdiğini soruyorum. Zamanla duyduklarına şaşırsam da, ilk zamanlar aldığım yanıtlar beni bile şaşırtıyordu. Tek seferde kökten temizlik ve düzenleme yapan herkesin hayatı önemli ölçüde değişir.

Sözünü ettiğim müşterim hayatının tamamını dağınık biri olarak geçirmişti. Odasını derli toplu halde gören anesi o kadar etkilenmişti ki o da kursuma yazıldı. Kendisini dağınık biri olarak nitelendirmemesine rağmen kızının odasının son hali bu düşüncesini yeniden gözden geçirmesine yol açmıştı. Gereksiz eşyalardan kurtulma işi o kadar hoşuna gitmişti ki, iki yüz elli dolar değerindeki porselen takımlarını atarken hiç pişmanlık duymamıştı.

“Önceden kendime güvenmiyordum. Kendimi değiştirmem ve bambaşka birine dönüşmem gerektiğine inandırmıştım. Ancak artık kendimi olduğum gibi kabul ediyor ve seviyorum. Etrafımdakileri yargılama konusunda yeni bir

ölçüt edindikten sonra kendime ciddi anlamda güvenmeye başladım.” Bu ifadeden anlayacağınız gibi, ev toplamanın hayatı değiştiren sihirli etkilerinden biri de öz yargılama kapasitenize dair güven kazanmanızdır. Toplama eylemi, her bir öğeyi elinize alıp sizde haz uyandırıp uyandırmadığını sorarak bir karara varma sürecidir. Bu süreci yüzlerce, hatta binlerce kez tekrarlarken karar verme yetimiz de gelişir. Karar veremeyen kişi kendine güvenmez. Bir zamanlar ben de kendime güvenmiyordum. Bu noktada imdadıma ev toplamak yetişti.

Toplamanın sihri sayesinde hayatta özgüven kazanmak

Ev toplama konusundaki tutkumu harekete geçiren şeyin anne-babam tarafından kabul görme isteği ve annemle ilgili bazı şeyler olduğunu fark ettim. Ortanca çocuk olduğum için mi bilinmez, ancak üç yaşımdan sonra anne ve babamdan pek ilgi görmedim. Elbette bu kasıtlı yaptıkları bir şey değildi. Fakat ağabeyim ve en küçük kardeşim arasında sıkışıp kaldığım için böyle hissetmekten kendimi alamazdım.

Beş yaşındayken ev işi ve toplama konusuna merak sardım. Diğer iki kardeşimle meşgul anne ve babamı rahatsız etmemek adına kendimce bir çıkış yolu arıyordum. Bunun sonucu olarak başkalarına bağımlı olmamak konusunda çok

küçük yaşlarda fikir sahibi oldum. Ve tabii, anne ve babamın beni fark etmesini ve övmesini istiyordum.

Ev halkından önce uyanabilmek için alarmlı bir saat kullanırım. Bu, ilkokul yıllarımdan kalma bir alışkanlıktır. Söyledim ya başkalarına bağımlı olmayı sevmiyordum. Onlara güvenmek zor geliyordu ve duygularımı ifade etmek konusunda epeyce beceriksizdim. Boş zamanları yalnız başıma ve ev toplamakla geçirdiğim geçirdiğin gerçeğinden yola çıkarak, pek dışa dönük bir çocuk olmadığımı anlamışsınızdır. Okulda tek başıma takılmayı seviyordum. Hâlâ tercihim tek başıma tatile çıkar ve alışveriş yapmaktan yana kullanırım. Bu sebepten benim açımdan sıra dışı bir şey yok.

Etrafımdakilerle bağ kurmak konusunda yetersiz olduğumdan eşyalara karşı müthiş derece bağıllık geliştirdim. Odamdaki her bir eşyaya fazlasıyla değer vermemin sebebinin de bu olduğunu düşünüyorum. Çünkü genel anlamda zayıf noktalarımı dışa vurmak ve gerçek duygularımı diğerlerinin görme düşüncesi hoşuma gitmiyordu. Sonuçta onlardan herhangi bir şey saklamak ve onların yanındayken rol yapmak zorunda değildim. Koşulsuz sevgiyi eşyalarımın ve evimden öğrendim, ailem ve arkadaşlarımdan değil. Doğrusunu söylemek gerekirse bugünkü durumum da pek farksız değil. Yetersizliklerim bazen beni fazlasıyla yoruyor.

İş yaşadığım çevreye gelince kendime güveniyorum. Özellikle de giydiklerim, yaşadığım ev, hayatımdaki insan-

lar söz konusu olunca. Bu noktada kimseye tek kelime etme hakkı vermeyecek hale gelirim. Etrafımın özel bulduğum, değer verdiğim insanlarla çevrili olması beni mutlu kılıyor. İşte bu insanlar ve eşyalar sayesinde kendimi güvende hissedirim. Daha iyi olacağım yönündeki inancım pekişir. Tıpkı bir zamanlar benim hissettiğim gibi yalnız olduğunu düşünen, kendine güvenmeyen, başka birine kalbini açma cesaretini gösteremeyen herkese yardım etmek istiyorum. Bu açıdan bakıldığında yaşadıkları evin ve sahip oldukları eşyaların onlar için ilham kaynağı teşkil edebileceğini görmelerini istiyorum. İşte bu yüzden ev toplama konusunda onlara yol göstermek amacıyla evlerini ziyaret ediyorum.

Geçmişe bağlılık veya geleceğe dair endişe

“Haz uyandırmayan her şeyi atın.” Bu metodu uygulamaya çalıştıysanız, size haz veren öğeyi diğerlerinden ayırt etmenin sandığınız kadar zor olmadığını fark etmişsinizdir. Dokunduğunuz anda, eşyanız size duymak istediğinizi söyleyecektir. Bir şeyi atmaya karar vermek çok daha zordur. Bu noktada çeşitli sebepler buluruz. “Bu demliği bir yıldır kullanmadım, ama kim bilir belki bir gün kullanırım...” veya “Erkek arkadaşımın hediyesi olan bu kolyeyi bir zamanlar çok seviyorum...” Elimizdekini atamamamızın iki temel sebebi vardır: geçmişe bağlılık ve gelecekte korku.

Bu süreçte haz vermediği halde atmak konusunda kendinizi bir türlü ikna edemediğiniz bir şeye rastlarsanız, kendinize şu soruyu sorun, “Geçmişe olan bağlılığım mı yoksa geleceğe dair duyduğum korku mu bunu atmama engel oluyor? Bu soruyu her bir öge için tekrarlayın. Çok geçmeden eşyaları şu üç gruba göre sakladığınızı fark edeceksiniz; geçmişe bağlılık, gelecekte de görme arzusu ve bu ikisinin bir tür birleşimi. Elinizdeki tutma kararı alırken hangi ilkeyi göz önünde bulundurduğunuz önemlidir. Çünkü bu, hayatınıza yön veren değerlerin ifade ediliş şeklidir. Neye sahip olmak istediğiniz konusu hayatınızı nasıl sürdürmek istediğiniz meselesiyle yakından ilişkilidir. Geçmişe bağlılık ve geleceğe ilişkin korku sadece eşyaları seçme şeklinizi değil, aynı zamanda işiniz dahil olmak üzere hayatın her alanında yaptığınız seçimlerde kullandığınız ölçütü temsil eder.

Gelecek kaygısı olan bir kadını düşünün. Bu kadın hayatını birleştireceği kişiyi sırf onunla mutlu olabildiği veya hoş vakit geçirdiği için mi seçer? Sevmediği birini de kendisine eş olarak seçebilir, çünkü bu noktada daha iyisini bulamayacağından korkar veya bu ilişkinin kendisi açısından yararlı olduğunu düşünebilir. Aynı kişi söz konusu kariyer olduğunda, büyük bir şirkette çalışmayı tercih edecektir, çünkü bu şirket kendisine daha fazla seçenek sunacak veya aynı alanda hizmet veren başka bir firma için iyi bir referans olacaktır. Bu noktada sevdiği işi yapıp yapmasının herhangi

bir önemi yoktur. Geçmişe bağlı yaşayan kişi ise iki yıl önce ayrıldığı sevgilisini hâlâ unutamadığından kendini yeni bir ilişkiye hazır hissedemeyecektir. Ayrıca mevcut yöntem her ne kadar etkili olmasa da, o ana kadar işine yaradığı için başka bir yöntem deneme zahmetine girmeyecektir.

Bu ve benzeri düşünceler eşyaları atmamızı zorlaştırıyor-
sa, içinde bulunduğumuz anda neye ihtiyacımız olduğunu
göremeyiz. Neyi aradığımızdan ve bizi neyi tatmin edece-
ğinden emin olamayız. Sonuç olarak gereksiz eşya sayısının
atmasına neden olurken kendimizi fiziksel ve zihinsel an-
lamda gereksiz şeylere boğulmuş halde buluruz. Gerçekten
ihtiyaç duyduğumuz şeyi keşfetmenin en iyi yolu, ihtiyacı-
mız olmayan öğelerden kurtulmaktır. Sorularınıza yanıt bul-
mak umuduyla uzak yerlere seyahat etmenize veya çılgınlar
gibi alışveriş yapmanıza gerek yoktur. Tek yapmanız gereken
her bir öğeyle yüzleştikten sonra ihtiyacınız olmayan şeyleri
saf dışı bırakmaktır.

Eşyalarımızla yüzleşme ve gereksiz olanları ayıklama
süreci epey sancılı olabilir. Bu, bizi kendi kusurlarımızla,
yetersizliklerimiz ve geçmişte yaptığımız yanlış seçimlerle
yüzleşmeye zorlar. Geçmişimle yüzleşmek zorunda kaldı-
ğım ev toplama sürecinde ne kadar utandığımı hatırlıyorum.
İlkokuldan kalma kokulu silgilerim, ortaokul yıllarında bi-
riktirdiğim üzerinde çeşitli çizgi film karakterlerinin resmi
olan ürünler, yetişkin bir birey gibi davranmaya çalıştığım

dönemde, giyerim diye aldığım ancak hiçbir zaman giymediğim kıyafetler, ihtiyaç duymadığım halde vitrindeki hali hoşuma gittiği için satın aldığım el çantaları... Sahip olduğumuz eşyalar gerçektir. Seçimimizin doğal bir sonucu olarak içinde bulunduğumuz anda varlıklarını sürdürürler. Bunları ayırım gözetmeksizin atmak yanlıştır, bu şekilde seçimlerimizi de inkâr etmiş oluruz. İşte bu yüzden sadece eşyaları biriktirmeyi değil, aynı zamanda bunları doğru değerlendirmeye tabii tutmadan atmayı desteklemiyorum. Bizde uyandırdıkları hisse bağlı olarak duyduğumuz minneti dile getirebilmemiz her biriyle yüzleşebilmemize bağlıdır.

Sahip olduklarımıza karşı sergileyeceğimiz üç yaklaşım vardır. Şimdi yüzleşmek, bir gün yüzleşmek, ya da ölene kadar bundan kaçınmak... Seçim bize aittir. Ancak ben oyumu şimdi yüzleşmekten yana kullanıyorum. Eşyalarımıza bakarak geçmişe olan bağlılığımızı, geleceğe dair duyduğumuz korkuyu kabullenirsek, bizim için önem arz eden şeyi görebiliriz. Dolayısıyla bu süreç sahip olduğumuz değerleri tanımlamamızı sağlarken, hayatımıza dair kararlar alırken duyduğumuz şüpheyi azaltır. Pek fazla kafa karışıklığı yaşamayız. Kendimize güvenerek bazı kararlar alabiliyor ve hiçbir şeyin bize engel olamayacağını düşünerek coşkuyla harekete geçebiliyorsak, çok daha fazlasını başarabiliriz. Başka bir deyişle, eşyalarımızla ne kadar çabuk yüzleşirsek o kadar etkili sonuçlar alırız.

Onsuz da yapabileceğinizi öğrenmek

İnsanlar gerçekten ev toplamaya başladıkları zaman, sonuçta ortaya torbalar dolusu çöp çıkar. Kurslarıma katılan pek çok kişinin ne kadar çöp torbası attıklarını veya evlerinde bulduklarına dair notları kıyasladıklarını çoğunlukla duyarım. Bugüne kadar doldurulan çöp torbası sayısındaki rekor, 200 çöp torbasını doldurabilecek kadar çok eşya atan, bir de üstüne torbaya sığamayacak kadar büyük olan ondan fazla eşyayı evinden çıkaran bir çiftte ait. Çoğu kişi bunu duyduğunda gülüyor ve bu çiftin, bir sürü sandık odası bulunan çok büyük bir evleri olması gerektiğini düşünüyor, ama yanılıyorlar. İki katlı, dört odalı, sıradan bir evde yaşıyorlardı. Çoğu Japon evinden kısmen daha genişti çünkü tavan arası vardı, ama toplam alanı diğer evlerden çok da fazla değildi. İlk bakışta evde çok eşya varmış gibi görünse de, içinde çok fazla çöp varmış izlenimi uyandırmıyordu. Başka bir deyişle, her evin aynı hacimde çöp üretme potansiyeli vardır.

Müşterilerim eşyalarını düzenleyip sahip olduklarının bazılarını attıklarında, yarı yolda durmam. Bir kişinin attığı miktar ortalama olarak 20 ila 30 tane 45 litrelik çöp torbasıyken, üç kişilik bir aileninki 70 torbaya yakındır. Şimdiye kadar atılan nesnelerin genel toplamı 28.000 torbayı, atılan nesneler de tek tek sayıldığında bir milyonu aşar. Sahip oldukları eşyaların sayısındaki bu etkili düşüşe rağmen, ben

onlara bir şeyi atmalarını söyledim diye bugüne kadar şikâyet eden çıkmadı. Sebep çok açık: Sizi mutlu etmeyen eşyaları atmanın herhangi bir ters etkisi yoktur. Evi toplamayı bitirdikleri zaman, müşterilerimin hepsi günlük hayatlarında hiçbir rahatsızlık fark etmedikleri için şaşırıyorlar. Bu, bütün bu zaman boyunca ihtiyaçları olmayan şeylerle çevrili olarak yaşadıklarının güçlü bir hatırlatmasıdır. Bu konuda hiç istisna ile karşılaşmadım. Sonuçta sahip olduklarının beşte biri kalan müşteriler bile böyle hissediyorlar.

Tabii ki, müşterilerimin bir şeyi attıkları için hiçbir zaman pişmanlık duymadıklarını söylemiyorum. Tam tersine, toplama süreci boyunca bunun en az üç kere başınıza gelmesini bekleyebilirsiniz, ama bu sizi endişelendirmesin. Müşterilerim bir şeyi attıkları için pişman olsalar bile hiç şikâyet etmezler. Bir şeyin mevcut olmamasından kaynaklanan herhangi bir problemin eylem yoluyla çözülebileceğini deneyimleriyle çoktan öğrenmişlerdir. Müşterilerim, onlarda olmaması gereken bir şeyi attıklarını anlattıkları zaman genelde mutlu oluyorlar. Çoğu gülüyor ve şöyle diyor: “Bir an için başımın belada olduğunu düşündüm, ama sonra bunun hayatımı tehdit eden bir şey olmadığını fark ettim.” Bu tutum, hepsinin iyimser bir kişiliğe sahip olduğu ya da bir şeyin eksilmesi konusunda umursamaz olduklarını göstermiyor. Bu daha çok, neyi atacaklarını seçerek düşünce yapılarını değiştirdiklerini işaret ediyor.

Örneğin, ya daha önce attıkları bir belgeye ihtiyaç duyarlarsa? Birincisi, sahip oldukları dokümanların sayısını azalttıkları için, her yerde aramalarına gerek kalmadan o belgenin onlarda olmadığını çabucak anlayabilirler. Aramalarına gerek olmadığı gerçeği, aslında paha biçilmez bir stres gidericidir. Dağınıklığın bizi yiyip bitirmesinin bir nedeni, bir şeyin orada olup olmadığını anlamak için bile aramamız gerekmesidir ve görünüşe göre, çoğu zaman ne kadar arasak da, aradığımızı bulamayız. Sahip olduğumuz nesnelerin miktarını azalttığımız ve belgelerimizin hepsini bir yerde topladığımız zaman, bir bakışta ona sahip olup olmadığımızı anlayabiliriz. Eğer atılmışsa hemen yaptığımız işi değiştirip ne yapmamız gerektiğini düşünebiliriz. Tanıdığımız birine sorabilir, şirketi arayabilir veya bilgiye kendimiz bakabiliriz. Çözüme ulaştığımız zaman ise eyleme geçmekten başka şansımız yoktur. Eyleme geçtiğimiz zaman ise, problemin şaşırtıcı derecede kolay çözüldüğünü fark ederiz.

Arayıp bulamama stresinden mustarip olmak yerine eyleme geçeriz ve bu eylemler genellikle beklenmedik faydalara yol açarlar. İçeriği başka bir yerde ararken yeni bilgiler elde edebiliriz. Bir arkadaşla temasa geçtiğimizde ilişkimizi derinleştirebilir veya o alanda uzman biriyle tanışma şansı yakalayabiliriz. Böyle deneyimler bize, eyleme geçerse ihtiyacımız olduğunda gerekli bilgiyi elde edebileceğimizi öğretir. Bir şey eksik olduğunda da işlerin yürümeye devam edeceğini bilmek hayatı çok daha fazla kolaylaştırır.

Müşterilerimin eşyaları atmak konusunda asla şikâyet etmemelerinin bir sebebi daha var ve bence bu en önemlisi. İhtiyaçları olmayan eşyaları tanımlamaya ve atmaya devam ettikleri için artık karar verme sorumluluğunu başka insanların üzerine atmıyorlar. Bir problem çıktığında başka bir sebep veya suçlanacak bir insan aramıyorlar. Artık kendi kararlarını kendileri veriyorlar ve asıl önemli olan şeyin, herhangi bir durumda nasıl eyleme geçeceklerini düşünmek olduğunun farkındalar. Kişinin sahip olduğu eşyaları seçmesi ve atması, o kişinin kendi değerlerini temel aldığı, süregelen bir karar verme sürecidir. Atmak, bir kimsenin karar verme becerilerini pekiştirir. Eşyaları saklayarak bu kapasiteyi geliştirme fırsatını kaçırmak israf değil midir? Müşterilerimin evlerini ziyaret ettiğimde hiçbir şeyi atmam. Son kararı her zaman onlara bırakırım. Eğer neyin atılacağına onların yerine ben karar verirsem ev toplamının bir anlamı kalmaz. Zihniyetin değişimi, bir kimsenin kendi evini düzene sokmasıyla olur.

Evinizi selamlıyor musunuz?

Bir müşterimin evini ziyaret ettiğimde ilk yaptığım şey onun evini selamlamaktır. Ciddiyetle evin merkezinde yere çömelir ve evi zihnimde irdelerim. İsmimi, adresimi ve mesleğimi de katarak kısaca kendimi tanıttıktan sonra, aile-

nin daha mutlu bir yerin keyfini çıkaracağı bir alan yaratmak için yardım isterim. Sonra başımla selamlarım. Bu sadece iki dakika süren sessiz bir törendir ama müşterimin genellikle bana tuhaf tuhaf bakmasına sebep olur.

Bu gelenek, Shinto tapınağında ibadet etme adabından yola çıkarak doğal bir şekilde başladı. Bunu ne zaman başlattığımı tam olarak hatırlamıyorum ama böyle yapmak için bir noktada bana ilham geldiğine inanıyorum, çünkü bir müşterim kapıyı açtığı anda havada olan gergin bekleyiş, biri tapınak girişinin altından geçerek kutsal bölgeye girdiği zamanki atmosfere benzer. Bu törenin sadece plasebo etkisinin olduğunu düşünebilirsiniz ama ben uyguladığım zaman ev toplama hızında gerçek bir fark gözlemledim.

Bu arada, ben ev toplarken eşofman veya iş kıyafeti giymem. Bunun yerine, genellikle bir elbise ve spor ceket giyerim. Ara sıra önlük taktığım halde, önceliğim kullanışlıktan ziyade tasarımıdır. Bazı müşterilerim şaşırıyor ve kıyafetlerimi mahvedeceğim için endişeleniyorlar ama düzgün giyinmiş haldeyken eşyaları yerlerinden oynatmak, mutfak tezgâhına çıkmak ve diğer işleri yapmak konusunda zorluk yaşamıyorum. Bu, benim eve ve içindekilere saygı gösterme usulümdür. Ev toplamamanın bir kutlama, evden ayrılan bu eşyalara özel bir uğurlama olduğuna inanıyorum ve bu yüzden ona göre giyiniyorum. Giymeyi seçtiğim kıyafetlerle saygı gösterdiğimde ve toplamaya evi selamlayarak başladığımda,

onun da bana ailenin neye artık ihtiyacı olmadığını ve kalan eşyaları, ailenin bu alanda rahat ve mutlu olabileceği şekilde nereye koyacağımı mutlulukla söyleyeceğinden eminim. Bu tutum, toplama evresinde karar vermeyi hızlandırıyor ve bütün süreç boyunca şüpheyi ortadan kaldırıyor, böylece her şey sorunsuzca işliyor.

Belki bunu yapabileceğinize inanmıyorsunuzdur. Belki evin söyleyecek nesi olduğunu duymak için benim gibi profesyonel olmanız gerektiğini düşünüyorsunuzdur. Ama gerçekte, evini ve eşyalarını en iyi sahibi anlar. Derslerde ilerledikçe, müşterilerim açıkça neyi atmaları gerektiğini ve eşyaların doğal olarak nereye ait olduğunu anlamaya başlarlar, böylece ev toplama işi rahatça ve hızlı bir şekilde ilerler. Neye ihtiyacınız olduğunu ve eşyaların nereye ait olduğuna dair algınızı hızlı bir şekilde pekiştirmenin iyi bir stratejisi var: Eve her girişinizde onu selamlayın. Özel derslerimde müşterilerime verdiğim ilk ev ödevi budur. Tıpkı ailenizi veya ev hayvanınızı selamladığınız gibi eve geldiğinizde ona, “Merhaba, ben geldim,” deyin. Kapıdan girdiğinizde unutursanız, o zaman sonradan, söylemeyi hatırladığınızda, “Bana barınak verdiğin için teşekkür ederim,” deyin. Eğer bunları yüksek sesle söylemek konusunda kendinizi fazla çekingen veya utangaç hissediyorsanız, bunları sessizce içinizden söylemenizin bir sakıncası yoktur.

Bunu tekrar tekrar yaparsanız, eve geldiğinizde evinizin

size karşılık verdiğini hissedeceksiniz. Evin memnuniyetinin nazik bir esinti gibi geçip gittiğini hissedeceksiniz. Sonra yavaş yavaş nereyi toplamanızı ve eşyaları nereye koymanızı istediğini hissetmeye başlayacaksınız. Toplarken eviniz ile iletişime devam edin. Bunun kulağa son derece mantıksız geldiğini biliyorum ama eğer bu adımı benimseyerek yaparsanız için daha sorunsuz ilerlediğini göreceksiniz.

Esas itibarıyla toplamak, insanlar, eşyaları ve yaşadıkları ev arasındaki dengeyi yeniden kurma eylemidir. Ancak ev toplamak konusundaki alışlagelmiş yaklaşımlar sadece insanlar ve eşyaları arasındaki ilişkiye odaklanır ve evlere aldırış etmezler. Ama ben evin oynadığı rol konusunda son derece bilinçliyim, çünkü herhangi bir müşterinin evini ziyaret ettiğimde, evin, içinde yaşayanları nasıl aziz tuttuğunu hissedeabilirim. Evleri, müşterilerimin geri dönmesini bekler; onları barındırmaya ve korumaya her zaman hazırdır. Uzun bir çalışma gününden sonra ne kadar bitkin olurlarsa olsunlar, onların dinlenmesi ve sakinleşmesi için oradadır. Çalışmak istemedikleri ve evin içinde cırılçıplak dolaştıkları zaman, ev onları oldukları gibi kabul eder. Bundan daha cömert olan ve sizi daha samimiyetle karşılayan birini bulamazsınız. Toplamak, evimize bizim için bütün yaptıklarına karşılık şükranımızı ifade etme fırsatımızdır.

Teorimi denemek için, evinizi neyin mutlu edeceğini düşünerek düzenlemeye çalışın. Karar verme sürecinin ne kadar sorunsuz gittiğine şaşıracaksınız.

Eşyalarınız size yardım etmek ister

Hayatımın yarından fazlasını ev toplamak konusunda fikir üreterek geçirdim. Her gün insanların evlerini ziyaret ediyor ve eşyalarıyla karşı karşıya kalıyorum. Bir kişinin sahip olduğu her şeyi görebileceğim, çekmecelerin ve dolapların içindekileri olduğu gibi inceleyebileceğim başka bir meslek olduğunu sanmıyorum. Birçok evi ziyaret ettiğim halde, doğal olarak kimsenin eşyası ve onları düzenleme tarzı aynı değildir. Ama yine de bütün bu eşyaların paylaştığı bir tek ortak nokta vardır. Sahip olduğunuz eşyalara neden sahip olduğunuzu düşünün. Eğer cevabınız, “Çünkü onları seçiyorum”, “Çünkü onlara ihtiyacım var” veya “Çeşitli tesadüflerin sonucunda” ise, bütün bu cevaplar doğrudur. Ama istisnasız bütün eşyalarınızın işinize yaramasını arzularsınız. Bunu kesinlikle söyleyebilirim, çünkü kariyerimde yüz binlerce eşyayı çok dikkatli bir şekilde inceledim.

Dikkatle incelendiğinde, bizi sahip olduğumuz eşyalara bağlayan kader oldukça şaşırtıcıdır. Örneğin bir gömleği ele alalım. Bir fabrikada seri olarak üretilmişse de, aldığınız ve eve getirdiğiniz o gömlek sizin için eşsizdir. Her bir eşyamıza bizi götüren kader, en az bizi hayatımızdaki insanlara bağlayan kader kadar değerli ve kutsaldır. Sahip olduğunuz her şeyin size gelmesinin bir nedeni vardır. Bu görüş açısını paylaştığımda bazı kişiler, “Bu elbiseyi o kadar uzun süre ihmal

ettim ki bütünüyle buruşmuş, bana oldukça öfkeli olmalı,” veya “Eğer onu kullanmazsam, beni lanetleyecek,” derler. Ama kendi deneyimlerime dayanarak söyleyebilirim ki, sahibini azarlayan bir eşyayla hiç karşılaşmadım. Bu düşünceler, eşyaya sahip olan kişinin suçluluk duygusunun sonucudur, kişinin sahip olduklarının değil. Evimizde bulunan ve bize mutluluk vermeyen eşyalar gerçekte ne hissederler? Bence sadece gitmek isterler. Unutulmuş olarak dolabınızda beklerken, size mutluluk vermediklerini herkesten iyi bilirler.

Sahip olduğunuz her şey kullanılmak ister. Atsanız da, yaksanız da, arkasında sadece işe yaramayı isteme enerjisi bırakır. Bu fiziksel şekilden özgür bırakılınca dünyanızda enerji olarak dolanıp durarak diğer eşyalara sizin özel bir insan olduğunuzu bildirirler ve şimdi olduğunuz kişinin en fazla işine yarayacak, size en fazla mutluluğu verecek eşya olarak size geri gelirler. Bir parça kıyafet, yeni ve güzel bir elbise şeklinde geri gelebilir; bilgi olarak veya yeni bir ilişki olarak yeniden ortaya çıkabilir. Size söz veriyorum ki serbest bıraktığınız her şey tamı tamına aynı miktarda geri gelecektir, ama sadece içinde size geri dönme isteği varsa. Bu yüzden bir şeyi attığınızda, iç çekmeyin ve şöyle demeyin: “Ah, bunu hiç kullanmadım,” veya “Seni kullanmaya hiç fırsat bulamadığım için özür dilerim.” Bunun yerine eşyanızı, “Beni bulduğun için teşekkür ederim,” veya “İyi yolculuklar. Yakında görüşmek üzere!” gibi sözlerle uğurlayın.

Artık size mutluluk vermeyen eşyalardan kurtulun. Ayrılmanızı, onları yeni bir seyahate başlatmak için bir tören haline getirin. Bu fırsatı onlarla birlikte kutlayın. Eşyalarımızın, onları atarken ilk aldığımızdan çok daha mutlu ve canlı olduklarına gerçekten inanıyorum.

Yaşadığınız yer bedeninizi etkiler

Çoğu müşterim, ev toplama süreci devam ederken kilo verdiğini veya karnının şekillendiğini belirtiyor. Bu çok tuhaf bir olay ama sahip olduğumuz şeyleri azalttığımız ve aslında evimizi toksinlerden arındırdığımız zaman, bunun bedenimizi de toksinlerden arındıran bir etkisi vardır.

Her şeyi bir seferde attığımız zaman -ki bu bir günde 40 torba çöp atmak anlamına gelebilir- vücutlarımız perhize benzer bir şekilde tepki verir. İshal olabilir veya sivilce çıkarabiliriz. Bunda garip bir şey yoktur. Bedenlerimiz yıllar boyunca birikmiş toksinlerden kurtuluyordur ve birkaç gün içinde normale geri döner, hatta daha iyi bir şekle kavuşur. Müşterilerimden biri bir dolabı ve on yıldır ihmal ettiği barakayı boşalttı. Bunun hemen ardından ciddi anlamda ishal oldu ve sonrasında kendisini çok daha hafif hissetti. Ev toplamayla kilo verilebileceğinizi veya bunun cildinizi berraklaştıracığını iddia etmenin kulağa kötü reklam gibi geleceğini biliyorum, ama ille de kötü olması gerekmez. Ne yazık

ki, size müşterilerimin önce-sonra resimlerini gösteremem, ama odaları toplanınca görünüşlerinin nasıl değiştiğine kendi gözlerimle şahit oldum. Görünüşleri modernleşti, ciltleri daha parlak oldu ve gözleri ışıldamaya başladı.

Bu işe ilk başladığımda bu bilgi merakımı fazlasıyla çekmişti. Bunun üzerinde daha dikkatli düşündüğümde o kadar da garip olmadığını fark ettim. Bu konuda şöyle düşünüyorum: Evimizi düzene koyduğumuzda, içindeki hava taze ve temiz olur. Yaşam alanımızdaki eşyaların miktarını azaltmak toz miktarını da azaltır ve aslında daha sık temizlik yaparız. Yer daha çok görülebildiği zaman kirler daha kolay göze çarpar ve bizde de temizleme isteği uyanır. Dağınıklık bertaraf edildiği için etrafı temizlemek artık çok daha kolaydır ve bu yüzden daha derinlemesine temizleriz. Odadaki temiz hava cilt için mutlaka daha iyidir. Temizlemek, kilo vermeye ve sağlıklı kalmaya doğal olarak yardım eden enerjik hareketleri de kapsar. Ve alanımız tamamen temizlendiğinde toplama konusunda endişelenmemize gerek kalmaz, böylece hayatımızda önemli olan bir sonraki meseleye özgürce odaklanabiliriz. Çoğu kişi ince ve fit olmak ister ve onların odaklandıkları nokta bu oluyor. Daha uzun mesafeler yürümeye, daha az yemeye başlıyorlar ve bu eylemler bilinçli olarak diyet yapılmadığı halde kilo vermeye katkıda bulunuyor.

Ama bence ev toplamanın böyle bir etkisinin olmasının sebebi bu süreçle insanların gönül ferahlığını öğrenmeleri-

dir. Evini topladıktan sonra çoğu müşterim, bana dünyevi isteklerinin azaldığını söylüyor. Geçmişte ne kadar çok kıyafetleri olursa olsun tatmin olmadıkları ve hep giyecek yeni bir şeyler istedikleri için, sadece sevdikleri şeyleri seçip onları tutmaya başladıkları zaman ihtiyaçları olan her şeye sahip olduklarını hissediyorlar.

Eşyaları biriktirmemizin ve yemek yememizin nedeni aynıdır: iştahımızı tatmin etmek. Gayri ihtiyari satın almak, aşırı yemek ve içmek, stresi yatıştırma girişimleridir. Müşterilerimi gözlemleyerek, fazla kıyafetleri attıkları zaman göbeklerinin küçüldüğünü, kitap ve belgeleri attıklarında zihinlerinin daha berrak olmaya başladığını, kozmetik ürünlerinin sayısını azalttıklarında ve lavabo-banyo bölgesini temizlediklerinde tenlerinin daha temiz olduğunu ve ciltlerinin pürüzsüzleştiğini gördüm. Bu teorim için bilimsel bir temel olmamasına rağmen tepki veren beden bölümünün, düzenlenen bölge ile yakından ilişkili olduğunu görmek çok ilginç. Evinizi temizlemenin, aynı zamanda sizi güzelleştirmesi ve bedeninizin daha sağlıklı, biçimli olmasına katkıda bulunması ne harika, değil mi?

Ev toplamak şansınızı artırır

Feng shui'nin popülerliği dolayısıyla insanlar bana genellikle ev toplamanın şans getirip getirmeyeceğini sorarlar.

Feng shui, yaşadığınız çevreyi düzenleyerek iyi şansınızı artırma yöntemidir. Japonya’da yaklaşık 15 yıl önce popülerlik kazanmaya başlayan bu akım şimdilerde dünyada çok popüler. Feng shui, ev düzenleme ve toplama konusunda çoğu kişinin ilgisini çeken ilk şey oluyor. Ben feng shui uzmanı değilim, ama ev toplama araştırmamın bir parçası olarak temellerini öğrendim. Şansınızı artırdığına inanıp inanmamak size kalmış, ama eski çağlardan beri Japonya’daki insanlar feng shui bilgilerini ve uyum sağlama prensiplerini günlük yaşamlarına uyguluyorlar. Ben de atalarımızın bilgeliğini ev toplama pratiğinde uyguluyorum. Örneğin kıyafetleri katlayıp çekmecenin kenarına dik bir şekilde koyar, koyu tonlardan açık tonlara geçecek şekilde düzenlerim. Doğru sıralama, daha açık renkte olan kıyafetleri çekmecenin önüne koyarak yavaş yavaş daha koyu renklere doğru ilerlemektir. Bunun iyi şansınızı artırıp artırmayacağını bilmiyorum, ama kıyafetler bir renk tonundan diğerine geçecek şekilde ayarlandıkları zaman, çekmeceyi her açışınızda onlara bakmak harika bir duygu oluyor. Nedense, daha açık renk kıyafetleri önde tutmanın bana sakinleştirici bir etkisi varmış gibi görünüyor. Yaşadığınız çevreyi rahat bir şekilde, kendinizi her gün enerjik ve mutlu hissedeceğiniz şekilde düzenlediğiniz zaman şansınızın arttığını söylemez miydiniz?

Feng shui’yi destekleyen kavramlar, yin ve yang ikili güçleriyle beş elementtir (metal, tahta, su, ateş ve toprak). Temel

inanca göre her şeyin kendi enerjisi olmalı ve her şeye kendi özelliklerine uygun davranılmalıdır. Bana bu çok doğal geliyor. Aslında feng shui'nin felsefesi, doğa kurallarıyla uyum içinde yaşamaktır. Benim toplama konusundaki yaklaşımın da tamamen aynı. Düzenlemenin amacının, mümkün olan en doğal durumda yaşamak olduğuna inanıyorum. Bize mutluluk vermeyen veya gerçekten ihtiyacımız olmayan şeylere sahip olmamızın doğaya aykırı olduğunu düşünmüyor musunuz? Ben sadece sevdiğimiz ve ihtiyacımız olan şeylere sahip olmanın en doğal koşul olduğuna inanıyorum.

Evimizi düzene koyarak, doğal durumumuzda yaşayabiliriz. Bize sevinç veren eşyaları seçer ve hayatımızda gerçekten kıymetli olan eşyaların değerini biliriz. Hiçbir şey insana böyle basit ve doğal bir şey yapabilmekten daha fazla mutluluk veremez. Eğer bu iyi şanssa, evimizi düzene koymanın buna ulaşmak için en iyi yol olduğuna ikna olmuş durumdayım.

Neyin gerçekten değerli olduğunu belirlemek

Bir müşteri neyi atıp neyi saklayacağını seçip ayırdıktan sonra, bazen 'saklama' yığınının bazı eşyaları alıp getirerek tekrar soruyorum: "Bu tişört ve bu süveter, bunlar sana gerçekten mutluluk veriyor mu?"

Müşterim şaşkın şaşkın bakarak, kaçınılmaz sözleri söyler: “Nereden anladın? Bunlar benim atıp atmamak konusunda bir türlü karar veremediğim eşyalar.”

Ben ne moda uzmanıyım, ne de bu eşyaları çok eski gördükleri için alıp getiririm. Eşyayı seçerlerken müşterilerimin ifadelerinden bunu anlayabiliyorum; eşyayı tutma şekillerinden, dokundukları zaman gözlerindeki parıltıdan, karar verme süratlerinden... Verdikleri tepkiler sevdikleri veya pek emin olmadıkları eşyalar için açık bir şekilde farklı olur. Haz veren bir öğeyle karşılaştıklarında genellikle kararları anında olur; temasları yumuşaktır ve gözleri parıltır. Haz vermeyen bir eşyayla karşı karşıya olduklarında, elleri duraksar, başlarını yana yatırırlar ve kaşlarını çatırlar. Birkaç dakika düşündükten sonra, öğeyi ‘saklama’ yığınının üzerine atabilirler. O sırada alınlarında ve dudaklarının çevresinde bir gerginlik olur. Haz kendisini bedende gösterir ve bu fiziksel işaretlerin gözümden kaçmasına izin vermem.

Bununla birlikte, dürüst olmak gerekirse, seçme sürecinde müşterilerimin yüreğinde hangi öğelerin haz uyandırmadığını bakmadan bile söyleyebilirim. Evlerine henüz gitmeden önce, onlara ‘KonMari Düzenleme Metodu’ üzerine özel bir ders veririm. Sadece bu dersin bile müşterilerimin üzerinde belirgin bir etkisi olur ve genellikle evlerine ilk ziyarete gittiğimde toplamaya başlamış olurlar.

Ödüllü öğrencilerimden biri olan otuzlu yaşlarında bir

kadın, oraya gittiğimde çoktan 50 torba eşya atmıştı. Çekmecelerini ve dolabını gururla açarak, “Burada başımdan atacağım daha fazla bir şey kalmadı!” dedi. Odası bana gösterdiği fotoğraflardan kesinlikle farklı görünüyordu. Şifoniyerin üzerine dikkatsizce atılmış süveter şimdi düzgün bir şekilde kaldırılmıştı ve askıya tıklım tıklım doldurulmuş elbiseler şimdi o kadar seyreltilmişti ki aralarında mesafe bile kalmıştı. Ancak buna rağmen, kahverengi bir ceket ve bej bir bluz çekip çıkardım. Bunlar, elinde tutmaya karar verdiği diğer giysilerden hiç farklı görünmüyordu. Her ikisi de iyi durumdaydı ve giyilmiş gibi görünüyordular.

“Bunlar sana gerçekten haz veriyor mu?” diye sordum.

Yüzündeki ifade hemen değişti. “Bu ceketin tasarımını seviyorum ama aslında siyahını isterdim. Benim bedenimde siyahları yoktu... Kahverengi ceketim olmadığı için yine de aldım ama sonra bana yakışmıyor gibi geldi, üstelik sadece birkaç kez giydim.

“Bluza gelince, tasarımını ve kumaşını gerçekten hoşuma gitmişti, bu yüzden iki tane satın almıştım. Birincisini neredeyse paralanıncaya kadar giydim ama nedense artık onu giyecekmişim gibi gelmiyor bana.”

Onun bu eşyalara nasıl muamele ettiğini hiç görmemiştim, satın aldığı sıradaki koşulları da bilmiyordum. Tüm yaptığım dolabında asılı giysileri dikkatle gözlemlemek oldu. Öğeleri yakından incelediğiniz zaman, bu eşyaların sahibi-

ne haz verip vermediğini ayırt etmeye başlayabilirsiniz. Bir kadın âşık olduğu zaman, ondaki değişiklik çevresindeki herkes tarafından anlaşılabılır olur. Erkeğinden aldığı sevgi, sevginin ona verdiği güven ve onun için güzel görünme çabası... bunların hepsi ona enerji verir. Teni parıldar, gözleri ışıltılı olur ve daha da güzelleşir. Aynı şekilde, sahipleri tarafından sevilen ve özenli muamele gören eşyalar da canlı olurlar ve sahiplerine daha fazla hizmet etme isteğinin aura-sını etrafa yayarlar. Sevilen eşyalar parıldar. Bu nedenledir ki, bir bakışta bir eşyanın gerçekten müşterimde haz uyandırıp uyandırmadığını anlayabilirim. Gerçek haz duygusu vücutta ve sahibinin eşyasında bulunur, bu nedenle de gizli kalmaz.

Haz veren eşyalarla çevrili olmak sizi mutlu eder

Herkesin ayrılmayı hayal dahi edemediği çok sevdiği eşyaları vardır. Sahibini mutlu eden, değerli bulunan öğeler görüyorum. İnsanları kendilerine âşık eden bu öğeleri gör-seniz şaşarsınız- tek gözlü parmak kukla setleri, kırık bir çalar saat, bu haliyle daha çok hurdalık ahşap yığını gibi görünen sürüklenmiş bir ağaç dalı koleksiyonu. “Peki bu sana... gerçekten haz veriyor mu?” diye sormaya başladığım sorular tek bir yanıt bulurdu. “Evet!” Onların kendinden emin ve ışıldayan gözleriyle tartışma gereği duymam. Çünkü benim de çok sevdiğim bir kıyafetim var: Kiccoro tişörtüm.

Kiccoro (Orman Çocuk), 2005 yılındaki Aichi Expo organizasyonu kapsamında kullanılan, dünya barışı ve çevre dostu teknolojiyi özendiren resmi maskotlardan biriydi. Genelde insanlar daha büyük boyuttaki Morizo'yu bilirler. Morizo'nun kader arkadaşı olan Kiccoro limon yeşili renkte, küçücük bir karakterdir. Tişörtümdeki yüz de ona aittir. Evde hep Kiccoro'lu tişörtümü giyerim. Bundan ayrılmam mümkün değildir, Çoğu kişinin alaycı bakışları ve “Hâlâ bunu mu tutuyorsun? İnsanlar hakkımda ne düşünüyor diye sormuyor musun kendine? Hiç kadınsı değil. Utanmıyor musun? Kurtul bundan.” gibi sözleriyle karşı karşıya kalmama rağmen, hiçbirini umursamıyorum.

Şunu söylemekten çekinmem. Evde çoğu zaman güzel kıyafetler giyerim. Genç kızlara hitap edecek şeyler; pembe fırırlı kombinezonlar, çiçek askılı gecelikleri tercih ederim. İstisna olarak nitelendirebilecek tek parça Kiccoro tişörtümdür. Fosforlu yeşil renkteki Kiccoro gözleri, hafifçe aralanmış, dolgun dudakları ve bir çocuğa uyacak genişlikte olduğunu gösteren etiketiyle fazlasıyla garip bir eşyadır. Organizasyonun 2005 yılında gerçekleştiğini söylemiştim. Bu bağlamda etkinlikle aramda herhangi bir duygusal bağ kurmadığım halde tişörtü sekiz yıldan uzun bir süredir giymekteyim. Yazdığım şeyi okuduğumda böylesine önemsiz bir şeye takılıp kaldığım için utanıyorum. Ne var ki, bunu atmaya kıyamıyorum. Kiccoro'nun sevgi dolu boncuk gözlerini görür görmez kalbim hızla atmaya başlıyor.

Giyisi çekmecelerim fazlasıyla düzenli olduğundan bir bakışta neyin nerede olduğunu rahatlıkla söyleyebiliyorum. Mesela bu tişört birbirinden şık, oldukça kadınsı kıyafetlerimin arasında hemen göze çarpar, ancak bu onu daha sevimli hale getirir. Tişörtümün eskidiğini, esnek bir hal alarak asıl şeklini yitirdiğini ve fazlasıyla kirlendiğine inandığım için onu atmam gerektiğini söylediyimi düşünebilirsiniz. Ancak durum hiç de sandığınız gibi değil. Dahası bir Japon Expo ürünü olması tişörtün cazibesini silebilir, ancak yine de onu atamıyorum.

İşte bunlar şüphe duymaksızın tutmanız gereken türdeki öğelerdendir. Tereddüt etmeksizin “Ben bunu gerçekten seviyorum!” diyebiliyorsanız, başkalarının ne düşündüğünün hiçbir önemi kalmaz. Doğruyu söylemek gerekirse, aslında kimsenin beni Kiccoro tişörtümle görmesini istemem. Ancak onun yüzünü gördüğümde kıkırdamaktan kendimi alamadığım için ondan vazgeçemiyorum. Dahası onca temizliğin ardından ter dökerken bir sonraki adımda bizi nelerin beklediğini düşünmek beni mutlu ediyor.

Hayatta sadece sevdiğimiz öğelerle çevrili olmaktan daha büyük bir mutluluk düşünemiyorum. Peki ya siz? Tek yapmanız gereken sözünü ettiğim şekilde kalbinize dokunmayan her şeyden kurtulmaktır. Mutluluğu elde etmek bu kadar kolaydır. “Ev toplamanın sihri” işte budur.

Gerçek yaşamınız evinizi düzene soktuktan sonra başlar

Bu kitabın tamamında etrafı toplamaktan söz ettim, ancak bu o kadar da şart değildir. Yani sonuçta evinizi toplamadığınız için ölmezsiniz. Ve dünyada evlerinin durumunu umursamayan bir sürü insan vardır. Ancak bu tip kişilerin elinizde tuttuğunuz kitabı almayacakları bir gerçektir. Öte yandan kaderiniz bu kitabı okumanız konusunda size yol göstermiştir. İşte bu, mevcut durumunuzu değiştirmek, yaşamınızı yeniden düzenlemek, yaşam tarzınızı geliştirmek, mutluluk elde etmek ve parıldamak için güçlü bir arzu duyduğunuz anlamına gelmektedir. Tam da bu sebepten evinize çekidüzen verebileceğinizi size garanti edebilirim. Düzenleme kararıyla bu kitabı elinize aldığınız anda ilk adımı atmış olursunuz. Bu sayfaya geldiğinize göre bu noktadan sonra ne yapmanız gerektiğini biliyorsunuzdur.

İnsanoğlu aynı zaman zarfında sadece sınırlı sayıdaki öğeye tam anlamda özen gösterebilir. Ben hem tembel hem de unutkan biri olduğum için, çok sayıdaki nesneye dikkat edemem. Sevdiğim öğelere özen göstermek istememin sebebi de budur. Tam da bu yüzden hayatımı düzene sokmak konusunda bu kadar ısrarcıyım. Ayrıca tek seferde olabildiğince hızlı bir şekilde çekidüzen vermenin dağınıklıktan kurtulmak için en iyi yol olduğuna inanıyorum. Neden mi? Çünkü toparlamak hayatın amacı değildir.

Eğer toparlamanın her gün yapılması gereken bir şey olduğunu, yaşamınız boyunca bunu tekrarlamanız gerektiğini düşünüyorsanız, uyanmanın zamanı gelmiştir. Tek seferde kökten bir temizliğin garantisini verebilirim. Hayatınızın geri kalanında tekrarlamanız gereken tek şey, neyi tutup tutmayacağınız seçmek ve birlikteliğinizi sürdürdüğünüz öğelere iyi davranmaktır. Evinizi şu anda bir kereye mahsus olacak şekilde sonsuza dek düzene sokabilirsiniz. Sadece benim gibi bu işi tutku haline getiren kişilerden ev toplama konusunu bu denli düşünmesi beklenir. Etrafı toplamak bu kişilerin adeta dünyası olmuştur. Size tavsiyem şu; zamanınızı ve tutkunuzu size en fazla keyif veren şeyleri yapmak için harcayın. Kendinizi hayatınız olarak nitelendirebileceğiniz şeyle meşgul edin. Bu noktada evinize çekidüzen vermenin kalbinize dokunacak, hayatınızın tamamını kaplayacak şeyi bulmanıza yardımcı olacağına inanıyorum. Hayatınız ancak evinizi düzene koyduktan sonra tam anlamıyla başlar.

Sonsöz

Geçen gün uyandığımda boynumun tutulmuş olduğunu fark ettim. Omuzlarım resmen kaskatı kesilmişti. Yataktan bile çıkamıyordum, bir ambulans çağırmak zorunda kaldım. Neden bu hale geldiğimi bilemesem de tahminlerim bir şeyler söylüyordu. Bir gün öncesinde bir müşterimin evine gitmiştim. Gardırobunun üzerindeki yüklüğü indirip oldukça ağır mobilyaları taşımıştım. Bunun dışında başka bir şey yapmamıştım aslında. “Çok fazla ev toplayan” hasta olarak tıbbi kayıtlara adımlı yazdıran tek kişi ben olacaktım. Böyle bir durumda bile yavaşça yatağımda doğrulup boynumu hareket ettirmeye çalıştım. Aklımda yine o düşünce vardı: toplamak. Başımdan geçen bu olayla birlikte bir kez daha iyi ki dolapların içine de göz atıyorum dedim.

Bu kitabı yazdım; çünkü ev toplamanın sihrini sizlerle paylaşmak istedim. İşlevini tamamlayan öğeleri uğurlarken duyduğunuz o his, mezuniyetinizde deneyimlediğinize benzer duygular ya da istediğiniz eşyayı bıraktığınız yerde

bulmanın yarattığı heyecan, hepsinden öte çekidüzen verilen odanın etrafına yaydığı taze, temiz hava— işte bunlar herhangi bir özel etkinliğe ihtiyaç duymaksızın sıradan bir günün çok daha parlak kılar.

Ev toplama konusunda tam anlamıyla profesyonellik kazandığımda bu kitabı yazmamda bana destek veren herkese teşekkür etmek istiyorum. Sunmark Yayıncılık’tan Bay Takahashi, ailem, sahip olduğum her şey ve tabii ki evim, iyi ki varsınız. Ev toplamanın sihrinin daha fazla kişiye ulaşması ve bu kişilerin sevdikleri öğelerle çevrili bir yaşam sürmesinin beraberinde getireceği zevk ve memnuniyeti tadabilme-leri için dua ediyorum.

Marie Kondo (KonMari)

Hangimiz dağınık değiliz ki?

Evimiz, işyerimiz, hayatımız....

Peki derli toplu olmak bu kadar mı zor?

Saatlerinizi ayırarak topladığınız her yer kısa sürede yine mi dağılıyor?

Belki de şimdiye kadar yanlış yöntemleri uyguladınız.

Japon temizlik ve organizasyon uzmanı Marie Kondo, “derleyip toplama” konusunda size yardımcı olmaya hazır. Üstelik kalıcı sonuçlar elde edeceğinizin garantisini veriyor. Marie Kondo, bu kitapta anlattığı yöntemler ve paylaştığı sırlarla sayısını kendisinin bile hatırlamadığı müşterilerinin hayatını değiştirdi. Şimdi sıra okuyucularında!

Bir balıkçı yaka siyah kazağı diğerinden nasıl ayırt edeceğinizi bilmek, çorapları doğru şekilde katlamak, saklama kutularını en etkili şekilde kullanmak... hayatınızda mucizeler yaratabilir. Hele fazlalıklardan kurtulmak... Kendinizi eskisinden çok daha huzurlu, mutlu ve enerjik hissetmenizi sağlayabilir.

Denemeye başlayın... Hemen, şimdi!

ISBN 978-9944-82-986-1

9 789944 829861

₺22

www.epsilonyayinevi.com
online alışveriş: kitap365.com

facebook.com/EpsilonYayinevi

twitter.com/EpsilonYayinevi